

Borba za identitet

Put ka slobodi

Adrian Ebens

Borba za identitet

Adrian Ebens

www.maranathamedia.rs

www.fatheroflove-serbia.com

Svi biblijski stihovi su preuzeti iz Daničić - Karadžić prevoda
osim ako nije drugačije naglašeno

Duracell® is owned by Procter&GambleCo. and is registered in the United States and other countries. References to Duracell® in this context are made purely for illustrative purposes, and do not imply endorsement or affiliation with the Duracell® brand, or it's parent company, Procter&Gamble.

Ova knjiga je posvećena:

Mom dragom ocu Avelju koji me je
naučio da budem hrabar,
uvek čestit,
da završavam započeto i
da nikad ne tolerišem
nepravdu

Mojoj dragoj majci Evelin koja me je
naučila da budem sanjar,
da budem kreativan,
da volim prirodu i budem darežljiv

Mojoj dragoj sestri Karen koja je
delila detinjstvo sa mnom i često upotrebljavala
svoj smisao za humor
kako bi me nasmejala

Sadržaj

1. deo - Dva carstva; Izgubljen identitet

1. Durasel drvo	4
2. Izvor života	10
3. Blizu Božjeg srca	18
4. Porodično carstvo	22
5. Kriza porodice	25
6. Pakao na Zemlji	31
7. Nebeski konopac spasa	39
8. Upoređivanje dva carstva	45
9. Srce Vavilona	50

2. deo - Jedna sudbina; Ponovno zadobijanje identiteta

10. Raskidanje Durasel lanaca	56
11. Otvaranje nebeskih vrata	63

3. deo - Povratak u sinaštvo

12. Život napajan Duraselom	67
13. Stepenice ka nebu	71
14. Isti bogovi, drugačija imena	76
15. Kako čitaš?	83
16. Kraj ropstva	87
17. Pad Vavilona	91

1. deo - Dva carstva

Izgubljen identitet

1. Durasel drvo

Svetlo u sobi je bilo prigušeno. Na jednom zidu se nalazilo nekoliko postera; na jednom je bio pop muzičar, na drugom sportista. Oni su često služili kao prozor u priželjkivanu realnost. Duž drugog zida se nalazio sto sa nekoliko školskih knjiga, ali centralni predmet na tom stolu je bio mali, ali veoma glasan muzički uređaj. Ovo je, zaista, bila soba jednog tinejdžera koji je ispoljavao sve znake ambicioznosti, turbulencije i da, sanjarenja.

Ogromna borba je besnela u mom srcu, sudbonosna borba, trenutak istine. "Nikad nisam ni pomislio da ću uraditi tako nešto", promrmljao sam dok sam zurio u pod. Moja slika o samome sebi se našla na žestokom kušanju. Borba je bila toliko intenzivna da sam utehu potražio u posterima, koji su mi mnogo puta ranije pomogli, da odvrte moj um od žetve koju sam sada žnjeo.

Vazduh je bio ispunjen očajem. Moj um se hvatao za obeležja koja bi stabilizovala moje uznemireno stanje: akademska, atletska, govornička. Ovo su bila poneka obeležja koja sam hteo zgrabiti, međutim, ona su sada delovala nemoćno da mi pomognu. Oblak mučnine se nadvio nada mnom i počeo istiskivati iz mene ambiciju. On je provalio u visoko cenjene odaje mog srca i ukrao blaga koja su se tamo nalazila, a onda se uputio prema najsvetijoj od svih odaja - u odaju nade.

Obećao sam sebi da se majci nikad neću obraćati na određen način, međutim, učinio sam upravo to. Ovo je bila poslednja kap koja me je navela da shvatim da nisam osoba kakva sam želeo biti. Nisam se dopadao sam sebi, želeo sam da se promenim, ali je delovao beznadežno.

Depresija. Depresija je najveće prokletstvo koje muči današnje društvo. Svetska zdravstvena organizacija kaže:

"Depresija je vodeći uzrok lošeg zdravlja i onesposobljenosti širom sveta. Trenutno preko 300 miliona ljudi živi sa depresijom, što je porast od preko 18% posmatrano u periodu između 2005. i 2015. godine.¹

Pokušajte shvatiti ogromnost ovog problema čitanjem sledeće statistike iz 2011. godine:

- Milion samoubistava svake godine. Jedna mrtva osoba na svakih 40 sekundi ili 3.000 mrtvih u jednom danu.
- Na svakog pojedinca koji sebi oduzme život dolazi barem 20 pokušaja samoubistva. To je 60.000 pokušaja na dan.
- Stopa samoubistava se širom sveta povećala za 60% tokom poslednjih 5 decenija - ovo se uglavnom odnosi na industrijalizovane nacije.
- 60% svih samoubistava se počinu u Aziji. Prema navodima Svetske zdravstvene organizacije, u Kini, Indiji i Japanu se izvrši otprilike 40% od ukupnog broja samoubistava.²

Šta se to, za ime sveta, dešava? Šta je to tako depresivno u vezi života da milioni ljudi radije biraju smrt nego da se suoče sa još jednim danom?

U svojoj knjizi, "Igra uma", Filip Dej daje sledeću izjavu koja puno toga otkriva:

"U stara vremena, brižni članovi porodice bi se okupili oko depresivnog rođaka i pružili mu sigurnost i pažnju kako bi uz pomoć razgovora rešio probleme... Danas, kada porodična jedinica doživljava krah, kada se upućuju klevete na račun religije, a mnogi članovi porodice razdvajaju jedni od drugih zbog grozničavog

---

¹ http://www.who.int/mental_health/management/depression/en/

² <https://www.medicalnewstoday.com/articles/234219.php>

tempa života u 21. veku, psihoanaliza je preuzela savetodavnu ulogu koju su prethodno imali brižni članovi porodice ili lokalni propovednik. Čvrsto verujem da ovo ima štetan uticaj na naše društvo."³

Filip Dej navodi tri faktora: (1) krah porodične jedinice, (2) klevetanje religije, (3) razdvajanje mnogih članova porodice jednih od drugih zbog grozničavog tempa života u 21. veku. Suštinski faktor je krah porodične jedinice. David Van Biema je, komentarišući ovu temu, rekao sledeće:

"Stasala je generacija koja je kao nijedna do sada, generacija u kojoj su milioni ljudi obeleženi dubokom tugom doživljenom u ranim danima. Oni su deca razvedenih roditelja. Oni su samo prednji red u jednoj naizgled beskrajnoj vojsci."⁴

Džim Konvej je u svojoj knjizi "Odrasla deca zakonskih i emotivnih razvoda" na živopisan način opisao bol i gubitak hiljada onih koji su osetili posledice slomljene porodice - slomljene bilo zakonski bilo emotivno. Jedna od ključnih osobina koje on opisuje je nesigurnost i neprekidno postavljanje pitanje: "Ko sam ja?" i "Da li sam vredan (vredna) ljubavi?"⁵

Ova pitanja zabadaju u sam izvor ljudske dileme - u osećanje značaja. Da li je nekome zaista stalo do mene? Da li ja nešto vredim? Kako su ova pitanja ušla u ljudsku psihu? Kako bi odgovorili na to pitanje, potrebno je da se vratimo skroz na početak.

Eva se odjednom našla kod zabranjenog drveta netremice ga posmatrajući. "Zašto nam je Bog zabranio da jedemo sa ovog drveta?" pitala se ona. Plod je izgledao veoma privlačno i prosto ju je prizivao da priđe bliže. Odjednom je začula glas koji je dopirao sa drveta. Sotona, koji je ugledao priliku, ju je kušao kroz zmiju kao posrednika. "Je li istina da je Bog kazao da ne jedete sa svakog drveta u vrtu?"⁶ Sotona je navodio Evu da započne razgovor, a takođe i ubacivao sumnju o doslovnosti Božjih reči u njen um. Kad je reč o debati i logici, Eva se ne može porediti sa sotonom. Ako ovome dodate oružje

---

³ Phillip Day, Introduction - <http://www.campaignfortruth.com/Eclub/100702/depressionandsuicide.htm>

⁴ David Van Biema, "Learning to Live with a Past that Failed," People, May 29, 1989, p 79.

⁵ Jim Conway, Adult Children of Legal or Emotional Divorce, (Monarch Publications, 1990) p 53.

⁶ 1. Mojsijeva 3:1

obmane i mraka koje Evi nije bilo poznato, ova borba, ako ona otvaranjem svojih usta pokaže spremnost da se upusti u nju, će biti razorno kratka.

"Mi jedemo rod sa svakog drveta u vrtu; Samo rod s onog drveta usred vrta, kazao je Bog, ne jedite i ne dirajte u nj, da ne umrete."⁷ Eva prihvata izazov ponavljanjem Božjih reči, ali se sada našla u velikom problemu. Njena radoznalost i izazov koji je potekao od sotone su je ostavili nespremnu za sledeću izjavu od koje prosto "pada vilica". "Nećete vi umreti."⁸

Da li ste ikad vodili razgovor sa nekim, "prijateljsku" debatu, i osećali se da situaciju držite relativno pod kontrolom sve dok vaš protivnik nije izneo nešto što vas je iznenadilo? Nešto što uopšte niste očekivali, nešto što je kao komad alata ubačen u lepo podmazane zupčanike vašeg uma koji zaustavlja njihov rad? Ne radi se o tome da je osoba rekla nešto veoma duboko ili prosvetljavajuće, već o tome da to niste očekivali od nje i da vam nikad nije palo na um da bi ona mogla reći takve reči tako hrabro i otvoreno.

Sotona, pošto je video da je umrtvio svoj plen, sada sa razarajućom preciznošću zadaje svoj pobjednički udarac. "... Nego zna Bog da će vam se u onaj dan kad okusite s njega otvoriti oči, pa ćete postati kao bogovi i znati šta je dobro šta li zlo."⁹

Ovih nekoliko stihova mogu biti kao vožnja i prolazak kroz malo selo - ako trepnete, nećete ga primetiti. Koncept koji je sotona predstavio Evi je sadržao seme prokletstva koje sada muči svu Adamovu decu - a to je borba za ličnu vrednost. Ovo je ideja koja zvuči veoma oslobađajuće, međutim, upravo ovo predstavlja i samu srž okova koji ljudsku dušu drže zarobljenu u jadu i tami. Da li vam deluje da su te dve stvari veoma udaljene jedna od druge? Nastavite pratiti proučavanje ove ideje "Nećete vi umreti" i zapazite koji su bili njeni prvi plodovi i koju ulogu je odigrala u prouzrokovanju prigovarajućih pitanja: "Da li je ikome stalo do mene?" i "Da li sam vredan (vredna) ljubavi?"

Sećam se da je moja sestra, kada sam imao otprilike 8 godina, dobila lutku koja je mogla da plače, smeje se, pa čak i da pije mleko. Bilo je potrebno samo staviti dve baterije u otvor na leđima i ona bi sve to radila. To je satima i satima zabavljalo moju sestru. Ja sam je želeo baciti psima, jer me je posle

---

⁷ 1. Mojsijeva 3:2-3

⁸ 1. Mojsijeva 3:4

⁹ 1. Mojsijeva 3:5

nekoj vremena počeo iritirati taj plač, ali sam onda bolje razmislio i odustao od toga, jer nisam hteo slušati sestrin plač sat vremena. Stavljajući baterija u leđa, ova lutka je oživljavala i upravo je ovo ideja koju je sotona želeo poturiti Evi. "Ne treba da brineš šta će bilo ko reći, ti imaš život u sebi. Nećeš umreti; sve će biti u redu sve dok se budeš vraćala nazad ka ovom drvetu kako bi ponovo napunila svoje baterije."

Da li bi mogli zamisliti 18-mesečnu bebu koja kaže svojim roditeljima: "Mislim da od sada mogu biti samostalna, upravo sam razgovarala sa patuljkom iz bašte i on kaže da imam silu u sebi koja će me održavati u životu i zadovoljiti sve moje potrebe, tako da, hvala vam na svojoj pomoći, možda se nekad ponovo sretnemo i ispričamo." To je upravo ono što se desilo sa Adamom i Evom u vrtu. Ideja "nećete vi umreti" je uništila njihov osećaj potpune zavisnosti od njihovog nebeskog Oca. Ona je napala same temelje toga ko su oni kao pojedinci. Ovo je poremetilo njihovo viđenje svog identiteta, a takođe, još jedna posledica ovoga je bilo to da je došlo do poremećaja njihovog viđenja svoje vrednosti kao dece Božje. Zašto Adam i Eva nisu prosto mogli uvideti svoju grešku i vratiti se u stanje potpune zavisnosti od svog nebeskog Oca? Voleo bih da je to tako jednostavno, ali posledice prihvatanja ideje "nećete vi umreti, jer imate silu u sebi", čak iako to traje samo trenutak, su takve da ćemo odmah biti sprečeni da se vratimo u prvobitno, blaženo stanje prisne zajednice sa Bogom. Govorićemo malo više o ovome kasnije, ali ajde prvo da se vratimo na ono kobno drvo.

Zapazite sotonin nagoveštaj da će se, ako budu pojeli ovo voće, njihove oči na neki način otvoriti i da će preći na višji nivo postojanja. Ovo povlači zaključak da, ne samo da imaju silu u sebi, već i da u materijalnom svemiru postoje moćni objekti koji će ih, ako ih steknu, učiniti još moćnijima. Dobro došli u materijalni svet!

U 1. Mojsijevoj 3:4-5, sotona se potpuno predao evangeliziranju kako bi zadobio obraćenike za svoje utopijsko carstvo. On je ponudio carstvo koje obećava vlast/moć i zadovoljstvo svakome ko ga bude prihvatio. Ovo carstvo se zasniva na dva suštinska principa:

1. Imate život u sebi i zbog toga ste potpuno nezavisni od svakog spoljašnjeg dobrotvora ili autoriteta.
2. Oko nas se nalaze ljudi, objekti i stvari koji nas, ako ih zado-

bijemo ili se povežemo sa njima, mogu učiniti moćnijima, prosvetljenijima i ispunjenijima u životu.

Putem ovog drveta poznanja, sotona je ponudio postojanje na baterije; život bez potrebe za bilo kakvim spoljašnjim dobrotvorom ili autoritetom i stoga je naslov ove glave - Durasel drvo. Sotona nam kaže da će ćelije našeg tela, ako se budemo pridržavali njegove filozofije života, nastaviti neprekidno da traju.

Značajno je imati sledeću stvar na umu - kada su Adam i Eva zagrizli plod sa tog drveta, u njemu nije bilo nikakvog unutrašnjeg otrova koji bi učinio da postanu uplašeni, grešni i buntovni. Biblija nam kaže da je rod na drvetu bio dobar za jelo.¹⁰ Ono što je bilo otrovno su bile reči koje je sotona izgovorio Evi. Principi njegovog carstva su otrov. Neki ljudi postavljaju pitanje: "Zašto ja moram patiti zbog toga što su Adam i Eva zagrizli plod? Ja nisam okusio plod sa tog drveta." Istina je da mi zapravo, svaki put kada uradimo nešto nezavisno od Boga, jedemo sa tog drveta na potpuno isti način kao što su to učinili Adam i Eva, jer smo i mi progutali otrov sotoninog carstva. Zapravo, otkrićemo da mi ustvari svakodnevno jedemo sa tog drveta i da je posledica toga da onda imamo užasno lošu probavu.

Ideja da bi mogli živeti zasebno od Boga, mnogima možda ne deluje čudno, ali u sledećoj glavi ćemo otkriti da je ovakav način razmišljanja samoubilački.

---

¹⁰ 1. Mojsijeva 3:6

2. Izvor života

Bio je to dug dan na poslu. Nalazili smo se u završnici pripreme budžeta; zapravo, radilo se o otprilike 90 budžeta koji su morali biti spojeni u jedan. Bio je to delikatan proces; trebalo je raspodeliti raspoloživ dohodak svim ambicioznim menadžerima od kojih je svaki želeo, nadao se pa čak i zahtevao "veće parče torte" kako bi ostvario svoje ciljeve. Moj um je uzaludno pokušavao izbaciti napolje iz sebe sve te brojke kada je odjednom telefon zazvonio. "Zdravo.. Sine, tata je." Glas mu je zvučao kao da na plećima ima Empajer stejt bilding (Empire State Building) "Šta je bilo, tata?", "Mama je doživela ozbiljnu saobraćajnu nesreću." Te reči su me udarile kao malj. Odmah sam počeo da se tresem, a ritam otkucaja srca se u trenu udvostručio. Mišići su mi se stegli pošto je talas adrenalina preuzeo kontrolu nad mojim telom. "Nesreću?", izgovorio sam tu reč skoro šapatom pokušavajući da držim čvrsto telefon. "Koliko je ozbiljno?", "Poprilično je ozbiljno, sine."

U tom trenutku sam poželeo skočiti kroz telefon i zagrliti svog oca, ali on je bio udaljen 12 sati vožnje kolima, a na ukrcajanje u avion bi morao čekati do ujutru. Nakon spuštanja slušalice sam osećao komešanje u umu - šok, strah, utrnulost - sve me je to iznenada pogodilo. U tom trenutku sam se setio Isusa, pao na svoja kolena i rekao: "O Isuse, molim Te nemoj dopustiti da umre." Otvorio sam svoju Bibliju i molio se i molio se sve dok me nije preplavio osećaj smirenosti i dok se nisam osetio skoro spokojno. Nakon toga, moj um je počeo lutati i baviti se svakodnevnim životnim stvarima sve dok me nisu ponovo pogodili strah, bespomoćnost i šok. Iznova i iznova sam padao na svoja kolena, molio se i hvatao za Isusa.

Mama je bila na putu kako bi održala čas muzičkog. Bila je na autoputu sa više saobraćajnih traka između kojih se nalazilo zelenilo od deset metara širine. Poslednje čega se seća je da je krenula da pretiče jedno vozilo. Vozač u

kolima koja su dolazila iz suprotnog smera je izgubio kontrolu, preleteo prostor između traka suprotnih smerova i direktno udario moju majku. Motor iz maminih kola je od siline udarca bio izbijen, a volan se zabio u njeno lice. U tom trenutku se sedište, iz nepoznatog razloga, slomilo. Zahvalan sam da se to desilo, jer bi u suprotnom ona trenutačno bila mrtva. Kada je stigla u bolnicu, ustanovili su da su joj ruke i noge slomljene, a cela leva strana njenog lica je bila smrskana.

Kada su dovezli moju majku u bolnicu, tamo je bio lekar koji se spremao da završi svoju smenu. Nakon što je ugledao moju majku, odmah se bacio na posao. Borio se 8 sati kako bi joj spasio život i konačno, nakon mnogo napetih trenutaka, njeno stanje je prešlo u stabilno stanje. Ne mogu da nađem reči da se zahvalim tom lekaru, to me čak i sada navodi na plač. Taj čovek je radio punih 16 sati, a nakon toga je imao dovoljno obzira da nazove mog oca u 3 ujutru i kaže mu da je mamino stanje kritično, ali stabilno. I dalje sam mu neizmerno zahvalan, on je blistavi primer veštine, snage i ljubaznosti u medicinskoj profesiji.

Nakon nekoliko dana, moja supruga i ja smo bili sa mamom u odeljenju za intenzivnu negu. Bio sam veoma srećan što je živa. Lekari su bili zapanjeni brzinom njenog oporavka. Bilo nam je rečeno da nikad više neće svirati klavir, a da možda više nikad neće ni hodati. To je bio težak udarac, ali ona je i dalje bila sa nama i ja sam bio zahvalan. Lorel je gledala zapise u medicinskom dnevniku maminog slučaja i pozvala me da dođem. U dnevniku se jasno video trenutak kada su mislili da će je izgubiti, ali se moglo videti da su se onda sve njene vitalne funkcije odjednom popravile i da se njeno stanje stabilizovalo. Nije pisalo kako se to desilo, ali ja sam znao da je moj Otac, Izvor života, poslao Svog Sina da je održi u životu. Veoma sam zahvalan za Hristovu životodavnu silu. Danas moja majka hoda, a ponekad, kada svira klavir, mene obuzme duboka zahvalnost prema Isusu što je spasio moju majku od sigurne smrti.

Kad je reč o razumevanju izvora života, Biblija nas ne ostavlja u nedoumici. U poslanici Kološanima čitamo sledeće reči u vezi Isusa:

"Jer kroz Njega bi sazdano sve što je na nebu i što je na zemlji, što se vidi i što se ne vidi, bili prestoli ili gospodstva ili poglavarstva, ili vlasti: sve se kroza Nj i za Nj sazda. I On je pre svega, i

sve je u Njemu." Kološanima 1:16-17

Sve što možemo videti ili spoznati, a čak i stvari koje ne možemo videti, je stvorio Isus. On je taj koji ih sada takođe i održava.¹¹ Zapazite pažljivo izraze iz poslednje rečenice. I sve je *u Njemu*. Stih nam jasno kaže da životna sila koja izvire iz Sina Božjeg drži na okupu ceo svemir. Pavle to u Delima apostolskim opisuje na sledeći način:

"Bog koji je stvorio svet i sve što je u njemu, On budući Gospodar neba i zemlje, ne živi u rukotvorenim crkvama, niti prima ugađanja od ruku čovečijih, kao da bi **Onome** trebalo šta **koji sam daje svima život i dihanje i sve**. I učinio je da od jedne krvi sav rod čovečiji živi po svemu licu zemaljskom, i **postavio je unapred određena vremena i međe njihovog življenja**: Da traže Gospoda, ne bi li Ga barem opipali i našli, **premda nije daleko ni od jednog nas; Jer u Njemu živimo, i mičemo se, i jesmo**; kao što i neki od vaših pevača rekoše: Jer smo i rod Njegov." Dela apostolska 17:24-28 (KJ prevod)

U ovome vidimo Boga koji je intimno povezan sa našim životima. Pavle počinje sa prikazivanjem šire slike, a onda sužava i dolazi do ličnog i intimnog nivoa.

1. On je utvrdio vreme i mesto svake nacije.
2. On nije daleko *ni od jednoga* od nas.
3. ...naposletku Pavle prelazi direktno na suštinu stvari i kaže da *u Njemu* živimo, mičemo se i jesmo.

Ako živimo *u Njemu*, onda nam jednostavna logika kaže da ne možemo živeti bez Njega. Kao Božji božanski predstavnik, Isus, Sin Božji, je rekao: "...bez Mene ne možete činiti ništa."¹² Molim vas da razumete da ovo znači da ne možemo činiti ništa ni u fizičkom ni mentalnom ni duhovnom aspektu bez Njega. Mi smo potpuno i sasvim zavisni od Boga i Njegovog Sina u svemu, baš kao što mala beba zavisi od svojih roditelja.

---

¹¹ "Jer je od Tebe sve, i iz Tvojih ruku primivši dasmo Ti", 1. Dnevnika 29:14

¹² Jovan 15:5

Dozvolite mi da to ilustrujem zbog toga što su posledice ovoga dalekosežne. Uzmite u obzir jedan zadivljujući organ - srce. Ono se ponaša kao pumpa koja radi decenijama bez prestanka kako bi krv cirkulisala našim telom. Ono što je zadivljujuće u vezi srca je to da deluje da ništa drugo, osim samog srca, ne potpomaže kucanje. Srčani mišić može da se kontrahuje i opusti bez bilo kakve direktne stimulacije od strane nervnog sistema. Ono ima nešto što se naziva svojstveni sistem regulacije ili, kao što kaže tekst iz udžbenika iz anatomije, "spvodni sistem se sastoji od specijalizovanog mišićnog tkiva koje generiše i distribuše električne impulse koji stimulišu tkiva srčanog mišića da se kontrahuju".¹³Ova mišićna tkiva su zasiguno specijalizovana, jer stvaraju električne impulse koji ne dolaze od nervnog sistema. Potpuno je zapanjujuće da se nigde u udžbeniku iz anatomije ne daje odgovor na pitanje: "Kako ova tkiva srčanog mišića stvaraju električni naboj kako bi se srce kontrahovalo?" Taj sistem je nazvan "specijalizovan" i "svojstveni (unutrašnji)", ali kako on to radi i odakle ta energija potiče?

U ovoj tački se putevi razilaze. Biblija nam kaže da ova energija dolazi direktno od Boga, "u Njemu živimo" (Dela 17:28), ali sotona nam kaže da je to nešto što je urođeno u nama; da je razlog zašto mi to posedujemo taj da je to prosto deo biološkog procesa, "nećete vi umreti" (1. Mojsijeva 3:4) Ovo je fundamentalni problem. Ili je prva tvrdnja istina ili druga. Postoje mnogi hrišćani koji pokušavaju ići sredinom i oni govore: "Da, Bog je sve stvorio, ali to bi mogli ilustrovati satom na navijanje. On ga je pokrenuo i pustio da teče." Kao da je Bog na neki način stvorio Durasel baterije i stavio ih u nas. Biblija ne naučava ovu ideju. Mi smo intimno povezani s Njim i potpuno zavisni od Njega u svakoj milisekundi, svake sekunde, svakog minuta, svakog sata, svakog dana. Bog aktivno, svesno i sa ljubavlju daje taj električni naboj koji čini da naše srce kuca. Postoji nešto u vezi ove činjenice što može učiniti da se mi kao ljudska bića osećamo veoma nelagodno, ali ćemo o tome govoriti kasnije. Činjenica je da treba da razrešimo ovaj problem sada. Ili verujemo da "u Njemu živimo, mićemo se i jesmo" ili u "nećete vi umreti". Nema sredine.

Koliko god ovo možda bio veliki izazov za mnoge ljude, mi smo govorili samo o fizičkom aspektu ljudskog postojanja. Sada moramo razmotriti i mentalni i duhovni aspektat. Razmotrite sledeće stihove:

---

¹³ Gerard Tortora and Nicholas Anagnostakos, Principles of Anatomy and Physiology, (Harper and Row Publishers, NewYork, 1984) p 463

"Da se uteše srca njihova, i da se stegnu u ljubavi, i u svakom bogatstvu punog razuma, na poznanje tajne Boga i Oca i Hrista, u **kojoj je sve blago premudrosti i razuma skriveno.**" Kološanima 2:2-3

"I reče Gospod Mojsiju govoreći: Gle, pozvah po imenu Veseleila sina Urije sina Orovog od plemena Judinog. **I napunih ga Duha Svetog, mudrosti i razuma i znanja i svake veštine,** da vešto izmišlja kako se šta može načiniti od zlata i od srebra i od bronze, da ume rezati kamenje i ukivati, da ume tesati drvo, i svaki posao raditi." 2. Mojsijeva 31:1-5

Biblija prikazuje Boga kao izvor svake mudrosti i znanja. Stihovi Kološanima 2:2-3 osporavaju ideju da od nas, kao ljudskih bića, mogu proizići mudrost i znanje. Sva mudrost i svo znanje dolaze od Boga kroz Hrista, Njegovog Sina. Primer koji to pokazuje se nalazi u 2. Mojsijevoj 31:1-5. Ovde vidimo da je Bog dao čoveku mudrost i veštinu u zanatu. Zanimljivo je da često za ljude koji pokazuju neku veliku sposobnost ili talenat kažemo da su *dar-oviti*. Zaista je tako, oni su primili dar od Boga.

Ajde da se sada prebacimo u sred koncerta. Publika je očarana gledajući talentovanu mladu ženu kako klizi prstima do dirkama velikom klavira koji impresivno stoji na bini. Ona čini da klavir doslovno peva - to je dodir majstorske ruke. Polako dolazi do vrhunca u sviranju, a onda osećamo da je došao kraj. Želimo da nastavi dalje, ali se muzički komad završio, a iz publike dolazi veliki aplauz. Publika je zadivljena elegancijom, gracioznošću koji su isprepleteni sa strašću i silinom. Mlada dama se naklonila udišući miomiris pohvala, a onda silazi sa bine.

Vratimo se malo unazad, jer postoji jedna zanimljiva stvar u vezi ovog uobičajenog scenarija. Svaki put kada se nešto ovakvo desi, publika bi trebala zapevati: "Slavite Boga od koga dolaze svi blagoslovi" ili da se desi nešto slično. Ovaj aplauz je trebao biti upućen Bogu koji je dao veštinu, mudrost i sposobnost. Srce pijanistkinje je trebalo biti preplavljeno ljubavlju i zahvalnošću prema Bogu za dar koji joj je dao kako bi ga koristila, ali to se retko dešava. Ako bismo zaista tako postupali, uspesi nas ne bi dovodili do uzdizanja, a porazi nas ne bi obeshrabrivali, jer sposobnosti da nešto radimo nisu nešto što je urođeno u nama, a ako to nije urođeno, onda ne možemo

prisvajati pohvale kada doživimo uspeh niti se osećati obeshrabreno kada doživimo neuspeh.

Ovde leži prokletstvo Durasel drveta. Zamislite slobodu jedrenja po nebu sa motorizovanim padobranom.¹⁴ Osećaj slobode koji iskusimo kada doživimo uspeh, a pritom verujemo da je on potekao od nas, se može uporediti sa ushićenjem koje osoba oseti kada se popne na visinu od više stotina metara kako bi posmatrala prizor sa vrha. Međutim, ako se popnemo previše visoko, nedostatak kiseonika može prouzrokovati da izgubimo svest ili može doći do kvara motora zbog čega ćemo pasti na tlo. Što se više penjemo na planinu laži o sili koja se nalazi u nama, to će biti veća brzina pada na tlo i udarca. Nema bekstva od prokletstva Durasel drveta. Kada jednom okusite taj plod, želja za penjanjem je neodoljiva, a krajnja posledica je neizbežna. Nije slučajnost da je "depresija vodeći uzrok onesposobljenosti širom sveta".¹⁵

Plod sa Durasel drveta stvara ovu želju za penjanjem na visine koji nisu podesne za nas. Što više jedemo taj plod, veća je želja za penjanjem, ali i veća izvesnost da ćemo pasti. Koliko udaraca ste već primili? Koliko još udaraca možete podneti? Vredi razmisliti o ovome.

Ajde da sada pređemo na sledeći nivo. Razmotrili smo posledice gledano iz ugla fizičke i mentalne zavisnosti, ali šta je sa duhovnom i moralnom zavisnošću? Ovo je izazovno pitanje tako da, vežite svoje pojaseve, možda će vožnja biti neugodna.

Biblija nam kaže da je "Bog ljubav" (1. Jovanova 4:8). Ovo nam govori da je Bog izvor ljubavi. Ona za Boga takođe kaže da je On - Bog nade (Rimljanima 15:13). Ova ideja je izražena mnogo opširnije u poslanici Galatima:

"A rod je duhovni ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrotu, milost, vera, krotost, uzdržanje; na to nema zakona." Galatima 5:22-23

Zaključci koji proizilaze iz ovih stihova oduzimaju dah. Ajde da odvojimo malo vremena da ih analiziramo. Sve ove osobine su posledica prisustva Duha Božjeg u osobi. Značenje ovih stihova je sledeće: bez Duha Božjeg ne možete

---

¹⁴ "Motorizovan paraglajding (jedrenje padobranom) koji je takođe poznat i kao paramotoring je jedan oblik ultralake avijacije kada pilot nosi motor na svojim leđima (paramotor) koji pruža dovoljno pogonske snage za poletanje paraglajdera. Može biti pokrenut bez prisustva vetra, sa ravnog tla i od strane samog pilota - pomoć nije potrebna." Vikipedija

¹⁵ http://www.who.int/mental_health/management/depression/en/

imati ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrotu i tako dalje. Razmišljao sam o ovoj biblijskoj istini jednom prilikom dok sam šetao u parku pored jezera. Bilo je mirno i smireno. Odjednom sam primetio majku koja je ljuljala svoju ćerku na ljuljašci. Obe su bile nasmejane i bilo je očigledno da uživaju u međusobnom društvu. Ljubav koju je ova majka ispoljavala prema svojoj ćerki je bila nadahnuta od strane Boga. Misao da pokaže ljubav i da bude srdačna i nežna prema ćerki nije potekla iz srca majke, već iz Božjeg srca i bila je data toj majci, ona je izabrala da je izrazi i tako je ona postala majčina ljubav i u tom smislu, to zapravo uopšte nije bila majčina ljubav, već Božja ljubav izražena kroz majku. Ta ljubav je postala deo majke, jer je odreagovala na Duha Božjeg i izrazila je. Govoreći u najistinskijem smislu, ne postoji nešto što bi se zvalo ljubav majke prema detetu niti ljubav između muža i žene. Zvuči radikalno? To je ono šta Biblija naučava.

Iznosio sam ovu ideju mnogo puta za vreme svojih propovedi ili govora na seminarima i zanimljivo je posmatrati kako publika reaguje. Neki izrazi lica su izgledali kao da sam napao sam temelj ljudskog roda. Postoje milioni ljubavnih pesama koje su ispevane i milijarde obećanja pred bračnim oltarom koja glase: "Volim te i voleću te zauvek", međutim, niti jedno od tih obećanja ne bi nikad moglo biti održano bez Božjeg ulivanja Njegove ljubavi u našu prijemčivu dušu. Ajde da sada povežemo ljubav kao osobinu sa jedrenjem uz pomoć padobrana. Zašto se toliko puno ljudi "odljubi" i padne na tlo? Ljudima koji veruju da je ljubav urođena u našim dušama se često dešava da se samo probude jednog jutra i više ne "osećaju" da su zaljubljeni u svog partnera. Oni počinju sumnjati da li je ta veza i dalje dobra za njih i često počinju tražiti drugu osobu da im ponovo vrati taj osećaj. Dostignuto je ograničenje na Durasel kreditnoj kartici i sada je vreme za naplatu.

Šta je sa čovekom koji je zaista iskreno izgovorio svoj zavet da će voleti svoju suprugu zauvek, a onda odjednom shvati da ga privlači druga žena? Možda ne želi da to oseća, ali "sebi ne može pomoći". Ne pravi se razlika između ljubavi i požude i on počinje sumnjati u svoj integritet. Nakon toga on počinje da se povlači od svoje partnerke, jer ga osećaj krivice zbog njegovog ponašanja sprečava da veruje da i dalje može biti voljen. Smatrao je da će moći održavati izviranje ljubavi iz svog srca, ali je sada njegov motorizovani padobran prestao da radi i on je pao na tlo sa kojeg se podigao u vis i njegov brak je završen. Da li treba da nas čudi što je pronalaženje sreće u braku za većinu ljudi nedostižna stvar?

Svima koji misle da njihov brak više nije vredan da se u njega ulaže, želim reći da imaju na umu da ljubav izvire jedino iz Božjeg srca i da je besplatno dostupna onima koji je traže od Njega. Ako smatrate da ste izgubili ljubav prema partneru, tražite od Boga da vam je vrati. On će to učiniti, jer je to obećao.

"I šta god zaištete u Oca u ime Moje, ono ću vam učiniti, da se proslavi Otac u Sinu. I ako šta zaištete u ime Moje, Ja ću učiniti."
Jovan 14:13-14

3. Blizu Božjeg srca

Jurili smo autoputem velikom brzinom. Loreline kontrakcije su postale periodične. Nismo hteli da porođaj krene na putu pa smo veoma žurili u bolnicu. Sve je bilo novo i uzbudljivo; uskoro je trebalo da dobijemo naše prvo dete. Stigli smo do porodiljskog odeljenja, sestra je bacila jedan pogled na nas i rekla: "Previše ste srećni, treba da prošetate." To je smanjilo naš entuzijazam. Vratili smo se nakon 45 minuta i sada se Lorel više nije smejala. Porođaj (eng. labour - veliki rad ili napor) je počeo nakon otprilike pola sata. Da, nema druge reči da se to opiše, to je napor, težak napor. Pokušali smo se priseliti svih tehnika koje smo naučili na prenatalnim časovima, ali je bilo teško ostati usredsređen. Te kontrakcije su bile kao čeonii udarac teretnog voza. Čim smo se izborili sa jednom kontrakcijom, odmah je došla druga. Konačno, nakon 11 sati smo dobili našeg prvog sina Majkla.

Imamo jednu zaista zanimljivu sliku na kojoj smo Lorel i ja neposredno nakon porođaja. Prosto je neverovatna. Ona na slici sedi i prosto zrači kao da je sve to bilo deo njenih svakodnevnih poslova, a ja sam se ljuljao na povetarcu i izgledao sam kao da ću pasti s nogu. Tog dana sam razvio duboko novo poštovanje prema ženskom rodu. Dame, moram vam reći da je posmatranje supruge kako se porođa zaista težak napor.

Kad prestanete da se smežete, završiću šta sam hteo reći. :-) Emotivni stres koji se javlja usled posmatranja osobe koju volite, a koja prolazi kroz takav bol je neverovatan. Kad je reč o nama muškarcima, mi obično imamo rešenja za probleme, ali tada nisam imao nijedno i to me je bolelo. Samo sam se molio: "Bože, znam da postoji razlog za sav ovaj bol, ali trenutno ga ne mogu videti." Zaista mi je bilo drago kad se porođaj završio.

Kada sam po prvi put držao svog sina, taj trenutak je trajao kao večnost. Gledao sam u njegove oči i on je gledao u mene i bilo je zadivljujuće. Nastavio sam ga posmatrati osećajući strahopoštovanje i čudenje; međutim, u jednom trenutku me je obuzeo duboki osećaj straha. Znao sam da je moj sin žigosan istom prirodom kao što je i moja, prirodom koja se protivi autoritetima, koja je prirodno više sklona pobuni nego poslušnosti. Znao sam da imam odgovornost da usmeravam tu volju i poučavam ga o istinskoj ljubavi, blagosti, nesebičnosti i poslušnosti. Posle svega ovoga, pitao sam se da li će on biti moj prijatelj? Da li bi nešto moglo stati između nas i razdvojiti nas? Samo sam se pomolio tamo: "Oh, dragi nebeski Oče, nemoj dozvoliti da nešto stane između mog sina i mene. Daj da uvek budemo bliski, molim Te da me upozna kakav sam i da bude moj prijatelj." Intenzitet te molitve je i dalje prisutan. Često me to obuzme i ja i dalje izgovaram tu molitvu verujući da će Bog učiniti da ona postane stvarnost.

Jedne subote nakon četiri godine, subote koju sam provodio u mirnom pešačenju i razgovoru sa Gospodom udaljen od meteža i užurbanosti života, razmišljao sam o svom nebeskom Ocu, Njegovoj ljubavi prema meni i o tome koliko je ona dragocena. Odjednom se moj um vratio nazad na rođenje mog sina i ponovo sam osetio onu intenzivnu želju da nikad ne dođe do našeg razdvajanja i da me istinski upozna. Ta slika je prošla kroz moj razum, a u tišini sam čuo tihi, tanak glas duboko u svom umu. Taj glas je rekao: "Isto to Ja osećam prema tebi." Nisam znao da li da se smejem ili plačem, bilo mi je neverovatno teško da to prihvatim. Rekao sam: "Ali Gospode, ti znaš kakav sam. Ti znaš da sam učinio i rekao mnoge pogrešne stvari" i tako se borba nastavila. Iznenadio sam samog sebe. Ja sam bio čovek koji je prihvatio Hrista kao svog Spasitelja i verovao da su mi gresi oprošteni, ali kada mi se Bog toliko približio i rekao mi šta oseća prema meni, bilo mi je teško da to prihvatim. Naposletku sam samo rekao: "Hvala Ti, hvala Ti što me voliš i hvala Ti na svemu što si učinio za mene. Puno Te volim." Tada sam osetio, na jedan veoma stvaran način, kao da me drži u Svojim rukama. Nisam mogao biti srećniji. Shvatio sam da me moj nebeski Otac toliko voli da ne želi da išta stane između nas. Pomisao da bi moglo doći do razdvajanja Mu zadaje bol i On čini sve što može kako bi sprečio da ikad dođe do toga.

U ovom iskustvu sam u svom srcu iskusio predivnu privilegiju kako je to biti deo Božjeg carstva. Ubrzo nakon ovog događaja sam bio usmeren na neke biblijske stihove koji su zaista otvorili moje oči i učinili da još više slavim Boga.

Molim se da se značaj sledećih stihova ureže u vaše srce i da to zauvek ostane u vama. Stihovi veoma jasno pokazuju kakvo je Božje carstvo:

"Ne prodaje li se pet vrabaca za dva dinara? I nijedan od njih nije zaboravljen pred Bogom. A u vas je i kosa na glavi izbrojana. Ne bojte se dakle; vi ste vredniji od mnogo vrabaca." Luka 12:6-7 (KJ prevod)

Isus objašnjava principe Svoga carstva. U ovim stihovima imamo formulu koja nam otkriva zašto su ljudi značajni u tom carstvu. Zbog čega su oni važni, šta ih čini vrednima i značajnima? Ako vam ova pitanja nisu bitna, ovi stihovi vam neće puno značiti, ali ja još nisam upoznao niti jednu osobu koja se ne bori sa pitanjima koja se tiču lične vrednosti.

Isus iznosi vrednost vrabaca koristeći ljudska merila. Gledano u zemaljskim okvirima, ovi vrapci imaju malu vrednost. Isus nakon toga pravi kontrast i kaže: "I nijedan od njih nije zaboravljen pred Bogom." Svrha kontrasta je da pokaže da, s obzirom da Bog ne zaboravlja vrapce, da to znači su oni vredni u Božjem carstvu. Isus proširuje ovaj princip prikazujući koliko Bog mnogo više misli o nama upoređujući to sa vrapcima. "A u vas je i kosa na glavi izbrojana." Ako ovo nije nešto direktno, blisko i lično, šta jeste? Da li poznajete nekoga ko vas želi toliko dobro poznavati da čak prati i broj dlaka kose na vašoj glavi? Nakon toga dolazi ključna rečenica: "Ne bojte se dakle; vi ste vredniji od mnogo vrabaca." Da li vidite kako se u Božjem carstvu zadobija značaj i vrednost? To proizilazi iz spoznaje da Bog neprestano i s ljubavlju misli o nama. Njegove misle se definitivno bave nama. On nam daje život, čini da naše srce kuca i aktivno izliva Svoju ljubav u naše živote kako bi mogli uživati u životu; On nam takođe daje bogate darove, talente i sposobnosti radi našeg zadovoljstva, uživanja i kako bi služili drugima. U ovome se nalazi tajna Božjeg carstva, tajna značaja. To je ključ koji otključava i oslobobađa od carstva osećanja bezvrednosti i depresije. Da li imate hrabrosti da u to verujete?

Kad je već o ovome reč... Da li znate koliko često Bog misli na vas? Pročitajte sledeće reči:

"Mnoga su Tvoja čudesna dela koja si učinio Gospode, Bože moj, i mnogo je misli Tvojih prema nama; ne može ih se proračunati ni s Tobom uporediti. Hteo bih ih javljati i kazivati o njima, ali ih

ima više nego što se može izbrojati." Psalam 40:5

Ako našu vrednost određuje broj misli koje Bog ima prema nama, tada nam ovi stihovi govore da smo neprocenjivi pošto piše da su Njegovi planovi i misli prema nama veći nego što se može izbrojati. Kakav je osećaj biti od neprocenjive vrednosti? Međutim, taj osećaj može biti samo onoliko dobar koliko čvrsto verujemo u istinu da nas Bog voli van svake mere, bez obzira koliko mi bili dobri ili loši. Ovo je predivna vest i ja sam zahvalan za nju. Dakle, kad god ste kušani da posumnjate koliko vredite, samo pogledajte vrapce i verujte!

4. Porodično carstvo

Dan je topao i pun vlage. Duh veselja prožima sobu. Prijatan miris se širi iz kuhinje obećavajući čulima nešto veoma ukusno. Smeh odzvanja dok se prepričavaju priče iz prošlih vremena. Razmenjuju se darovi u atmosferi uzbuđenog iznenađenja pomešanog sa ljubavlju. Deca prosto "gutaju" bakine poslastice, a deda nam govori koliko smo puno porasli. Ovo su bili česti prizori kada smo odlazili u posetu kod babe i dede. To su bili trenuci namenjeni za porodicu, trenuci da ponovo utvrdimo gde pripadamo, trenuci da se ponovo povežemo sa onima koje volimo, da razmenimo darove; bili su to dragoceni i značajni trenuci namenjeni za zajedničko druženje.

Nema ničeg značajnijeg od porodične bliskosti da nas zaštiti od sve većih čeljusti depresije i osećanja bezvrednosti. Porodica *može* biti mesto gde ste prihvaćeni upravo onakvi kakvi ste, gde možete biti ono šta jeste, gde vam vaše greške mogu biti oprostene i gde ćete moći uživati u zajedničkom suživotu.

Isus nam je prikazao ključnu sliku Božjeg carstva kada nam je pokazao kako da se molimo. On je rekao: "Ovako dakle molite se vi: "Oče naš koji si na nebesima..." Isus nije rekao da prve reči naše molitve treba da budu: "Dragi Bože" ni "Vaše sveto Veličanstvo" niti "Dragi Care", već "Oče naš".

CARSTVO BOŽJE JE PORODICA

Nekim ljudima je to veoma očigledno, međutim značaj porodičnog carstva je dalekosežan. U nadolazećim glavama ćemo govoriti o tom značaju.

Stih Matej 3:17 predstavlja Očevo prvo progovaranje čovečanstvu. Od početka vremena pa sve do trenutka Isusovog krštenja, Bog nam se obraćao kroz Svoga Sina. U svoj punini Svog nasleđenog božanstva, Isus je bio Jehova

koji je otvorio Crveno more, On je bio Jehova koji je grmeo na sinajskoj planini i On je bio Jehova koji je Isusa Navina uveo u obećanu zemlju. (1. Korinćanima 10:1-4) Prilikom Hristovog krštenja, Sin Božji je postao Emanuilo - Bog sa nama - kao jedan od nas, Otac se sada obraća po prvi put i Njegove reči su duboko značajne (kao i uvek) jer On iznosi srž prirode Njegovog carstva. "Ovo je Moj Sin ljubljeni koji Mi je po volji." (KJ prevod) Postoje brojni načini kako je Bog mogao predstaviti Svoga Sina kao na primer: "Ovo je Stvoritelj neba i Zemlje, Njega slušajte" ili "Ovo je vaš Car, budite Mu poslušni", ali Bog objavljuje identitet Svoga Sina koristeći porodičnu terminologiju umesto carske ili vladarske terminologije. Ako analiziramo ovu izjavu, zapazićemo sledeće:

1. Ovo je Moj Sin

= **Identitet**

2. Ljubljeni, koji Mi je po volji

= **Vrednost**

U Božjem carstvu, naša veza sa Njim je ono šta određuje značaj i vrednost. Ovo je u potpunoj suprotnosti sa sotoninim carstvom u kome ono šta mi i drugi oko nas smatramo uspešnim rezultatima i dostignućima određuju značaj i vrednost. U Božjem carstvu, On je naš Otac, a mi smo Njegova deca. To je naš identitet. Drugi nas znaju po tome kome pripadamo, umesto po tome šta činimo. Činjenica da nas Bog voli kao Svoju decu, neprekidno izliva Svoje blagoslove na nas, da stalno misli na nas i želi da nam bude blizu, nam pruža neverovatan osećaj vrednosti. "Ne bojte se dakle; vi ste vredniji od mnogo vrabaca."

U Božjem carstvu su naš identitet i vrednost postojani kao i sam Bog - oni su večni i nepromenljivi. Bez obzira na uspeh ili neuspeh, veza ostaje nepromenjena, a naša vrednost zagarantovana. U sotoninom carstvu, naša vrednost je sigurna kao i berza posle 11. septembra 2001. godine - ona je izuzetno promenljiva, potpuno nesigurna i osuđena na propast. Da li možemo garantovati da ćemo uvek doživljavati uspehe? Da li možemo biti sigurni da će ljudi koji su oko nas i od kojih očekujemo ohrabrenje i podršku uvek aplaudirati našim uspesima? Teško! Ko ima uši neka čuje; mudar čovek gradi svoju kuću na steni umesto na nestalnom pesku.

Kako bi sačuvao naš individualni identitet i spasio nas da ne zapadnemo u život očaja, obeshrabrenja, osećanja bezvrednosti i smrti, Bog je u srce Svog carstva stavio zakon koji će štititi veze. Zakon se tiče dve grupe veza: veze između nas i našeg nebeskog Oca i naših međusobnih veza kao braće i sestara u Božjem carstvu. Ovo je razlog zašto je Isus rekao:

"A Isus reče mu: Ljubi Gospoda Boga svog svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svom misli svojom. Ovo je prva i najveća zapovest. A druga je kao i ova: Ljubi bližnjeg svog kao samog sebe. O ovima dvema zapovestima visi sav zakon i proroci."
Matej 22:37-40

Ove dve velike zapovesti su oblikovane tako da štite naš identitet i vrednost kao dece Božje. Ove dve velike zapovesti su, naravno, sažetak 10 zapovesti. Da li ste nekad razmišljali o tih 10 zapovesti na sledeći način: da je to nešto što je od suštinskog značaja za sprečavanje gubljenja osećanja lične vrednosti? U Božjem carstvu se 10 zapovesti posmatraju u kontekstu veza. Ako uništite te veze, vi uništavate vaš identitet, a kada uništite vaš identitet, smrt čezne da vas zagrlji. Nema ničeg svojevoljnog u Božjoj izjavi da je plata za greh smrt. Greh (koji Biblija u 1. Jovanovoj 3:4 opisuje kao kršenje zakona) uništava naš identitet i vrednost. Kada identitet i vrednost nestanu, duša priželjkuje smrt. Ovo je razlog zašto su depresija i samoubistvo najveći problemi današnjeg društva. Odgovor je jednostavan. Greh. Da li možete videti zašto Bog veoma mrzi greh? Greh nam krade naš identitet i vrednost dece Božje i Bog je rešen da ga uništi.

Ajde da napravimo kratak sažetak onoga o čemu smo dosad pričali:

1. Carstvo Božje je porodica.
2. Bog je naš Otac, a mi smo Njegova deca.
3. Naš identitet i vrednost kao pojedinaca se zasnivaju na našoj vezi sa Bogom.
4. Božje carstvo je carstvo veza zasnovano na vezama između nas i Boga i na našim međusobnim vezama.
5. 10 zapovesti štite ove veze.
6. Kršenje zapovesti uništava naš identitet i vrednost.

5. Kriza porodice

Na osnovu izraza njegovog lica sam mogao zaključiti da je doživeo neku vrstu traume. Podočnjaci ispod njegovih očiju su osujetili njegov čvrst napor da izgleda normalno. Upitao sam ga: "Da li je sve u redu?"

"Moja supruga i ja smo se rastali" bolno je rekao. "Nisam to očekivao", rekao je on ispunjen velikim žaljenjem. Razgovarali smo o izazovima koji su sada bili ispred njega, a onda je odjednom rekao: "Ne mogu podneti da ne viđam decu, to me prosto ubija." Mogao sam videti da se bori da ostane sabran i zaista sam osećao njegov bol. Iskreno sam mu želeo pomoći. Njegova poslednja rečenica koju je tada rekao je glasila: "Više ne znam kojim putem dalje niti kuda idem."

Jedino oni koji su prošli kroz mučan proces rastave i razvoda znaju kakva osećanja prate sve to. Šok, ljutnja i tuga koju ostavljena osoba oseti se često upoređuju sa iskustvom smrti partnera.¹⁶ Razarajuća realnost razvoda predstavlja više od proste podele imovine, već se identitet mora ponovo definisati.¹⁷

Najveće žrtve su naravno deca. Spektar razarajućih osećanja koja prolaze kroz dečje srce ne samo u trenucima razvoda roditelja, već do kraja njihovog života, nikad neće moći biti procenjen.

Džim Konvej je anketirao na stotine odraslih osoba kojima su se roditelji razveli i na sledeći način prikazao spektar osećanja koja su osetili:

---

¹⁶ Nelly Zola and Renata Singer, *True Stories from the Land of Divorce*, (Pan Macmillian, Sydney, 1995) p. 2

¹⁷ Isto

Nesrećno	72%
Bespomoćno	65%
Usamljeno	61%
Uplašeno	52%
Ljuto	50%
Napušteno	48%
Odbačeno	40%
Bezvredno	30%

Ljudi koji su kao deca iskusili razvod roditelja su imali sledeće probleme:

Neprestano traženje odobravanja	58%
Blokiranje nekih delova svoje prošlosti	54%
Preterana strogoća prema sebi	53%
Preozbiljno shvatanje samih sebe	47%
Ispoljavanje preteranih reakcija u situacijama nad kojima nemaju kontrolu	42%
I dalje prisutni problemi u vezama	40% ¹⁸

Nije čudno da Bog kaže: "Mrzim razvod." (Malahija 2:16) Bez obzira kako je došlo do razvoda i ko je koga ostavio, gubitak porodičnih veza je razarajući za sve. Kada se porodične veze raskinu, nema pobednika. Međutim, upravo se to desilo na nebu. Božja porodica je bila rastrgnuta u krizi kada se Njegov prvi stvoreni i ljubljeni sin okrenuo protiv Njega.

Biblija u Otkrivenju 12:7 kaže: "I posta rat na nebu." Kada pročitamo ovaj stih možemo pasti u iskušenje da pomislimo da je reč o dva cara i o njihovim carstvima, međutim, ovaj rat predstavlja zapravo cepanje Božje porodice. Da li možete zamisliti trenutak kada je Bog stvorio Lucifera i nežno držao Svoga

---

¹⁸ Conway, p. 31

sina? Bog je dao Svoje srce i dušu ovom anđelu. On mu je pružao ništa drugo osim ljubavi i dao mu privilegiju da služi na najvišem nivou u Njegovoj porodičnoj upravi. Međutim, Njegovo dete je sada izgovaralo reči ljutnje i pobune. Prikriveno se služeći obmanom i lažima, on je otrovao umove mnoge Božje dece. Da li možete zamisliti tugu? Lucifer, koji je bio tako savršeno stvoren, je sada bio ispunjen mržnjom i ubistvom. On je rešio da uništi večnog Sina Božjeg; Isus je pokazao da je sotona ubica od početka (Jovan 8:44). Ovo osećanje je bilo razotkriveno na golgotском krstu gde se sotona nadao da će uništiti Hrista.

Ko može shvatiti gubitak koji je Bog osećao zbog Svog sina Lucifera? U priči o Davidu i Avesalomu vidimo eho koji potiče iz Božjeg srca.

"Tada se car sneveseli, i pope se u gornju klet nad vratima, i stade plakati, a idući govoraše: Sine moj Avesalome, sine moj, sine moj Avesalome! Kamo da sam ja umro mesto tebe! Avesalome sine moj, sine moj!" 2. Samuilova 18:33

Avesalom, divan i zgodan Davidov sin, je želeo ubiti svoga oca i preuzeti njegovu carstvo, međutim, Davidova vojska je porazila vojsku njegovog sina, a Avesalom je poginuo u borbi. Umesto radosti zbog pobede, David je plakao zbog gubitka svog buntovničkog sina. Kada se porodica razori, nema pobednika.

Od suštinske je važnosti imati na umu da su u Božjem carstvu identitet i vrednost pojedinca svezani sa vezom koji ima sa Bogom Stvoriteljem, našim nebeskim Ocem. Kada je Lucifer prekinuo tu vezu, on je izvršio mentalno i emotivno samoubistvo i otvorio branu da uđu mračna osećanja. Da ste pitali Lucifera pre njegove pobune: "Ko si ti?", on bi sa smirenom sigurnošću i pouzdanjem rekao: "Ja sam sin Božji i On me voli." Da ste postavili isto pitanje Luciferu nakon odbacivanja svoga Oca, "Ko si ti Lucifere?", šta bi on mogao reći? On više nije imao identitet, jer ga je uništio. Kakav god identitet on težio da izgradi posle tog trenutka, on nikada, nikada neće ispuniti tu prazninu i osećaj gubitka koji je doživeo kada je raskinuo svoju blisku vezu sa svojim nebeskim Ocem.

Mnogo puta je poželeo vratiti nazad ono šta je izgubio, ali mu to njegov ponos nikad nije dopustio, a takođe, on više nikad nije mogao verovati da mu može biti oprošteno nakon njegove drske nezahvalnosti i otvorene pobune.

Lucifer, sada sotona, što znači "protivnik", je sam. Nema nikog da ga drži, nema roditeljske figure kojoj bi se mogao obratiti i nema mesto koje bi mogao nazvati "dom". Sotona je sada ispunjen svim osećanjima bezvrednosti: nesigurnošću, strahom, prazninom, ljubomorom, ponosom, samoopravdavanjem, arogancijom, besom, ljutnjom i željom za kontrolom.

Sotona nije znao kojim putem dalje. Morao je ponovo definisati ko je i nekako ugušiti onu prazninu, onu bezvrednost i ono ništavilo koje je osećao unutar sebe. Kao i svako dete koje se oseća bezvredno, na sotoni se primećuju sva obeležja nesigurnosti, straha, ludila i očajničke želje za odobravanjem; odobravanjem od bilo koga, samo da to oseti. On žudi za pažnjom i kako bi ispunio tu prazninu, njegova izopačena priroda čezne da prima obožavanje, klanjanje i ljubav - bilo šta, samo da mu otkloni bol, usamljenost i bezvrednost - bilo šta. Ovo tužno stanje je na neverovatnan način ispoljeno u pesmi iz filma koji nosi naslov "Grad anđela":

1. strofa

Proveo sam svo svoje vreme čekajući drugu šansu

Čekajući izlaz koji će sve rešiti

Uvek postoji neki razlog zbog kog

osećam da nisam dovoljno dobar

Teško je na kraju dana

Potrebno mi je nešto da mi odvрати misli

ili divno oslobođenje

Uspomene cure iz mojih vena

Pusti me da budem prazan i lak i možda ću

večeras pronaći malo mira

2. strofa

Veoma sam umoran od „ravne linije“

i gde god da se okrenem
vrebaju me grabljivci i lopovi
Oluja i dalje traje,
a ja i dalje nastavljam da gradim laž
koju sam izmislio da bi nadomestio sve
ono što mi nedostaje
To ne pravi nikakvu razliku
Bekstvo po poslednji put
Lakše je verovati u ovo slatko ludilo
Oh, u ovu veličanstvenu tugu koja me baca na kolena

Pošto je sotona odbacio *veze* kao temelj vrednosti, on nikad ne bi mogao uspostaviti carstvo zasnovano na vezama. Imao je samo jednu opciju. Da ga prepoznaju po onome šta radi umesto kome pripada. Ovo carstvo nikad ne bi moglo funkcionisati ako bi svi verovali da svaki život, mudrost i ljubav dolaze od Boga tako da je sotona izmislio princip o "sili iznutra" kako bi degradirao Boga u silu koja ne može ostvariti ličnu vezu; u silu koju osobe, prema svojoj volji, mogu upotrebljavati ili zloupotrebljavati. Sotonino carstvo je carstvo vlasti/moći, dostignuća i traženja zadovoljstava. Centralna tema tog carstva je da ni prema kome nemate odgovornosti i da vas je briga samo za one od kojih imate koristi.

Ovo carstvo je, naravno, osuđeno na propast zbog toga što životna sila koja ga održava pripada biću koje je dobilo život, a jednog dana će krivica koja dolazi kao posledica odbacivanja Njega, uništiti život onih koji tvrdoglavo odbijaju prihvatiti svoj identitet - identitet dece Božje. Ono je osuđeno na propast zato što ništa ne može uzeti bol i gubitak koji nastaju kao posledica odbacivanja tog identiteta. Ovde vidimo istinitost poslovice: "Nema mira bezbožnicima."

Ako se, držeći se ovog konteksta, vratimo u edemski vrt, videćemo da sotona, dok pokušava da osujeti svoje izbacivanje sa neba, deluje lukavo i pametno spolja, međutim, unutra se nalazi srce koje je puno nesigurnosti i praznine;

srce koje se trudi da izgradi novi identitet i da pobjegne od ponora beznađa koji se neprekidno širi.

6. Pakao na Zemlji

Ovo mora da je jedno od životnih iskustava koji najviše slamaju srce. Možda je bilo potrebno više godina, ali vremenom ste razvili zaista čvrsto prijateljstvo sa nekim. Provoditi vreme sa tim prijateljem je postalo pravo uživanje. Odjednom primećujete da se vaš prijatelj ponaša pomalo čudno. Pokušavate preći preko toga, govorite sebi da umišljate stvari i da to nije nikakav stvarni problem, međutim, kako vreme prolazi, dokazi sve više rastu i naposljetku se osećate primorano da ga upitate šta se dešava. Nakon, kako deluje, čitave večnosti izbegavanja da vam pruži odgovor, otkrivete da je neko drugi vršio uticaj na vašeg prijatelja govoreći protiv vas i da ga je to navelo da tumači vaše postupke na način koji vas ostavlja zapanjene.

Smatrate da će razum zasigurno preovladati i da ćete brzo rešiti nesuglasice, međutim, ne dolazi do toga! Kada poželite da date razumno objašnjenje, doživite bestidno optuživanje da samo pokušavate da se izvučete. U ovoj tački vas može obuzeti bilo koje od sledećih osećanja: povređenost, bol, ljutnja ili čak razorenost da je vaš prijatelj mogao tako lako poverovati nekoj drugoj osobi bez da vam je uputio makar jednu reč, a kamoli da vas je branio! Vaša eksplozivnost ili tišina (zavisi šta se od ovo dvoje odnosi na vas) pokazuje vašem "prijatelju" da su oni u pravu i da je sve što bilo rečeno u vezi vas zaista istina. Ovo je zaista dodavanje soli na ranu!

Možda je, dok ste čitali zadnja dva pasusa, bolna uspomena isplivala na površinu, jer ste i vi doživeli ovakav scenario koji se ponavlja iznova i iznova počevši skoro od nastanka vremena ovde na Zemlji. Čak i dok pišem ovo i prisećam se incidenta koji se meni desio, zastajem i još jednom postavljam pitanje: "Zašto?"

Siguran sam da većina nas ima ožiljke nastale od sličnih vrsta odbacivanja i smatram da nam oni pomalo mogu pomoći da shvatimo kako se Bog osećao u trenutku nakon što su Adam i Eva zagrizli plod sa drveta poznanja. Jedna od najvećih misterija života je: kako to da reči stranca mogu razdvojiti najbolje prijatelje?

Često sam zamišljao Boga kako pažljivo posmatra Svoju ćerku Evu koja se našla u sred vrta i odjednom započela razgovor sa "strancem". Da li će se Eva, nakon svog vremena koje je Bog uložio u nju pružajući joj bezbrojne dokaze Njegove ljubavi, prikloniti sigurnosti i ljubavi svog nebeskog Oca ili će prihvatiti sotonine reči izgovorene kroz zmiju? Zašto Bog nije intervenisao i poslao anđela kako bi je sprečio da prekine njihovu vezu? Pretpostavljam da postoje mnoga "zašto" pitanja na koja treba odgovoriti u ovom trenutku. Iako nemamo dovoljno vremena i prostora da odgovorimo na svako od njih, a na neka ni nećemo moći u potpunosti odgovoriti sve dok Ga ne ugledamo licem k licu, suštinski odgovor je: ljubav.

Ljubav pruža privilegiju izbora iako izbor može veoma raniti onoga ko pruža tu mogućnost. Da je Bog imao naviku da interveniše svaki put u trenutku kada Njegova deca samo što nisu krenula lošim putem, tada bi to značilo da mogućnost izbora zapravo ne postoji. Postoji vreme za poučavanje i ispravljanje, međutim, takođe dolaze trenuci kada tišina Onoga koji pruža mogućnost izbora potvrđuje svaki izraz ljubavi koji je izrekao, jer ljubav bez izbora uopšte nije ljubav. Ovo je činjenica sa kojom se svi roditelji moraju suočiti u vaspitavanju svoje dece. Ako nakon svih naših uputstava i smernica, naša deca donesu odluku protiv nas, da li ćemo im to zabraniti kako bi se sačuvali od bola odbacivanja ili ćemo zatvoriti usta i tugovati dopuštajući im njihov izbor da nas odbace? Ovo je za svakog roditelja teška odluka.

Bog, zaodenut snagom ljubavi, tiho posmatra Evu, Svoju dragocenu ćerku, kako postaje oruđe za uništenje Njegovog ljubljenog sina Adama. Intenzitet bola u Božjem srcu je u tim trenucima sigurno postao veoma jak. Da li će Ga bol u srcu zbog gubitka ćerke navesti da interveniše kako bi spasio Adama? Ne. Božanska ljubav duboko žali i čeka u tišini dokazajući, bez bilo kakve sumnje, da je On zaista Bog slobode i slobodnog izbora. On će dozvoliti da Adam sam izabere. Kada je reč o testu, molim vas nemojte steći apsurdnu ideju da Bog bezbrižno posmatra tok testa sa bezbednog mesta na nebu kako bi video da li Adam i Eva imaju ono šta je potrebno kako bi bili deo nebeskog

kluba. I Bog je prolazio kroz podjednak test kao i Adam i Eva, jer je znao da će, ako Adam i Eva padnu, morati ispuniti zavet koji je bio dat pre stvaranja sveta; da preda život Svoga Sina, Isusa Hrista.¹⁹ Hristos će im pokazati kakav je Njihov Otac zaista; On će uzeti na sebe njihovu krivicu i dozvoliti da Ga to ubije umesto da njih ubije. Bog je bio potpuno svestan svega ovoga kada je u tišini posmatrao Evu, a posle i Adama, kako se odlučuju protiv Njega. Kakva vrsta ljubavi je bila prisutna u toj tišini? Ovo ispoljavanje ljubavi će zauvek ukloniti lažnu ideju da su Boga pokretali lični interesi u Njegovom postupanju sa našim praroditeljima.

U prvoj glavi smo govorili o filozofiji koju su Adam i Eva prihvatili kada su zagrizli plod sa tog drveta, a u prethodnoj glavi smo govorili o tragičnoj kombinaciji osećanja koja je navela sotonu da smisli ideju da možemo živeti bez Boga i formirati svoj identitet na osnovu naših dostignuća. Dok su Adamov i Evin želudac varili plod, mučan oblak bezvrednosti i krivice je polako obavijao njihove umove gaseći divnu, srećnu i radosnu vezu između Boga i čoveka. Prokletstvo Durasel drveta je započelo svoje podmuklo delo i ubrzo su Adam i Eva bili prožeti krivicom i strahom. Oni su, kao i sotona i njegovi anđeli, izvršili mentalno i emotivno samoubistvo. Izgubili su svoj identitet i vrednost i ništa ih nije moglo vratiti nazad. Oni se nisu mogli sami vratiti nazad pod Božju naklonost. Uništili su vezu i jedino ju je Bog mogao obnoviti. Ova činjenica je očigledna čak i kada razmatramo svoja iskustva. Ako neko naruši vezu, moć da se ta veza obnovi se nalazi u osobi koja nije učinila ništa loše, krivac se odrekao svog autoriteta u toj vezi.

U ovoj tački je važno prisetiti se onoga o čemu smo govorili u 2. glavi. Bog je izvor života, mudrosti i radosti. Adam i Eva su presekli vezu sa tim Izvorom jer su poverovali u laž da sve to poseduju u sebi. Njihova sposobnost rasuđivanja se više nije mogla upotrebljavati nesebično ili objektivno. Njihovi umovi su u potpunom skladu sa sotonom. Oni nemaju sposobnost da razotkriju laži koje im sotona govori. Sotona počinje puniti njihove umove lažnim teorijama o Božjem karakteru. U isto vreme, sotona govori Adamu i Evi da su loši. On im govori da zaslužuju da umru i da su bezvredne individue. Sotona je i dalje rešen da po svaku cenu uništi naš osećaj identiteta. On to čini tako što nam iznosi laži o Bogu i laži o nama. Dokle god verujemo u ove laži o Bogu i o nama, nećemo moći da se izmirimo sa Bogom. Jedini način da se obnovi naša

---

¹⁹ 1. Petrova 1:20, Otkrivenje 13:8

veza sa Njim je da istinski spoznamo Njegov karakter otkriven u Njegovom Sinu.

Stranac je razdvojio najbolje prijatelje. Bog je došao da poseti Adama i Evu, On ih doziva, ali glas koji su pre smatrali najlepšim u svemiru ih sada tera da se sakriju osećajući strah i očaj. Sotonino delovanje na njihove umove je bilo uspešno.

Zamislite da jednog dana dođete kući posle posla srećno očekujući radosnu naviku koju ste stvorili sa svojim detetom. Svakog poslepodneva vaše dete trčeći izlazi kroz ulazna vrata uz reči: "Tata, tata!", a onda se baca u vaše naručje pružajući vam nežan zagrljaj. Približavate se kući i vidite da vaše dete ne izlazi da vas pozdravi. Zbunjeni ulazite kroz ulazna vrata i čujete krik užasa i da male nogice brzo beže u dvorište da se sakriju. Nešto je uništilo vezu. Umesto ljubavi, pojavio se strah. Niti jedan otac ne voli kada njegovo dete, na dozivajući zvuk njegovog glasa, beži od njega. To boli. Tragedija je da greh može učiniti da se plašimo od nekog ko ima najviše ljubavi, velikodušnosti, strpljenja i ljubavi prema slobodi u celom svemiru.

Bog je suočen sa veoma ozbiljnom dilemom. Kako da pristupi Adamu i Evi sada kada oni slušaju tuđ glas? Svaka reč koju Bog izgovori će biti protumačena iz zlog ugla. Oni znaju da su krivi, ali pošto su prihvatili lažne ideje o Bogu koji je izvor života i mudrosti, oni više nemaju ni sigurnost ni vrednost kako bi prihvatili da su u krivu. Kontrolisani duhom krivice i nesigurnosti, postali su prkosni. Oni su izgubili moć da istinski prosuđuju.

Divim se Božjoj ljubavi ispoljenoj u Njegovom strpljenju. Bog doziva Adama: "Gde si?" ne zato što nije znao, već da dozvoli Adamu da se suoči sa problemom. *Gde je tvoj um Adame? Šta se desilo sa tvojim identitetom?* Fizičke stvari su uvek odraz psihičkih stvari, a fizičko sakrivanje Adama i Eve je jasno razotkrilo sakrivanje koje se odvijalo u njihovim umovima. Oni su se zaogrnuili obmanom i prevarom kako bi izbegli suočavanje sa istinom koja je delovala veoma zastrašujuće. Bog im pokušava pomoći da ustanove problem kako bi im mogao izneti blagosloveno rešenje.

Adam je odgovorio Bogu da Ga se uplašio jer je go. Ova izjava je zanimljiva u svetlosti stiha 1. Mojsijeva 2:25 "A behu oboje goli. Adam i žena mu, i ne beše ih sramota." Adam je bio go pre nego je zagrizao plod, ali ga nije bilo sramota. Zaključak koji možemo izvući je da je Adama sada sramota. Jevrejska reč

(buwsh) takođe označava smetenost, zbunjenost, razočaranost. Adam je bio pun zbunjenosti, krivice i razočarenja. Bio je zbunjen u vezi toga ko je i osećao je krivicu zbog onoga šta je učinio. Bog sada stavlja prst na Adamov bol. "Ko ti je rekao da si go? Da li si jeo sa drveta sa kog sam ti zapovedio da ne jedeš?" Bog nije pitao Adama: "Kako znaš da si go?" On ga je pitao: "*Ko ti je rekao da si go?*" Bog usmerava Adama na onoga koji je pokrenuo laži koje je čuo. Drugim rečima: "Ko je prouzrokovao da bežiš od Mene? Ko je stao između tebe i Mene?"

Adamu je bilo postavljeno direktno pitanje: "Da li si jeo sa drveta sa kog sam ti zapovedio da ne jedeš?" Ovo je jednostavno pitanje koje potražuje jednostavan "da" ili "ne" odgovor. Pošto sada Adamov um doživljava Boga kao sebičnog i osvetoljubivog, a sebe samog kao glupog i bezvrednog, on je u svom umu sabrao 2+2 i dobio 64. Adam, zbog toga što veruje u laž da je Bog osvetoljubiv, smatra da će, ako kaže "da", biti strogo kažnjen. On smatra da će, ako kaže "ne", biti dvaput kažnjen, jednom zbog toga što je jeo sa drveta i još jednom zbog laganja. Verujući da nema kud, Adam teži da se odbrani i opravda.

"**Žena** koju si **Ti** udružio sa mnom, **ona** mi dade s drveta te jedoh" optužuje on. Čovek je očigledno kriv, ali on prebacuje krivicu na Evu i, u krajnjoj liniji, na Boga. Da li možete zamisliti Evin šok kada je videla da je ovaj čovek, koji joj se nedavno zavetovao da će se zajedno suočavati sa svime što bude naišlo, pao čim je naišla prva prepreka? Greh ne može stvoriti herojsku ličnost koja nesebično daje sebe kako bi pomogla drugima i podržala ih. Rezultat je uvek - svako za sebe.

Ne želimo da nam promakne proces koji se ovde odigrava. Adamove reakcije su pokrenute krivicom, nesigurnošću, lažnom predstavom o Božjem karakteru kao i velikom dozom ponosa. Pošto on više ne doživljava sebe kao dete Božje, on mora prihvatiti filozofiju: "Ako se ne zauzmem za sebe, niko neće." On razmišlja na ovaj način zato što veruje da više nema oca. Velika tragedija greha se sastoji u sledećem: kako da Bog pokaže Adamu da ima lažnu sliku o svome Ocu i da nije bezvredan niti glup? Kako Adamu može biti prikazana istinska procena situacije kada je izgubio sposobnost da objektivno rasuđuje? Bog je jedini izvor istinske mudrosti, a Adam se odvojio od tog izvora. Kako Adamovo rasuđivanje može biti oslobođeno od krivice i ponosa koji silovito odbacuju sve što makar samo podseća na istinu? Adam ne može podneti da

mu Bog govori da on nije u pravu čak iako bi to uradio u ljubavi i radi njega zbog toga što njegova nesigurnost kontroliše njegovo rasuđivanje.

Moja je iskrena molitva da zapazite sledeće: nakon što su se Adam i Eva odvojili od Boga, oni su postali tako beznadežno izgubljeni da su skoro prešli granicu mogućnosti povratka. Bili su pod potpunom kontrolom sotoninog duha. U njihovim srcima se nalazilo seme koje je naposljetku dovelo do toga da se njihova deca udruže sa zlim anđelima u očajničku zajednicu s ciljem da ubiju Sina Božjeg u Jerusalimu. Iako to nije bilo u potpunosti ispoljeno, njihova srca nisu želela imati ništa sa Bogom niti sa Njegovim carstvom; iako nisu bili toga svesni, oni su Ga zapravo mrzeli.

U ovom trenutku se možete naći u iskušenju da kažete: "Čekaj malo, sad si malo preterao. Shvatam da su imali problem, ali reći da su potpuno mrzeli Boga je preterivanje." Kao odgovor na ovo, rekao bih da moramo stalno imati na umu da sva dobrota, ljubav i mudrost dolaze od Boga i da toga nema u srcima ljudskih bića. Ako zaboravimo ovu suštinsku stvar, nećemo moći ispravno čitati ovu priču, a nećemo moći ni sebe ispravno razumeti. Biblija je veoma jasna kad je reč o ovome. Pogledajte sledeće stihove:

"Jer telesno mudrovanje neprijateljstvo je Bogu, jer se ne pokorava zakonu Božijem niti može." Rimljanima 8:7

"Kao što stoji napisano: Ni jednog nema pravednog; Ni jednog nema razumnog, i ni jednog koji traži Boga." Rimljanima 3:10-11

"Srce je prevarno više svega i opako: ko će ga poznati?" Jeremija 17:9

Biblija izjavljuje da naši umovi, u svom prirodnom stanju, mrze Boga ili da se nalaze u ratu protiv Boga. U svom prirodnom stanju, naši umovi su buntovni, oni se ne pokoravaju Božjim zapovestima i nemoguće im je da se izvuku iz tog stanja. U svom ličnom iskustvu, a i u iskustvima mnogih drugih ljudi sa kojima sam razgovarao, otkrio sam da postoji snažan duh opiranja ovoj istini. Ovaj duh opiranja činjenici da ljudska priroda potpuno mrzi Boga predstavlja direktan odjek opiranja koje je Adam ispoljio prema Bogu kada je okrivio Njega i Evu umesto za preuzme odgovornost za svoj propust. Mi nasleđujemo Adamovu nesigurnost i ni mi, baš kao ni on, ne možemo podneti istinu. Ako shvatite da se protivite ovoj ideji, zapitajte se zašto to osećate? Ako ste

sigurni u sebe, ove izjave vas uopšte neće doticati. Mi nasleđujemo Adamovu nesigurnost i prazninu. To je sve što nam on može dati; ništa više od toga.

Ako možete prihvatiti činjenicu da je ljudska priroda neprijateljski nastrojena prema Bogu, tada vas čeka prijatno iznenađenje. Držeći se konteksta Božjeg plana da nas spasi, vidimo sledeće: kada shvatite da ne možete učiniti ništa dobro, u tome postoji ogromna sloboda. Možete prestati pokušavati. Možete prestati udarati sami sebe kada vaša zla priroda izbije na površinu i rani nekog emotivno ili fizički... Ali požurio sam unapred, govorićemo o ovome u sledećoj glavi.

Da se vratimo na Adama i Evu. Vidimo da će slamanje barijere koja postoji između njih i Boga biti jako veliki posao. Biće potrebno postići nekoliko stvari kako bi se oni i njihova deca oporavili:

1. Biće potrebno naći način kako da se ljudskom rodu pruži mudrost kako bi uvideo da se nalazi u beznađežnoj situaciji. Takođe će biti potrebno obezbediti mogućnost usmeravanja u ispravnom smeru, ali bez kršenja slobode izbora.
2. Biće potrebno da im se na neki način pokaže da su imali pogrešnu sliku o Božjem karakteru i Njegovom carstvu i da im se nekako pokaže da ih On zaista voli i kakav je On zapravo.
3. Biće potrebno da im se na neki način ukloni njihova krivica i nesigurnost i da povrate svoju pravu vrednost i identitet kao dece Božje.
4. Biće potrebno da na neki način mogu povratiti svoj osećaj svrhe, razlog postojanja ili sudbinu.
5. Za sve gore navedeno je bilo potrebno vreme. Adam i Eva su izgubili svoje pravo na vlastiti život tako da im je bio potreban neki sistem održavanja života kako bi im bilo obezbeđeno vreme da izaberu i odluče.
6. Bog mora učiniti sve ovo, ali u isto vreme i održati pravdu. On ne može zanemariti njihovu pobunu i reći: "U redu je." Iako Bog u Svojoj milosti ne dozvoljava da pune posledice njihovog izbora padnu na Adama i Evu, oni moraju uvideti šta je rezultat njio-

vog izbora kako bi mogli shvatiti grešku svog postupka.

Postoji suštinska stvar koju sada treba reći. Ovo Boga nije zadesilo nesprenog. Otac i Njegov Sin su već utvrdili šta će uraditi ako bude došlo do ovoga. Plan je već bio spreman. To je bio plan koji je bio dovoljno obiman da reši ovu beznadežnu situaciju.

7. Nebeski konopac spasa

Nastojeći da objasne najuzvišeniji mogući ljudski izraz ljubavi, Grci su izmislili priču o Admetu i Alkesti.²⁰ Apostol Pavle aludira na ovu priču u poslanici Rimljanima:

"Jer jedva ko umre za pravednika; za dobroga može biti da bi se ko usudio umreti." Rimljanima 5:7

Car Admet je bio poznat po svojoj gostoljubivosti i pravednosti i bio je voljen u svom carstvu. Bog Apolon je bio isteran sa planine Olimp, a isterao ga je njegov otac Jupiter i rekao mu da mora ostaviti svoje božanstvo, postati čovek i služiti čoveku kao rob. Car Admet ga je pronašao kao jasnog prosjaka nakon dolaska na Zemlju i sažalio se na njega. On ga je nahranio, postavio za pastira nad svojim stadima i postupao prema njemu kao prema sinu. Nakon 12 meseci Apolon se ponovo preobrazio u svoje božansko stanje, zahvalio se Admetu što mu je pomogao i rekao mu: "Ako ti ikad u budućnosti bude zatrebala moja pomoć, samo zatraži od mene."

Nakon nekog vremena, Apolon se vratio ka Admetu kako bi mu rekao da će Had, bog podzemlja, uskoro doći po njega. Apolon je rekao da je napravio dogovor sa Hadovom ženom, Persefonom, da će Admet, ako se pronađe neko da umre umesto njega, biti pošteđen.

Admet je otišao svojim roditeljima i upitao ih da li bi bili voljni umreti umesto njega. Oni su rekli: "Mi te volimo sine, ti si dobar i plemenit čovek, ali više volimo svoje živote. Ne možemo umreti umesto tebe." Car je obišao celu svoju teritoriju kako bi pronašao nekog ko bi bio voljan umreti umesto njega, ali nije nikog pronašao. On se pomirio sa svojom sudbinom, ali u tom trenutku je

---

²⁰ <https://en.wikipedia.org/wiki/Admetus>

njegova žena, Alkesta, uzviknula Apolonu: "O ljubljene Apolone, ti si blagoslovio mog supruga i uvećao njegovu slavu i bogatstvo desetostruko u našem celom carstvu. Admet je tako dobar čovek i toliko je potreban svome narodu da on zasluđuje da živi! Ja ću umreti umesto njega kako bi on mogao živeti!" To je i učinila. Cela zemlja je oplakivala dobru ženu dobrog cara koju je narod veoma voleo i koja je umrla kako bi njen car mogao živeti. Kada se pojavila pred Persefonom, ona se sažalila na nju i kao nagradu za njenu vernost koju je pokazala prema svome mužu, rekla joj da se može vratiti u život još jedanput. Kako je vreme proticalo, a Admet i Alkesta starili, tako ih je Apolon blagosiljao zbog njihove vernosti, a kada je Smrt naposljetku došla po njih kada su već bili stari, oni su bili spremni.

"Ovo je najuzvišeniji oblik ljubavi koji postoji - da čovek položi život svoj za prijatelje!" govorili su grčki filozofi. Mnogi ljudi povezuju ovu priču sa sledećim Isusovim rečima:

"Od ove ljubavi niko veće nema, da ko dušu svoju položi za prijatelje svoje." Jovan 15:13

Međutim, ovo ne predstavlja izraz vrhunca Božje ljubavi, već izraz ograničenosti ljudske ljubavi. Apostol pravi kontrast u odnosi na ovu ljudsku priču o ograničenosti ljudske ljubavi i kaže nam:

"Jer jedva ko umre za pravednika; za dobroga može biti da bi se ko usudio umreti. Ali Bog pokazuje Svoju ljubav k nama što Hristos još kad bejasmu grešnici umre za nas. Mnogo ćemo, dakle, većma biti kroza Nj spaseni od gneva kad smo se sad opravdali krvlju Njegovom. Jer kad smo se pomirili s Bogom smrću Sina Njegovog dok smo još bili neprijatelji, mnogo ćemo se većma spasti u životu Njegovom kad smo se pomirili." Rimljanima 5:7-10

Bog je pokazao dubinu Svoje ljubavi kada je dopustio Svome Sinu da bude ranjen za naše prestupe, izbijen za naša bezakonja. On je dao Svoga Sina za Svoje neprijatelje koji su Ga mrzeli i prezirali, a učinio je to iz velike ljubavi i samilosti prema njima. Ovo nije ljudska, već božanska ljubav!²¹

---

²¹ Za više detalja pogledati *The Word That Turned the World Upside Down* by Robert Wieland. <http://fatheroflove.info/download/view/863>

Pre stvaranja ljudskog roda, Otac i Njegov Sin su vodili dubok razgovor. Biblija to naziva savet mirni.²² Tada je bio uspostavljen plan šta će se dogoditi ako ljudski rod napravi izbori protiv Njih. Sada je bilo vreme da se deluje. Ko može proceniti Božju patnju? Da li će dozvoliti Svome Sinu da bude predat kao zamena umesto Adama i Eve i da plati posledice njihovog izbora? Da li će dozvoliti Svome Sinu da uzme na sebe njihov osećaj bezvrednosti i beznađežnosti i da to odnese u grob? Da li će dozvoliti Svome Sinu da pretrpi potpuni gubitak identiteta i kidanje Njegovog sinaštva koje će prouzrokovati da uzvikne reči: "Zašto si Me ostavio?"

Dok pišem ove reči, moj sin spokojno sedi preko puta mene. Okrećem glavu da pogledam njegovu lepo lice, a u mom srcu se javljaju osećanja radosti i ljubavi prema njemu. Nakon toga pokušavam da se stavim u Božju poziciju, da treba da dopustim svome sinu da pretrpi kaznu za greh za grupu ljudi koja je sama na sebe navukla tu kaznu, za grupu ljudi koja me sada mrzi i koja mrzi sve za šta se ja zalažem. Priznajem da je moj um prosto samo odbacio te misli. Moj um ne dozvoljava čak ni da pomišljam takve stvari. Svestan sam da je čak i sama pomisao na to previše bolna za mene, previše je bolno suočiti se s njom; ja bi pao pod njenim teretom! Moje misli se usmeravaju ponovo na Boga i Njegovu dilemu i ja ostajem nem. Osećaj najdublju zahvalnost prema Njemu što je dozvolio da se to desi znajući da sam i ja jedan od ljudi kojima je, dok su još bili Božji neprijatelji, bio ponuđen život kroz zameničku žrtvu Sina Božjeg. Ova misao uvek učini da zastanem i izrazim Mu zahvalno obožavanje za Njegovu bezgraničnu ljubav i žrtvu.

Zapanjen sam da je Sin Božji, koji je kasnije postao Čovek Isus, bio voljan da to učini za nas. Biblija nam kaže da Bog zna kraj od početka i da je Otac podario to znanje i Svome Sinu. Kada je greh inficirao svemir, On je tačno znao do čega će sve to dovesti. Hristos je mogao videti šta Ga čeka kada bude došao na Zemlju: odbacivanje, batine, ismejavanje, mržnja, proklinjanje i psovanje, golotinja i tama na krstu, osećanja bezvrednosti milijardi duša koja će biti na Njemu i nagomilana krivica i tuga hiljada generacija. On je to video, međutim Božji Sin ipak kaže: "Hoću činiti volju Tvoju, Bože Moj, i zakon je Tvoj Meni u srcu."²³ Sin Božji se nije nerado složio da dođe, već je zapravo želeo doći. Njegovo srce, kao i srce Njegovog Oca, čezne da vrati Svoju decu u

---

²² Zaharija 6:13

²³ Psalam 40:8

puninu radosti što i treba da bude njihova sudbina. Kakav je ovo Bog? Sa kime da Ga uporedimo i kakve reči slavljenja su dovoljno dobre da bi bile upućene Njemu?

U prethodnoj glavi smo zapazili da je Adamu i Evi bio potreban neki sistem održavanja života i sposobnost da razlikuju istinu od zabluda; njima je bila potrebna pomoć kako bi videli istinu o Bogu i kako bi zapazili, razotkrili i odbacili laži koje im je sotona govorio. Njima je bio potreban moralni kompas kako bi videli istinski duhovni sever.

Sve ove stvari su obezbeđene kroz dar Božjeg Sina datog svetu. Ovo je bilo rečeno Adamu i Evu u 1. Mojsijevoj 3:15. Obraćajući se direktno sotonu, Bog je rekao sledeće reči:

"I još mećem neprijateljstvo između tebe i žene i između semena tvog i semena njenog; ono će ti na glavu stajati a ti ćeš ga u petu ujedati." 1. Mojsijeva 3:15

Ovaj stih je pun obećanja i nade. Bog je rekao da će staviti neprijateljstvo između sotone i žene. Kada je Bog govorio u vezi žene, On je govori u vezi svih koji će doći od nje, drugim rečima, o celokupnoj ljudskoj porodici. Reč "neprijateljstvo" označava mržnju ili protivništvo.²⁴ Bog će u srca ljudske porodice staviti nešto što mrzi zlo i želi dobrotu i istinu. Postoji samo jedan razlog zašto je Bog to mogao učiniti - zato što će Njegov Sin, Svojim životom i smrću na Zemlji, dovesti do izmirenja sa ljudskom porodicom. Ovo je značenje reči da će postojati mržnja između ženinog Semena i sotoninog semena ili potomstva. Pavle u sledećem stihu iz poslanice Rimljanima o ovoj mržnji prema zlu govori kao o blagodati ili sili:

"Ali dar nije tako kao greh; jer kad kroz greh jednog pomreše mnogi, mnogo se veća blagodat Božija i dar izli izobilno na mnoge blagodaću jednog Čoveka, Isusa Hrista." Rimljanima 5:15

Sposobnost da se izabere ono šta je dobro potiče direktno od ovog neprijateljstva koje je Bog stavio u naša srca putem dara Svoga Sina. Ovaj dar takođe

---

²⁴ Vines Expository rečnik, Enmity

obezbeđuje veoma potreban dar života.²⁵ Pavle takođe spominje i ovu činjenicu u istoj glavi poslanice Rimljanima:

"Zato, dakle, kao što za greh jednog dođe osuđenje na sve ljude, tako i pravdom jednog dođe na sve ljude opravdanje života."
Rimljanima 5:18

Ovo je neverovatna istina koja može doneti neizmeran mir i radost. Gornja činjenica označava da svaki udah koji napravite (bilo da verujete u Božjeg Sina i Njegovu žrtvu ili ne) potiče direktno od Isusa Hrista. Upravo zbog Njegovog života vaše srce kuca, udišete vazduh i održavani ste u životu. Kad je reč o svim funkcijama koje smo spomenuli da su nesvesne sa naše strane, Bog je u tome svesno aktivan. On je srž sledeće istine:

"...da traže Gospoda, ne bi li Ga barem opipali i našli, premda nije daleko ni od jednog nas; jer kroz Njega živimo, i mičemo se, i jesmo." Dela apostolska 17:27-28

Bog nije daleko ni od jednoga od nas zato što nas život Isusa Hrista, na osnovu Njegovog posredništva za nas zahvaljujući Njegovoj smrti na krstu, održava u životu.

Ako imate osećaj da ste daleko od Boga, istina je da On nikad nije daleko od vas. Dovoljno je da samo opipate svoj puls i možete znati da vas On nije napustio.

Ako dodate ovome činjenicu da Bog stavlja u naša srca želju da činimo ono šta je dobro i želju da se opiremo zlu, tada zaista imamo puno stvari za koje treba da budemo zahvalni. Setite se trenutaka kada ste bili kušani da učinite nešto loše, ali ste onda bolje razmislili i niste to učinili. Ovo je bio dar koji vam je Bog dao, neprijateljstvo prema zlu. Nema veze da li verujete u Boga ili ne, taj dar vam je ipak darovan kroz Isusa, a vi samo treba da odlučite da ga ispoljite. U Pismu nam je rečeno da Bog čini da kiša pada i na dobre i na zle.²⁶ Razmislite koliko puta je sotona stavio zle misli u nečij um da vam učini nešto ili da uzme nešto što pripada vama, ali ga je neprijateljstvo koje je Bog stavio u njegovo srce ohrabrilo da to ne učini. Mi, naravno, i dalje imamo moguć-

---

²⁵ Spominjanje "života" na ovom mestu se odnosi na privremeni život, a ne na večni život. Bog je svakoj osobi na ovoj Zemlji dao život da izabere ili odbaci istinu o Bogu i Njegovom carstvu.

²⁶ Matej 5:48

nost izbora da odbacimo te podsticaje i da počinimo zlo delo, ali da nema tog neprijateljstva, niko od nas ne bi bio u stanju da se zaustavi da ne sprovede zle misli stavljene u naše umove.

Koliko li je Otac neverovatan kada je učinio sve to za nas! Mi smo, kao ljudski rod, bili potpuno izgubljeni i zarobljeni od strane sotoninih zlih puteva. Nije postojala nikava mogućnost da pomognemo sami sebi, bili smo osuđeni na bedu i potpuno uništenje, ali je naš nežni nebeski Otac odbio da digne ruke od nas. On nam je dao ono najdragocenije šta ima - Svoga Sina. Isus će zauvek biti pripadnik ljudske porodice i jedan od nas. Ova žrtva će biti centralna tema proučavanja i razmišljanja kroz svu večnost.

Dok razmišljate o ovim stvarima, o svemu onome šta je Bog učinio za vas, kakva osećanja to stvara u vama? Njegov Duh sada deluje na vas da Ga prihvatite i poverujete u istinu o Njemu. On želi da znate da vas iskreno voli i da je dao sve kako bi vas povratio. Ja se ne mogu odupreti ovakvoj ljubavi, njena neodoljivost je predivna. A vi?

8. Upoređivanje dva carstva

Pre nego nastavimo dalje, bilo bi od pomoći da u vidu sažetka prikažemo dva zasebna i različita carstva koja trenutno postoje u svetu; ta carstva su - Božje večno carstvo i sotonino carstvo. Oba ova carstva su bila predstavljena Adamu i Evi u edemskom vrtu. Ako odvojimo nekoliko trenutaka kako bi razmislili šta definiše jedno carstvo, videćemo da postoje tri obeležja koja treba uzeti u obzir:

1. VLADA: Sistem na osnovu kojeg se rukovodi carstvom. Na primer: demokratija ili diktatura.
2. VALUTA: Sistem vrednosti na osnovu kojeg građani carstva mogu razmenjivati razna dobra.
3. DRŽAVLJANSTVO: Način na osnovu kojeg se određuje kako neko može postati član carstva.

Ova dva carstva možemo uporediti na sledeći način:

	Božje carstvo	Sotonino carstvo
Vlada	Porodica	Najjači
Valuta	Ljubav/Milost/Slobodan izbor/Vera u Boga	Moć/Imovina/Prisiljavanje/Vera u sebe
Državljanstvo	Dete Božje	Dostignuća i rezultati

Božja vladavina je zasnovana na porodičnom sistemu. Glava vlade je Otac. Veze između vođe i njegovih građana su bliske i intimne. S druge strane, najvažnija stvar u sotoninom carstvu je biti najjači. Oni koji su najjači, oni su ti koji vladaju. Čak i kada je reč o demokratiji, oni koji su najjači u reklamiranju svoje poruke i najjači u ubeđivanju glasača su ti koji će steći vlast.

U Božjem carstvu je čvrstina veza koje postoje u njemu najvažnija. Ljubav je nebeska valuta. Građani su sigurni u ljubavi svoga Oca i ne osećaju potrebu da dokazuju svoju vrednost. Oni mogu nevino uživati u međusobnom društvu bez postojanja bilo kakvih skrivenih namera. Upoznavanje Boga je najveća radost i ambicija²⁷, a pošto su Božje znanje i mudrost beskonačni, ova radosna preokupacija se nikad neće završiti. Uvek će postojati mogućnost da se nešto nauči o Njemu. Njegovi građani uče o Njemu direktno ili putem stvari koje je stvorio. Stoga su posmatranje, proučavanje prirode i svemira takođe radosna preokupacija građana tog carstva. Pošto građani tog carstva jasno priznaju da sve potiče od našeg Oca, sva tvorevina Mu se klanja sa radosnom zahvalnošću i hvalom.²⁸

Suprotno ovome, u sotoninom carstvu su najvažnija sredstva. Vrednost se stiče na osnovu onoga šta smo postigli tako da je nagomilavanje imovine od suštinskog značaja ako osoba želi vredeti. Ova sredstva mogu biti materijalna, umna ili se mogu ticati međuljudskih veza. Što veću kuću imaš, što više stvari poseduješ, više vrediš. Što je viši nivo obrazovanja koji imaš, što je viša poslovna pozicija, više vrediš. Ljudi sa kojima se povezuješ su veoma značajni, jer osoba može biti sjajna "imovina" u službi tvoga cilja. U sotoninom carstvu se veruje da ljudi poseduju silu unutar sebe, tako da, ako osoba poseduje druge ljude, to je može učiniti moćnijom. Međuljudske veze postaju oruđe uz pomoć kojih se može steći još više i zbog toga potreba da se drugi ljudi kontrolišu postaje veoma značajna. Postoje mnogi načini kontrolisanja ljudi. Jedan od tih načina je: biti ljubazan i prijateljski nastrojen. Prodavci to stalno upotrebljavaju. Činjenje sjajnih dela može navesti druge ljude da vas slede, a kada ovo omane, možete upotrebiti prisilu, ucenjivanje i zaplašivanje kako bi kontrolisali ljude i osigurali njihovu odanost. Razlog zašto danas ima tako puno veza ispunjenih bolom i tugom je taj što do sjedinjenja često dolazi zbog toga da ljudi povećaju svoju vrednost.

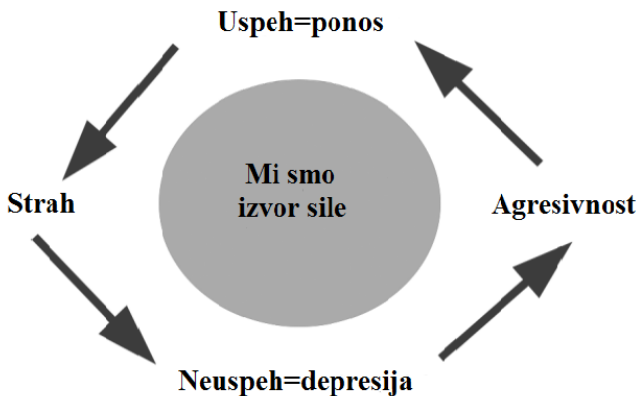
---

²⁷ Filibljanima 3:9-10

²⁸ Otkrivenje 14:6-7, Otkrivenje 4:1-9

Još jedna razlika koju smo zapazili je razlika koja se tiče državljanstva. U Božjem carstvu dobijate državljanstvo prosto na osnovu toga da ste dete Božje. Bez obzira na okolnosti i životne poteškoće, ova činjenica se nikad ne menja. Vaše državljanstvo je zagarantovano vašom vezom sa Bogom kao vašim Ocem. Kada je reč o sotoninom carstvu, bićete smatrani građaninom ako nešto radite ili ne radite. I dostignuća i lenjost će vam obezbediti državljanstvo, jedina stvar koja je bitna je da rezultati i rad imaju centralnu poziciju. U ovom carstvu se budite svakog jutra i razmišljate šta mora biti postignuto toga dana kako bi se osećali dobro sami u vezi sebe. Ako ljudi spreče vaše napore da nešto postignete, bićete frustrirani i ljuti. Ako nastupi kraj dana, a vi smatrate da ništa baš puno postigli, osećaćete se prazno i postaćete ili depresivni ili još odlučniji. Život je krug u kome se osećanja ponosa i bezvrednosti neprekidno smenjuju. Kada nešto postignete, postajete ponosni, a kada doživite neuspeh, osećate se bezvredno. Rešenost jedne osobe da postigne uspeh ili, suprotno tome, strah da će izgubiti sve što je stekla je ono šta je pokreće da živi u krugu neprekidnog smenjivanja uspeha i neuspeha. To je krug u kojem nema zaustavljanja sve do trenutka smrti ili prelaska u drugo carstvo.

Emotivni krug u sotoninom carstvu

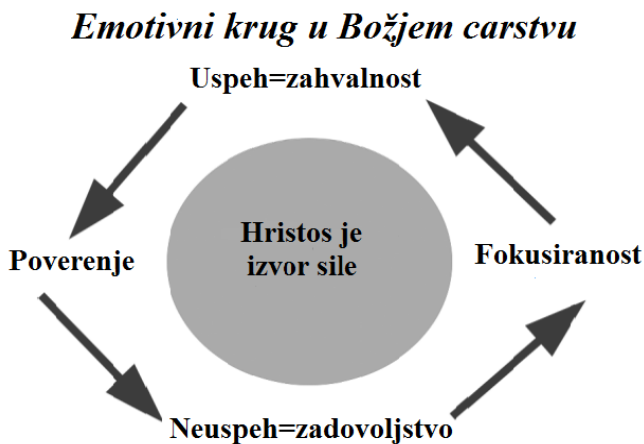

Ovaj krug je posledica verovanja da imamo silu u sebi. Ako smatramo da imamo silu u sebi, tada ne zavisimo ni od koga; naša vrednost ne dolazi ni od

koga. Mi tada moramo proizvesti i negovati sopstvenu vrednost. Svaki uspeh dokazuje našu vrednost, a svaki neuspeh nas sve bliže približava ništavilu.

Sećam se sukoba koji sam osećao u srcu kada sam počeo držati prezentacije. Osećao sam se veoma blagosloveno kada sam usmeravao ljude na biblijske istine, međutim, kada bih otišao kod vrata da se pozdravim sa njima, "uhvatio" bih sebe da od njih želim čuti reči da sam dobro održao prezentaciju, želeo sam da oni potvrde ono šta sam uradio. Što sam bolje propovedao, moje srce je želeo više odobravanja. Znao sam da nije u redu da tako razmišljam tako da sam jedno vreme, kada bi mi ljudi rekli da sam dobro održao prezentaciju, govorio: "Zahvalite Bogu, nemojte meni", ali je to često zvučalo čudno i ljudi su ponekad osećali kao da ih odgurujem od sebe. Kada shvatimo da sve dobre stvari dolaze od Boga i da nam On dodeljuje vrednost nevezano za ono šta mi radimo, tada smo slobodni da doživljavamo uspehe i neuspehe bez ikakve zabrinutosti da ćemo se osećati bezvredno ili da ćemo osećati potrebu da dobijamo potvrdu od drugih.

Važno je upamtiti da iako pripadnici Božjeg carstva ne stiču svoju vrednost na osnovu ličnih dostignuća, oni ostvaruju dostignuća. Zapravo, oni imaju kapacitet da postignu mnogo više, jer se oni, kada padnu, ne moraju suočavati sa strahom od bezvrednosti. Oni su i dalje voljeni, i dalje su deca Božja bez obzira da li dožive uspeh ili neuspeh. Carstvo Bože vam nudi najbolji način da

ostvarite svoj puni potencijal bez uništavanja vaših veza i bez uništavanja vaše vrednosti.

Ukratko smo prikazali prirodu oba ova carstva. U preostalim glavama knjige ćemo zapaziti kako su se ova dva carstva razvijala u ljudskoj istoriji i govorićemo o borbama sa kojima se moramo suočavati tokom života između ta dva carstva. Oba carstva nude slobodu, oba carstva obećavaju puno toga, ali koje carstvo će vam pružiti duboko osećanje ličnog značaja i vrednosti koje ne može biti pokolebano?

9. Srce Vavilona

"Gde smo pogrešili?" Ovo je bio vapaj oca slomljenoga src koji se borio da shvati realnost sa kojom se suočio. "Situacija u porodici je bila dobra. On zna da ga volimo" nastavio je dalje ovaj otac dok je očajnički tragao za nekim objašnjenjem zašto je njegov sin upravo osuđen za trgovinu drogom, krađu i ubistvo.

Taj plač slomljenog srca je bio izražen veći broj puta nego što bi ikad mogli zamisliti; roditelji žive u sramoti i agoniji zbog deteta koje je palo u pobunjenički i iskvaren život. Izvor ovog uzvika koji dolazi iz slomljenog srca može biti praćen unazad i pronađen u našim prvim roditeljima i tragediji sa njihovim prvim sinom Kainom. Roditeljima je poznata sreća koju su Adam i Eva osetili kada su prvi put držali malog Kaina u naručju. Sada su imali plod svoje ljubavi koji su mogli držati u svojim rukama i uživati u njemu. Grleći svoj mali zamotuljak, Eva je rekla: "Dobih čoveka od Gospoda!"²⁹ Eva je verovala da će Kain biti obećano seme spomenuto u 1. Mojsijevoj 3:15 koje će svim narodima doneti izlečenje i blagoslov. O, kako bi bilo dobro da je to bila istina! Međutim, gorka ironija je snašla Evu jer je Kainova zaostavština milionima donela jad, uništenje i smrt. Kain je postao glavni u grupi ljudi koji su sprovodili svoja duhovna iskustva na sopstven način. Ova grupa ljudi sačinjava veći deo svetske populacije i to je grupa ljudi koju će Biblija kasnije nazvati "Vavilon". U ovoj glavi ćemo saznati kakav pokretački duh stoji iza njih i kako oni utiču na vas i na mene.

"Tata, zašto moramo ubiti jedno, nevino jagnje?" Klanje jagnjeta je bilo predviđeno s namerom da se ljudskoj porodici prikaže kakva su njihova pri-

---

²⁹ Doslovno čitanje 1. Mojsijeve 4:1

rodna osećanja prema Hristu i da vide da zbog toga postoji potreba za pokajanjem. To prikazuje cenu koju je Bog bio voljan platiti kako bi mi uvideli svoje stanje i, zahvaljujući privlačenju Svetoga Duha, zatražili oprostjenje. Neverovatan dar je bio dat za naše spasenje! Klanje jagnjeta je bio obred koji je direktno ukazivao na Hristove patnje u trenutku prinošenja. To je takođe sa nadom pokazivalo unapred na trenutak kada će Hristos doći na Zemlju kako bi otkrio Oca. To je takođe pokazivalo i unazad na sramotu onoga šta je čovečanstvo radilo Hristu od pada u Edemu. Ovo je ujedno bio i podsetnik pun utehe o zadivljujućoj Božjoj ljubavi, a takođe i bolan podsetnik o ljudskoj nezahvalnosti i sebičnosti. Učestvovanje u ovakvoj službi uvek pokreće pomešana osećanja. Gledanje u lice nevinog jagnjeta i posmatranje njegove tihe agonije će veoma intenzivno pokazati koja je cena sebičnosti i samovolje. Svi koji posmatraju lice istinskog Jagnjeta Božjeg će uvek osetiti nadu pomešanu sa agonijom duše koja potiče od spoznaje o tome šta ljudska priroda čini Hristu. Prirodni ljudski odgovor na krst je: ili promena ljudskog porekla i poricanje da se takav pad uopšte i desio ili pripisivanje Bogu da On zahteva smrt kao nešto šta treba da zadovolji Njegov gnev protiv greha. U većini slučajeva, krst je preobražen iz svetlosti u tamu ili još gore, prikazan kao simbol nade dok pritom zapravo predstavlja simbol manipulacije koji stvara osećaj odvratnosti.

Nakon više godina posmatranja svojih roditelja kako ubijaju jagnje, gledajući njihove suze i tugu pomešane sa nadom, strpljenjem i poverenjem u Seme koje treba da dođe, Kain je odlučio da više ne može podneti potrebu za poniznošću i pokajanjem. Usled usredsređivanja na ljudski pad, pad koji to zaklano jagnje prikazuje, Kain je odlučio da ne želi da se priseća velike ljubavi Božje u takvom daru. Kad je reč o Kainu, jagnje je u njemu budilo njegovu nesigurnost koja je bila deo nasleđa koje je dobio od svoga oca, a koje je njegov otac dobio od sotone. Njemu je jagnje govorilo jedino to da su njegovi naponi neprihvatljivi Bogu i da On ne odobrava njegovu ponašanje. Naravno, sotona je ohrabrivao Kaina da načini hrabar korak i prekine prinostiti jagnje tokom svog klanjanja Bogu; da promeni svoju vezu sa Bogom tako što će izbaciti potrebu za pokajanjem i umesto nje uvesti svoja lična dela.

Biblija nam kaže da je Kain prineo Gospodu prinos od roda zemaljskog.³⁰ Takođe nam je rečeno da je Kain bio zemljoradnik i da je proizvodnja hrane

---

³⁰ 1. Mojsijeva 4:3

bila jedan od njegovih poslova. Kainov prinos je bio simbol njegovih ličnih napora da zaradi Božje poštovanje delima svojih ruku. On je promenio svoj način klanjanja Bogu; to nije bila skromna vera, već ponosno razmetanje; to nije bila intimna veza puna poverenja, već ugovorno izmirivanje. Takva religija ignoriše činjenicu da se ne možemo cenkati sa Bogom; mi nemamo naš sopstveni život na koji bi se mogli osloniti i izaći pred Boga sa svojim uslovima. Nažalost, Kain je to zaboravio. Sotona mu je obećao da će, ako se bude oslobodio od osvedočavanja u greh koje je jagnje pokretalo, biti slobodan, međutim, odbacivanjem jagnjeta, Kainova religija se promenila tako da to više nije bio odnos sa istinskim Bogom zasnovan na veri, već skup rituala sa naglaskom na njegovim postupcima koje je upućivao bogu koga je stvorio prema sopstvenim zamislima. Uvođenjem ove promene, Kain je prihvatio otrov Durasel drveta, on je poleteo sa motorizovanim padobranom pod nazivom "sopstvena dela" i, iako je prvobitno osetio uzbudljiv osećaj slobode, bilo je samo pitanje vremena kada će taj padobran dostići svoje granice i srušiti se dole.

U 5. glavi smo razmatrali neke emotivne ožiljke koji potiču od kidanja porodičnih veza. Evo sažetka:

- Takve osobe neprekidno traži odobravanje
- Takve osobe sude sebi prestrogo
- Takve osobe ispoljavaju preterane reakcije u situacijama nad kojima nemaju kontrolu - to jest, često žele imati izrazitu kontrolu nad drugima
- Imaju probleme u međuljudskim vezama³¹

Kada se Kain udaljio od Božjeg predviđenog plana spasenja, on se udaljio od Boga; njegove porodične veze su se sasvim raspale. Ovo udaljavanje je samo pojačalo njegovu nesigurnost; Duh Božji više nije mogao umirivati njegove strahove niti mu pomoći da opovrgne sotonine laži. Osećaj praznine se povećavao, a osećaj sramote pojačavao. Kao i sotona, Kain je uzalud nastojao da sa nečim zameni taj osećaj prekinute veze sa Bogom. Bez obzira koliko se naporno bude trudio, on nikad neće moći ukloniti onaj duboki osećaj

---

³¹ Conway, p. 31

praznine sve dok se ne bude emotivno vratio Bogu, Njegovom carstvu i Njegovom planu.

Kainova burna osećanja su uskoro eksplodirala. To se desilo tokom trenutaka predviđenih za prinošenje žrtve kada su Kain i Avelj došli da se poklone Bogu. Bog je prihvatio Aveljev prinos, jagnje, tako što ga je progutao vatrom, ali je zaobišao Kainov prinos. To je bilo dovoljno da Kaina obuzme bes. Greh je izuzetno nelogičan. Kain nije sledio uputstva, međutim, postao je užasno uzrujan kad nije ispalo po njegovom.

Zamislite sebe da ste otišli u prodavnicu da nabavite sve sastojke koji su vam potrebni da napravite veknu hleba. Pitali ste prodavca kako da to uradite i on vam je dao spisak koji možete poneti kući sa sobom. Sve je išlo dobrim tokom sve dok niste pomirisali kvasac i odlučili da će hleb biti bolji bez njega. Stavili ste ga u rernu i posle nekog vremena primećujete spljošten hleb koji ne liči ni na šta. Da li bi imalo smisla besno odjuriti u prodavnicu i napasti prodavca što vam hleb nije uspeo? To uopšte ne bi imalo smisla! Međutim, Kain je upravo to učinio Bogu.

Kain se približavao tački posle koje više nema povratka. Pošto je prihvatio sotonino carstvo u kome se njegova vrednost utvrđuje na osnovu njegovih napora i rezultata, mogućnost da bude usmeravan i ispravljan se brzo smanjila. Kain zna da je učinio pogrešnu stvar, ali ljudski um može lako prevariti samog sebe i umesto da se ponizno pokorio Bogu, on se naljutio. Bog nežno teži da mu pomogne, ispravi ga i opet ga usmeri na obećan dar u vidu Njegovog Sina, ali se Kain ne obazire na upozorenja. Njegova pobunjenička osećanja rastu, a carstvo tame je skoro u potpunosti izvršilo svoj najuspešniji ljudski eksperiment.

U ovom trenutku Kain se već nalazi pod potpunom kontrolom emotivnih sila koje je sotona ispoljio na nebu. On želi Božje odobravanje, ali pod svojim uslovima. Osećanje lične bezvrednosti raste do tačke da je spreman da eksplodira. On se našao u užasnoj situaciji - teži za odobrenjem od više sile kako bi zadovoljio svoju čežnju za prihvatanjem i vrednošću, ali u isto vreme, on želi ignorisati činjenicu da sve duguje Bogu i da treba da bude krotak i zahvalan za ono što je obezbeđeno putem jagnjeta. Još uvek tinjajući od besa što je doživeo "javno sramoćenje" pred Aveljem, počeo se raspravljati s njim. Avelj je Kainu skrenuo pažnju na njegov metod klanjanja Bogu i ohrabrio ga da se vrati nazad Božjem planu, a Kainu kao da je samo to falilo! Nešto je u

njemu puklo. Njegov osećaj bezvrednosti ga je doveo do stanja da mu prosto više nije bilo briga, a kada nastupi takav trenutak, sotoni se daje potpuno slobodan pristup kako bi preuzeo kontrolu. Sotona je ispunio Kaina velikom mržnjom prema njegovom bratu, zaboravio je porodične odnose, a sotonino carstvo doživljava svoje potpuno ispoljenje. Celo nebo je posmatralo prvo ubistvo, prvo uništenje svete i dragocene veze. Dakle, ovo se događa kada je Božji zakon prekršen! Nebo uzdiše, a mora da su čak su i sotona i njegovi anđeli osetili trenutnu utrnulost dok je beživotno telo Avelja bojilo tlo u crveno svojom krvlju.

Sotona se sabrao od užasa ovog događaja i kako bi osigurao svog roba, on ga je tako jako pritisnuo osećanjem duboke krivice, da Kain nije verovao da bi mu Bog ikada mogao oprostiti. Ovo je sotonino ludilo; on nam obećava slobodu i radost ako budemo sledili njegovu stazu pobune, a kada sagrešimo, upravo se taj glas obraća Bogu glasno zahtevajući naše uništenje. U isto vreme, upravo njegov glas šapuće našoj duši da smo previše zli i pokvareni da bi nas Bog ponovo prihvatio; njegov glas povećava naš osećaj krivice do tačke da poželimo umreti. Veoma je tužno da se jedan tako divan anđeo preobrazio u jednog tako pokvarenog unišitelja. Sada, pošto je Kain potpuno prekoračio granicu, njegova duša nije zaštićena i sotona ga navodi da uzvikne: "Krivica je moja velika da mi se ne može oprostiti."³² Ovo su najtužnije moguće reči. Bog je došao Kainu, ne da bi ga odbacio, već da pokuša da ga pridobije. On mu postavlja pitanje gde je njegov brat, ne da bi ga optužio, već da bi mu pružio šansu da se pokaje i vrati Bogu. Nažalost, Kain je izgovorio one žalosne reči: "Krivica je moja velika da mi se ne može oprostiti." Kain je verovao sotoninoj laži, umesto reči Božjoj. On je posejao i sada je žnjeo.

Bog u 1. Mojsijevoj 4:11 izriče prokletstvo. U drugom delu tog prokletstva, Bog kaže Kainu da će biti potukač i begunac. Ove reči označavaju čoveka koji se tetura i drhti; one odaju da je reč o čoveku bez nade i bez budućnosti. Ova kletva nije došla kao rezultat Božjeg zamahivanja nekim nebeskim štapićem, već je došla kao sastavni rezultat odbacivanja Božjeg porodičnog carstva i kao sastavni rezultat odbacivanja bliskih veza. Njegova duša se mučila, jer je bio stvoren za bliskost, ali je njegovo srce izabralo drugu stazu - on je uvek težio za ljubavlju, međutim, uvek je odbijao one koji bi mu se približili; želeo je bliskost, međutim, nikad nije bio u stanju pustiti ljude da uđu u tajne odaje

---

³² 1. Mojsijeva 4:13

njegovog srca gde je osećanje bezvrednosti boravilo; uvek je želeo imati prijatelje, međutim, uvek je bio oprezan da li mu je neko rival u sposobnostima. U ovome se krije istinitost izreke: "Nema mira bezbožnicima."³³

Biblija nam kaže da je Kain otišao od Božjeg prisustva.³⁴ On je živeo bez osećaja da mu je Bog blizu. Zbog toga što je verovao da ga je njegov greh odstranio od Boga, on je zapravo odstranio Boga od sebe. Sada, imajući veću potrebu za odobravanjem i vrednovanjem nego ikada, on je počeo zidati grad. Okupio je ljude oko sebe i bio im vođa. Zidao je velike građevine i pijao svoj osećaj vrednosti iz onoga šta je postigao. Okružio se delima svojih ruku i blokirao iz svesti, koliko god je to bilo moguće, dokaze Božjeg delovanja. On se zaokupirao sa toliko puno posla da nije imao vremena zapitati se u kakvom je stanju njegova duša.

I tako je Kain postao kanal za uspostavljanje sotoninog carstva na Zemlji. Putem njega se razvio rod ljudi koji je pokazivao sve znake nesigurnosti i osećanja bezvrednosti. Oni su teželi za vlašću i pozicijama, razvili su duh kontrolisanja drugih ljudi koji je bio ljubomorani na svakog rivala i nalazili su se u beskrajnoj poteri za identitetom zasebnim od Boga koji je stvorio nebo i Zemlju. Sve dok sotona bude mogao držati ljudska bića da traže vrednost unutar sebe umesto u naručju velikog, ličnog Boga, Boga odnosa/veza; on će moći da ih kontroliše. Tako je i uradio. Sotona je tokom istorije imao grupu ljudi koje držao pod svojim uticajem, svezujući njihove bezvredne, nesigurne duše za svoju i težio da vlada svetom.

Proučavali smo o srcu Vavilona, izmučenom srcu koje traži identitet i vrednost na temelju onoga šta radi, koje teži za odobravanjem za svoje podvige i pokušava da manipuliše okolnostima kako ne bi bilo ugroženo. U sledećoj glavi ćemo pratiti razvoj ovog srca i njegov rast u ljudskoj istoriji.

---

³³ Isaija 57:21

³⁴ 1. Mojsijeva 4:16

2. deo - Jedna sudbina

Ponovno zadobijanje identiteta

10. Raskidanje Durasel lanaca

Vladala je duga tišina dok su bili u zagrljaju. Intenzitet osećanja je bio jak, ali su Obojica znala da je vreme došlo. Otac i Sin su tokom eona večnosti uvek imali blisku međusobnu zajednicu, ali će se ta zajednica uskoro naći pod pritiskom, a naposljetku će biti potpuno prekinuta. Sin Božji kreće u misiju da povрати Svoje ljudske sinove i ćerke. I Otac i Sin razumeju rizik i cenu koji su uključeni u to, ali ih ljubav pokreće da nastave dalje.

Otac i Sin bacaju brz pogled na budućnost i sa proročkim očima posmatraju odvijanje misije. Prezir, odbacivanje, mržnja, pljuvanja, udarci, bič i ekseri - sve to pada u zaborav kada se uporede sa jednim strašnim trenutkom kada će nebo i zemlja nepomično posmatrati razdvajanje Oca i Sina. Sin posmatra milenijume ispunjenje krivicom, patnjama, pobunama i osećanjima bezvrednosti koji padaju na Njega i gleda samog sebe kako drhti kao list, gleda sebe slomljenog i razorenog osećanjem sakrivenosti Očevog lica koje nastaje kao posledica greha. Otac je prisutan sa Sinom u tami, ali je Sin taj koji će odneti naš osećaj napuštenosti u jezu smrti.³⁵

Zagrljaj postaje čvršći. Kako Ga Otac može prepustiti ovakvoj sudbini? Obojica se dublje u sebi bore sa mogućnošću neuspeha i večnog gubitka usled sile greha. Sin Božji će uzeti ljudsku prirodu na sebe što će otvoriti mogućnost Njegovom najvećem rivalu, sotoni, da Ga nadvlada. Uspeh nije bio zagarantovan. Kako su se mogli upustiti u tako opasan rizik? Kako su se uopšte mogli baviti takvim planom, planom koji oduzima dah? Međutim, agape ih navodi da nastave dalje.

---

³⁵ Jevrejima 2:9

Ta duga tišina koja se činila kao večnost se završava; Obojica su odlučila da sprovedu plan. Sin dolazi do same granice nebesa, okreće se po poslednji put kako bi video lice Svoga Oca koje je puno ljubavi i On odlazi.

U 6. glavi smo razmatrali dugačak i izazovan spisak koji nam pokazuje sa čime će se Bog morati suočiti ako želi spasiti Svoje sinove i ćerke na Zemlji. U 9. glavi smo videli razvoj sotoninog carstva u ljudskom srcu i kako sotona gospodari nama putem našeg osećaja bezvrednosti. Ako Isus želi slomiti ovu vlast, On mora ukloniti taj osećaj bezvrednosti. On mora ponovo uspostaviti naš osećaj identiteta kao dece Božje i nadvladati lažni identitet koji potiče od Durasel drveta.

Sigurno je duboko osećanje slutnje ophrvalo sotonino srce dok je slušao anđele kako pevaju radosnu himnu pastirima da je Mesija došao. Sjajna zvezda koja je dovela mudrace do skromne štale mu nije pružila nikakvu utehu. Možete ga zamisliti kako, dok gleda ovo plemenito novorođenče, uviđa da ga čeka borba. On nije bio u stanju slomiti miran spokoj koji je počivao na detetu, a to je bilo nešto što mu je uvek polazilo za rukom kod svakog drugog deteta. To je bila zagonetka za njega; ovo dete je bilo od krvi i mesa, ali je duboki mir počivao na njemu koji on nikako nije mogao poremetiti. Sotona je znao da ima problem.

Ovaj uznemireni duh se nalazio i u Irodovom srcu, a nama je pružena prilika da vidimo nemir koji uzbukava svet mračnih duhova. Duboko osećanje nesigurnosti koje je gospodarilo Irodovom ga je učinilo sotoninom lakom metom za njegovu kampanju "šoka i straha" protiv nebeskog carstva. Želeo ga je ubiti pre nego započne prava borba, međutim, smirena sigurnost ovog Cara odojčeta nije bila narušena. Proviđenje je za Njega obezbedilo bekstvo kako bi mogao otkriti istinu o Svome Ocu razotkrivajući vladara tame i, u ljudskom telu, raskinuti lance nesigurnosti koji su okovali osuđen ljudski rod.

Sažetak Isusovog života može biti prikazan u sledećim rečima:

"I Onaj koji Me posla sa Mnom je. Ne ostavi Otac Mene samog; jer Ja svagda činim šta je Njemu ugodno." Jovan 8:29

Šta god sotona radio, on nije mogao slomiti osećanje dostojanstva i sigurnosti. Hristos se čvrsto uhvatio za Svoje sinaštvo sa istrajnošću koja je čak i kod kneza tame izazvala strahopoštovanje. Mora da je sotona bio pun besa što su njegovi napori da navede Hrista na greh bili beskorisni. Konačno se

pojaviu neko ko se može odupreti sotoni. Posle 4000 godina postizanja uspeha sa svakim pojedincem, sotona je udario u kameni zid ljudske duše koja je sigurna u Svoje sinaštvo. Sinaštvo je bilo ključ pobeđe; sinaštvo je bilo najsigurnije utvrđenje protiv bujice bezvrednosti u kojoj se davio ljudski rod i stoga sinaštvo mora biti fokusna tačka sukoba između Hrista i Njegovog napadača.

Grad Nazaret je pulsirao uzbuđenjem. Vesti o krsttelju su se brzo širile. Mesijin preteča je došao i kada je poruka stigla do skromne drvodeljske radnje, Isus je znao da je došlo vreme da proslavi Svog Oca. On je ostavio Svoje dleto i testeru, zagrlio Svoju majku i uputio se prema Jordanu.

Isus je siguran u Svoje sinaštvo, ali će Ga nadolazeći sukob u pustinji iskušati kao što nijedan čovek nije bio kušan do tad. Kapije ljudskog jada će se otvoriti na Njega kao kada brana pukne. Isus će morati da se suoči sa punom silinom ljudske bezvrednosti i da ostane čvrst. Ako bude mogao čvrsto stajati, Durasel lanci će po prvi put biti slomljeni. Plen ove pobeđe će postati nasleđe onih koji veruju u Njega.

Ova bitka u pustinji je bila osnova za delo krsta. Od kakve koristi je ponuđeno oprostjenje, ako ljudska duša ne može raskinuti lance svog ništavila? Od kakve koristi je najdivnije otkrivenje ljubavi ako nijedan čovek, žena ni dete ne mogu prihvatiti taj dar? Od nikakve. Prvo bezvrednost i ništavilo koji potiču od Durasela moraju biti nadvladani i plen pobeđe stavljen u ruke ljudskog roda kako bi svako mogao biti osnažen da prihvati neuporediv dar krsta i da istinski veruje da ga Bog voli i da mu oprašta.

Otac zna šta se približava i On će osnažiti ruke Svoga Sina za boj, ali ne nekom silnom manifestacijom niti upotrebom naoružane vojske. Ništa od ovoga ne bi bilo dovoljno za suočavanje sa neprijateljem koji dolazi. Bog nudi Svoje najbolje oružje - osnaženje koje potiče od međusobne veze koju Oni imaju. Kada je Isus izašao iz vode, kada se golub spustio, nebesa su se otvorila i Isus je čuo glas Svog Oca: **"Ovo je Sin Moj ljubljeni koji Mi je po volji."** Ove reči su najoštrijji mač koji je Otac mogao dati Svome Sinu za upuštanje u boj. Bezbedan u REČIMA Svoga Oca, On će se boriti protiv ovog lukavog neprijatelja i umesto nas slomiti okove greha koje mi nikad ne bi mogli slomiti.

Značaj ove izjave je mnogo dublji nego što mnogi zamišljaju. Činjenica da Bog prihvata jednog člana ljudskog roda pruža neverovatnu nadu nama ostalima.

Bog, kroz Isusa, doseže do svakoga od nas i kaže nam da smo Njegova ljubljena deca. Da bi uopšte mogli prihvatiti dar krsta, prvo moramo čuti one dragocene reči: "Ti si Moje ljubljeno dete koje Mi je po volji." Nemoguće je prihvatiti dar od neprijatelja bez buđenja sumnje da li on možda sadrži i otrov ili da li ima okove koji će vas svezati, međutim, dar od voljenog člana porodice može biti prihvaćen u svom istinskom svetlu - kao dar. Ne postoji način prilaska krstu osim prolaska kroz most čvrstog poverenje u naše sinaštvo. Svaka druga staza će odvesti u legalizam ili će predstavljati dozvolu da grešimo.

Mora da su te reči sa neba razbesnele sotonu. One su ga podsetile šta je on bio pre, ali šta više nije - sin! One su bile podsetnik na njegovo ništavilo i beskorisnost. Međutim, ponos ne umire lako, tako da se sotona pripremio da sruči salve iskušenja na Isusa u pustinji.

Biblijski zapis kaže: "Isus bi onde u pustinji četrdeset dana i kuša Ga sotona".³⁶ Mislim da bi većini ljudi 10 minuta neprekidnog kušanja bilo previše za podneti, a kamoli 40 dana! Sotona je imao 4000 godina uvežbavanja kako bi to uradio kako treba i možete biti sigurni da je na Isusa usmerio svako oružje pakla. Ko može razumeti dubine ovog sukoba? Dah je zastao celom svemiru dok je sotona Božjem Sinu zadavao udarac za udarcem. Što se nas tiče, mi smo čvrsto spavali, nesvesni Isusovog herojskog držanja kako bi nas oslobodio. Da je Isus tada doživeo neuspeh, lanci našeg ništavila bi smrskali svakog od nas. Isus je bio naša jedina nada koja može probiti mrak.

Kada stignem do ovakvih stvari, prosto moram zastati i razmišljati o Njemu. Šta mogu reći? Moje srce bukta zahvalnom radošću zbog odlučnih, neumoljivih napora ovog moćnog Princa kako bi nam pomogao u našoj kobnoj situaciji. Ovo je slično ocu i majci koji bi prošli kroz kuću koja je u plamenu kako bi spasili svoje dete. Sotona Ga je skoro slomio mentalno, ali On nije hteo ispustiti Svoje sinaštvo. Ovaj Čovek dovodi do toga da se iz moje duboke unutrašnjosti otmu reči: "Mora da ja nešto vredim! Jedino neko kome je zaista stalo bi to učinio!" Moram vam reći da me ova ljubav neodoljivo privlači. Nekad Mu se i opirem, ali hvala Bogu, On je odlučniji nego ja.

U trenutku kada je Isus bio najranjiviji - umoran, gladan i usamljen; u svim okolnostima koje navode ljude da učine kompromis - sotona prelazi na samu

---

³⁶ Marko 1:12

srž stvari. "Ako si Sin Božji, reci da ovo kamenje hlebovi postanu!"³⁷ Šta drugo da bude sotonina meta osim sinaštva? Isusu nije bilo rečeno koliko dugo će biti u pustinji; zapis ne kaže da Mu je bilo rečeno da će posle 40 dana sve biti gotovo. Isus je i dalje bio tamo. Nijedan gavran nije došao da Ga nahrani niti je pala mana sa neba. Možda je pogrešio u vezi glasa sa neba? "Tvoj Otac ne bi hteo da ostaneš u ovakvom stanju. Učini nešto povodom toga" šapuće sotona.

Sotona je delovao putem apetita kako bi pokušao slomiti Isusovu veru u reči Svoga Oca. 40 dana ranije, Bog je rekao: "Ovo je Sin Moj voljeni koji Mi je po volji." Ako Isus pretvori kamenje u hleb, to će značiti da je posumnjao u reč Božju, a ta sumnja će biti dovoljna da napravi pometnju kad je reč o Njegovom identitetu. Šta više, sotona traži od Isusa da uradi nešto kako bi dokazao Svoj identitet. Traženje od Isusa da pretvori kamenje u hleb kako bi dokazao ko je On je predstavljalo direktan ulazak u sotonino carstvo gde se identitet stiće na osnovu rezultata i dostignuća.

Koliko nas nije palo u ovu zamku da dokazujemo koliko vredimo na osnovu onoga šta smo postigli? Pokrenuti smo da pokažemo da imamo sve što je potrebno da bi stigli do samog vrha, ignorišemo spavanje, odmor i pre svega vreme za molitvu i proučavanje Biblije, zadržavamo se u kancelariji do kasno i propuštamo vitalno porodično vreme - sve to samo da bi dobili unapređenje ili bonus. Zašto se toliko forsiramo? Ja verujem da je to u mnogim slučajevima reakcija na izazov: "Ako si sin ili ćerka Božja, uradi neko sjajno delo kako bi to dokazao."

Da li vam se nekad dešava da nakon jutarnjeg buđenja, kada želite posvetiti određeno vreme razmišljanju i da budete sa Bogom, da vaša glava prosto počinje toliko da se puni svim stvarima koje toga dana trebaju biti urađene da stizete do tačke da više ne možete izdržati, napravite kompromis, vaša molitva traje 5 minuta i nakon toga započinjete svoj dan? Da li vam se to dešava? Zašto? Kada se dan završi, a vi ustanovite da niste puno postigli, da li ste i dalje zadovoljni i radosni ili ste razočarani i pomalo depresivni? Da li postajete uzrujani kada ležite u bolesničkoj postelji zbog "gubljenja vremena" znajući da biste mogli obavljati poslove sa svog spiska obaveza? Sve ove stvari pokazuju da je sotona svakoga od nas, bez izuzetka, savladao iskušenjem da

---

³⁷ Matej 4:3

dokazujemo svoj identitet i vrednost na osnovu onoga šta radimo. Usled činjenice da duboko u sebi nosimo nesigurnost koju su nam preneli Adam i Eva, mi smo lak plen koji ima potrebu da od duhovnog i mentalnog smokvinog lišća sebi sašije odeću kako bi se pokrili. Nesigurna osoba će uvek prihvatiti izazov koji se tiče njenog identiteta, a sigurna osoba se na to neće ni osvrnuti. Ovo me podseća na situaciju kada sam bio u šetnji sa prijateljem koji je imao rotvajlera. Prolazili smo pored kuće jednog komšije koji je imao manjeg psa. Manji pas je lajao i trčao unaokolo pokušavajući da privuče rotvajlerovu pažnju. Rotvajler nije čak ni okrenuo glavu kako bi pogledao manjeg psa. Delovalo mi je kao da manji pas govori: "Ajde gospodine rotvajler, potući ću se sa tobom i dokazati svome vlasniku da mogu pobediti velikog psa kao što si ti", međutim rotvajler je bio siguran u ono šta jeste i nije čak ni odreoagovao na izazov. Da li bi to uvećalo njegovu vrednost?

Isus je upravo iz ovog razloga morao ući u pustinju kušanja. Ljudskoj porodici je bila potrebna Osoba koja će moći pokazati da veruje da je Božje dete prosto zato što je Bog to rekao umesto da to dokazuje svojim postupcima. Svetu je bio potreban David koji će se suočiti sa naizgled nepobedivim Golijatom bezvrednosti koji nas je svezao za naše grehe i učinio đavoljevima robovima. Priča o Isusovom kušanju zaista ima mnoge sličnosti sa pričom o Davidu i Golijatu.

1. Sotona, kao duhovno biće, je imao mnoge prednosti nad Isusom koji je bio ograničen ljudskom prirodom.

1. Samuilova 17:33

2. Isus je predstavljao celi ljudski rod i Hristova ostvarena pobeda označava da nam je sloboda dostupna, baš kao što je sotona predstavljao sve sile zla i ako bi on ostvario pobjedu, to bi značilo da ćemo zauvek ostati robovi sila tame.

1. Samuilova 17:9

3. Isus je proveo 40 dana u pustinji suočavajući se sa sotoninim porugama i iskušenjima baš kao što se Golijat rugao Izraelu 40 dana.

1. Samuilova 17:16

4. Sotona/Golijat je došao u svojoj sili, ali je Isus/David došao u

ime Gospodnje kako bi otkrio Oca i razotkrio onoga koji je prkosio vojsi Boga živoga.

1. Samuilova 17:45

5. Oružje koje je Isus upotrebljavao je, prema svetskim standardima, delovalo slabašno - On se pouzdao u Božje reči i precizno upotrebljavao te reči kako bi razotkrio sotonin um.

Paralele su izvanredne. Ja se prosto moram prebaciti u kožu jednog od izraelskih vojnika, stati na padinu i slušati kako Golijat vređa mog Boga, moju religiju i mene lično. "Gde je vaš Bog? Ako je toliko jak, zašto ne želi da se bori protiv mene? Vi ste slabi, beskorisni i sramota za svoga Boga." Slušanje ovakvog vređanja 40 dana bi zaista počelo stvarati depresiju. Pogledajte samo koliko je velik! Njegov oklop svetluca na suncu dok njegov monstruozi glas urliče uvrede koje se šire duž doline. Situacija deluje beznadežno, a ljudi su se već pomirili da će postati robovi. Da li je danas išta drugačije? Sotona ismejava naše nemogućnosti i slabosti. Njegova iskušenja deluju veoma snažno i kao da će nas sasvim preplaviti; mi iznova i iznova padamo kad nas snađu ta iskušenja i onda se i pomirimo da smo robovi. Čak postoje ljudi koji propovedaju da naše ropstvo ne može biti savladano i da će greh uvek zadobijati pobedu nad nama. Ovo je tužna predaja i prihvatanje robovanja grehu. Sin Davidov se nalazi u našem taboru i On nas je oslobodio od đavoljevih lanaca. Njegova pobeda u pustinji kušanja je pobeda za celokupni ljudski rod. Možete izabrati stav da se još uvek morate suočavati sa svojim Golijatom ili možete sa padina sa strahopoštovanjem posmatrati kako Isus odrubljuje glavu vašem iskušenju. Ako verujete, već *imate pobedu* zahvaljujući Isusu i stigli ste do same srži vere, umesto da se nadate da će vas On tek osloboditi.

Neizmerno mi je drago da me je Sin Davidov oslobodio od sile bezvrednosti. On je izvadio moje buntovničko i ponosno srce. On je postavio moja stopala na čvrst kamen - na reči da sam dete Božje. On se lično suočio sa sumnjama radi mene i pobedio ih verom u Očevu Reč. Pevajte i radujte se zajedno sa mnogim sinovi i ćerke Božje. Isus je slomio Durasel lance i učinio da budemo prihvaćeni u Ljubljenome.

11. Otvaranje nebeskih vrata

Tanak zrak svetlosti se probija kroz tamu i objavljuje da sviće zora. On takođe objavljuje da treba otpočeti sa izvršenjem zadatka. Puls se ubrzava, disanje postaje pliće dok se vrše pripreme za put. Dok izlaze u zoru, Avramov um je preplavljen sećanjima. Priseća se kako je držao Isaka po prvi put i kako ga je obuzelo neizmerno osećanje radosti posle dugog čekanja; kako je mali Isak ulazio u tatin krevet, priljubljuvao se uz njega i slušao priče o Adamu i Evi, Noju i mnogim drugim osobama - sve to ga je opterećivalo kao olovni teret na plećima dok je razmišljao o zadatku koji je bio pred njim pošto je Bog rekao:

"I reče mu Bog: Uzmi sada sina svog, jedinca svog milog, Isaka, pa idi u zemlju Moriju, i spali ga na žrtvu tamo na brdu gde ću ti kazati." 1. Mojsijeva 22:2

Bog je rekao, a Avram sada prikuplja svu svoju snagu kako bi izvršio zapovest. Nema objašnjenja, razlog nije dat, samo je izrečena zapovest. Tokom godina Avramovog hoda sa Bogom, on je naučio da se ne opire Njegovim zapovestima. Avram je stekao poverenje da Bog zna najbolje i da je Njegova staza jedina bezbedna staza. Međutim, ta staza je bila teška, nezamislivo teška!

Ko može razumeti borbu koja je besnela u Avramovom umu? On bi rado izabrao da bude prinjet umesto svoga sina. Nema ničeg šta ne bi uradio kako bi spasio svog sina od njegove sudbine. Dok se trudi da sakrije svoj bol od Isaka, Avramovo disanje je otežano. Mora da je ovo noćna mora koja će se uskoro završiti. Realnost ga je pogodila kada je Isak postavio pitanje: "Oče, eto ognja i drva, ali gde je jagnje za žrtvu?" Strela probada Avramovo srce. Šta

da odgovori? On upućuje kratku molitvu Bogu tražeći mudrost, a onda daje odgovor: "Bog će se, sinko, postarati za jagnje Sebi na žrtvu."³⁸

Na vrhu planine, Avram sa bolom otkriva Isaku njegovo razumevanje Božje zapovesti. Isak je mlad čovek koji bi lako mogao nadvladati svog oca i pobeći, međutim on je naučio da bude poslušan i pokorava svoje želje mudrosti svoga oca. Celo nebo posmatra kako Avram priprema svog sina - svog dragocenog sina - za taj poslednji trenutak. Ljudski razum sada iznosi gomilu argumenata protiv vere, ali Avram stoji kao visok kedar kada duvaju ciklonski vetrovi, on se savija, ali se ne predaje u nameri da izvrši zapovest koja mu je bila data onako kako ju je on razumeo.³⁹

Sve je spremno, a Avram gleda svoga sina. Bol razdire njegovo srce, snaga ga izdaje, ali se drži čvrsto. Pošto je uputio molitvu, on se usredređuje na to da zarije nož koji će okončati život njegovog najdragocenijeg sina.

U tom trenutku, začuo se glas: "Avrame! Ne diži ruku svoju na dete, jer sada poznah da se bojiš Boga."

Dok razmišljam o ovoj priči, ne mogu, a da ne probam da se stavim u Avramovu kožu, a mog sina u Isakovu kožu. Razumem zamor koji je osećao, ali odmah dolazi do zaustavljanja tih slika. Nešto duboko iz moje unutrašnjosti zabranjuje dalji razvoj tih scena. Moj um, emotivno govoreći, se ne može nositi sa takvim prizorom.

Kako bi shvatili Hristov užas i žrtvu na krstu, moramo sagledati tračak dubine veze između Oca i Sina. Sama srž Njihovog carstva je načinjena po uzoru na Njihov međusobni odnos; jezgro Njihovog pristupa životu je otkriveno u ljubavi koju imaju Jedan prema Drugom. Ako ne dodamo i ovaj aspekt krstu, aspekt koji se tiče međusobne veze, tada smo zaista promašili suštinu.

"Jer Bogu tako omilje svet da je i Sina Svog jedinorodnoga dao da nijedan koji Ga veruje ne pogine, nego da ima život večni." Jovan 3:16

Prekidanje dragocene veze je najrazornija stvar koju osoba može iskusiti. Pomisao da ćemo biti razdvojeni od onih koje volimo je strah koji se krije

---

³⁸ 1. Mojsijeva 22:7-8

³⁹ Pogledajte 24. glavu knjige Agape ("Avram i mrzost koja pustoši") dostupnu na sajtu fatherslove.info

duboko u srcu svake ljudske duše. Uvideo sam da moje srce čezne da bude kod kuće sa onima koje volim čak i ako sam odsutan samo sedmicu dana od svoje porodice zbog govora koje držim. Ne postoji ništa na ovom svetu šta bih prihvatio u zamenu za veze koje imam sa mojom porodicom. Sama pomisao na to mi je gnusna; međutim, kada pogledamo u Božje srce, onako kako nam je to otkriveno u Bibliji, otkrivamo da su Bog naš Otac i Njegov Sin bili voljni prekinuti Svoju međusobnu vezu kako bi vi i ja mogli proći kroz nebeska vrata i ponovo se sjediniti sa našim Stvoriteljem i Njegovim Sinom.

Neko bi mogao reći: "Da, ali Isus je znao da će ponovo ustati i sjediniti se sa Svojim Ocem tako da to nije bilo baš toliko strašno." Ako imate takve misli, predlažem vam da upitate Isusa kako se osećao kada je uzviknuo: "Bože Moj! Bože Moj! zašto si Me ostavio?" Kada je krivica buntovničkog sveta bila stavljena na Njega i kada je naše ljudsko neverstvo u Božje praštanje naših greha prekrilo Očevu ljubav, Isus je u tami tražio lice puno ljubavi koje je kroz čitavu večnost bilo Njegova radost, ali je greh sakrio Očevo lice, tako da se osećao da je potpuno odvojen od Njega. Njegova nada je nestala, jedina stvar koja Ga je očekivala je bila smrt; On je osećao da će biti zauvek odvojen od Onoga koga je voleo tako da je uzviknuo: "Bože Moj! Bože Moj! zašto si Me ostavio?" Razmislite na trenutak o ovome; to će vas nadahnuti strahopoštovanjem!

Bog nije ostavio Svoga Sina, ali je težina naših greha koja se nalazila na Isusu prouzrokovala da oseća ono šta grešnici osećaju usled krivice. U 9. glavi smo čitali o Kainu koji je uzviknuo: "Krivica je moja velika da mi se ne može oprostiti." Hristos je nosio ovo na krstu zbog nas. Naši grehi uzrokuju da osećamo da je Bog protiv nas i da nas zapravo želi ubiti zbog naših greha, ali nam je Bog pružio Svoju ljubav i dozvolio Svome Sinu da prođe kroz ovo iskustvo zbog nas, kako bi mi mogli verovati da nam može biti oprošteno.

Sve ovo nas navodi da postavimo sledeće pitanje: koliko su ozbiljne Božje namere da obori prepreke koje se nalaze između nas i Njega? U priči o Avramu i Isaku vidimo sliku Boga i Njegovog Sina. Nama, kao i Avramu, je prirodno misliti da je Bog želeo da Avram ubije svog sina. Bog je rekao Avramu da prinese svoga sina, a Avram je razumeo da to znači da treba da ga ubije zbog toga što je to odraz našeg ljudskog viđenja pravde za učinjen greh. Činjenica da je Bog zaustavio Avrama pokazuje da to nije bila Njegova želja, međutim, tokom tog procesa Avram je ispoljio veru koja je bila voljna predati

Bogu svaku nadu koju je gajio. Kada je Bog obezbedio ovna kao zamenu, vidimo da Bog obezbeđuje zamenu za ljudsko viđenje pravde. Bog je dozvolio Svome Sinu da bude odvojen od Njega kako bi mi mogli verovati da su nam naši gresi oprošteni.

U zemljotresu i tami koji su se dogodili tog užasnog dana kada je najveća ljubav koja je ikad postojala bila prekinuta zbog naših greha, ja čujem Očev uzvik: "Sine Moj! Sine Moj! Kako da Te dam? Kako da Te predam?" Ovo je bio pakao. I Otac i Sin su iskusili pakao kada se Njihovo veza raskidala zbog nas. Oni su platili cenu za koju mi smatramo da je trebala biti plaćena. Šta drugo može biti srž pakla nego potpun kontrast u odnosu na ono šta Božje carstvo predstavlja - bliske veze pune ljubavi?

Šta to znači? To znači da je Sin Božji okusio užas razdvajanja od božanske ljubavi zbog nas kako mi to ne bi morali iskusiti. "Gde ti je smrti žalac? Gde ti je pakle pobeđa?"⁴⁰ Sada nas ništa ne može rastaviti od ljubavi Božje zbog toga šta su Isus i Njegov Otac učinili za nas. Bog nije zahtevao žrtve ni prinose, ali kako bi mi znali da nam može biti oprošteno, Bog je platio najveću cenu.

Vrata raja su nam otvorena zbog toga što je Sin Božji iskusio uništiteljski teret pakla kako bi zatvorio njegove kapije. Ne moramo nikada ući tamo i iskusiti plač i škrgut zuba koji će iskusiti oni koji odbacuju ono šta je Isus učinio za nas i koji se trajno odvajaju od božanske ljubavi.

Izazov koji je sada pred nama je da u svojim umovima napustimo to stanje osećanja bezvrednosti, stanje prkosa i rešenosti da gradimo identitet na osnovu onoga šta radimo i vratimo se nazad izvoru života gde nas čeka ljubav, u stanje u kome ćemo znati da smo Njegova voljena deca. Iako nam je Isus otvorio nebeska vrata, moramo preći iz Durasel carstva u Božje carstvo, iz identiteta koji se gradi na osnovu dostignuća u identitet zasnovan na sinaštvu ili, drugim rečima, iz spasenja delima u spasenje verom. Preostali deo ove knjige će biti posvećen izazovima i prednostima ovog putovanja.

---

⁴⁰ 1. Korinćanima 15:55

3. deo - Povratak u sinaštvo

12. Život napajan Duraselom

U prostoriji je vladala atmosfera iščekivanja. Sedeo sam u auditorijumu sa svojim kolegama studentima i čeznuo da čujem poznato ime. Radio sam naporno na toj godini studija i iako sam govorio sebi da nije zapravo bitno, duboko u meni, želja je rasla.

Škola je dodeljivala nagrade različitim studentima za njihova dostignuća tokom te godine. Tokom tog događaja moj um se upustio u veoma zanimljivu igru. "Radio si naporno ove godine, mogao bi dobiti sledeću nagradu... ne, neko drugi će je dobiti... ali i ti imaš šansu." Kada se približio trenutak izgovaranja imena, moje srce je počelo brže kucati, a onda sam čuo ime. To nije bilo moje ime, već ime mog prijatelja. Ovo je trenutak kada stvari postaju zanimljive. Spolja sam aplaudirao svome prijatelju i njegovom uspehu, ali se unutra odvijao jedan veoma drugačiji scenario. "Zašto je on dobio nagradu? Radio sam napornije od njega, ne mogu da verujem da su je njemu dodelili! Aaa, mislim da znam zašto se to desilo. On je u rodbinskoj vezi sa jednim od profesora i zbog toga su izabrali njega. Nagrada je nameštena! Nije bitno koliko znaš, već koga poznaješ!" Svo vreme sam aplaudirao, smeškao se i pokušavao delovati pribrano. Oblaci su se počeli nadvijati nad mojom glavom i bio sam pomalo depresivan i ljut tokom sledećih nekoliko sati. To je bio samo još jedan dan života napajanog Duraselom.

Detetu nije potrebno puno vremena da shvati da ako želi biti vrednovano i prihvaćeno, ono u grupi pojednake dece mora izbiti na prvo mesto. Dobrodošli u svet upoređivanja. Da li ste ikad upali u zamku da ste jednom detetu kupili nešto za njegov rođendan, a drugom detetu niste ništa kupili? Obično izbije kaos, a vaše dete koje je ostalo bez ičega će, kroz suze, viku, a ponekad i izlive besa, ponavljati: "Nije fer!" Postoji i "pogledaj mene" takmičenje u parku. Posmatrate jedno svoje dete na toboganu i osmehujete se prilikom njegovog spuštanja. Iza vas se čuje uzvik: "Pogledaj mene" i okreće se da

vidite svoje drugo dete kako se ljulja na ljuljašci. Nešto drugo zaokupira vašu pažnju, vaše dete to primećuje i uzvikuje: "Pogledaj mene!" i onda počinje ponavljanje tih "pogledaj mene" reči kao ispaljivanje metaka iz mitraljeza, a svako "pogledaj mene" postaje sve glasnije i intenzivnije. Onda se dešava da sednete za sto da bi ručali i samo što se niste prepustili užitku hrane, čujete sladak glasić: "On je dobio više od mene, nije fer, želim još." Ovo je srž života napajanog Duraselom. Kako starimo, trudimo se da budemo malo prefinjeniji, ali upoređivanje i traženje pažnje predstavljaju središte ljudskog postojanja.

Izgleda da većina školskih nastavnih planova razume ovu potrebu za upoređivanjem i traženjem pažnje. Biti svrstan u grupu zajedno sa svojim vršnjacima i udaljen od privrženosti koja postoji u porodičnom okruženju stvara savršenu "klimu" za utiskivanje Durasel principa. Sledećih 12 godina će predstavljati trku da napredujete u odnosu na druge u jednoj ili više oblasti i da sebi na taj način osigurate svetlu i srećnu budućnost. Deluje da većina kultura favorizuje najinteligentnije. Komparativna inteligencija je sredstvo koje će vas daleko odvesti. Da li ste se ikad zapitali zašto postoji sklonost da se deca koja imaju sposobnost da zadrže i ispolje znanje više nagrađuju od dece koja imaju nadarenije ruke?⁴¹ Da li možete da zamislite situaciju da je neko primljen na univerzitet zato što zaista zna kako da se brine o bašti ili popravi automobilski motor? Postoje mesta i za ljude sa takvim sposobnostima, ali sreća češće postavlja akademike na vrh gomile.

Iz godine u godinu, deca donose kući izveštaj o ocenama i razvijaju mišljenje o sebi na osnovu tih izveštaja. Znam puno slučajeva da su osobe imale nadarene ruke, ali su se mučile kad je reč o akademskom aspektu. Kao rezultat toga, često možete videti da te osobe ograničavaju sebe komentarima kao što su: "To prevazilazi mene", "Nikad to ne bih mogao uraditi" ili direktno: "Previše sam glup za to."

Ali nemojte brinuti, postoje i drugi načini kako se može postići uspeh. Svaki školski sistem ima i sportski program koji omogućava deci da poređuju svoje atletske sposobnosti sa atletskim sposobnostima druge dece. Deca će provesti na hiljade sati razvijajući atletsku sposobnost za koju se nadaju da će im jednoga dana doneti moć i slavu za kojima čeznu. Svi mi znamo da su sportovi

---

⁴¹ Zapadna kultura je veoma zasnovana na Grčkoj kulturi gde je postojala veća naklonost ka onome šta je akademsko umesto praktično. Nije slučajnost da je zver iz 13. glave Otkrivenja za koju piše da predvodi ceo svet bila primarno leopard (ris) - a on predstavlja Grčko carstvo.

samo igra, jel tako? Kažite to navijačima evropskog fudbala koji divljaju po ulicama Evrope tokom Svetskog prvenstva u fudbalu. A šta je sa čovekom koji je gledao kako njegov omiljeni tim u kriketu gubi na Svetskom prvenstvu i koji je, kao rezultat toga, doživeo srčani udar i preminuo pre kraja utakmice? Zašto razni sportisti zarađuju više miliona dolara godišnje da šutiraju okolo parče kože pokušavajući da ga ubace između dve vertikalne šipke? Sport je ozbiljan biznis pošto obezbeđuje jedan od najjednostavnijih načina sticanja vrednosti na osnovu dostignuća i zadobijanje onoliko pažnje koliko se samo poželeti može. To je jedan od najboljih načina hranjenja Durasela i uništavanja verovanja da možemo biti vrednovani na osnovu veze, a ne na osnovu dostignuća.

Jedna od najzanimljivih stvari u vezi sporta je to da čak i kada vaši rezultati pripadaju klasi najboljih, ako ste drugi, niko neće znati vaše ime. Emotivna trauma nakon gubitka može biti razorna. Sećam se da sam posmatrao fudbalera zgrčenog na tlu koji je plakao kao malo dete zato što je promašio penal zbog kojeg je njegov tim izgubio visoko cenjeni trofej. Sećam se da mu je njegov trener pomogao da izađe sa terena i zapitao se koliko je on vrednovao sebe u tom trenutku. Ali naravno, to je samo igra. Da, ali to je igra koja predstavlja borbu na život i smrt s ciljem sticanja vrednosti i prihvatanja.

Mogli bi navesti još mnoge druge bogove za koje se nadamo da će nam ukazati naklonost i dati nam uspeh i sreću koje priželjkujemo. Postoji i carstvo fizičke lepote. To je nemilosrdni svet gde se slava stiče ili gubi na temelju strukture jagodičnih kostiju ili veličine grudi. Koliko mladih devojaka poznajete koje iz noći u noć tonu u san u suzama zbog toga što smatraju da se ne uklapaju u standarde? Trenutno je vidljiv porast problema koji se zove anoreksija koji navodi, uglavnom, žene da se izglednjaju kako bi se mogle obući u odeću neverovatno malog konfekcijskog broja.

A šta je carstvom bogaćenja, poslovne pozicije ili stambene pozicije? Određen broj godina sam radio u korporativnom svetu "belih kragni" i poprilično je zanimljivo posmatrati hijerarhiju pozicija. Na osnovu vrste i kvaliteta kancelarijskog nameštaja možete odrediti koju poziciju osoba zauzima. Kancelarija glavnog šefa je zasebna prostorija sa pogledom na ulicu. On ima kožnu stolicu sa visokim naslovom za leđa i naslonima za ruke. On ima veliki drveni sto sa najnovijim modelom kompjutera na njemu. Čovek koji je ispod njega takođe ima svoju kancelariju, ali njegov pogled nije toliko lep, njegova stolica nije

toliko otmena i njegov kompjuter nije baš toliko brz. Sledeći čovek ispod nje- ga ima samo odeljak u zajedničkoj prostoriji sa ostalim kolegama i njegova stolica nema naslon za ruke. Oh, on nema ni bežični telefon i ne može da gleda kroz prozor. Ovo je, kada razmislite, smešno, međutim, to su veoma ozbiljne stvari u korporativnom svetu. Kancelarijski nameštaj predstavlja bit- nu stvar efikasnog upoređivanja sa saradnicima.

U svetu Durasela nema kraja listi mogućih prilika za upoređivanje sa drugim ljudima, ali se obično sve može svrstati u neku od sledećih osnovnih katego- rija:

1. Nivo obrazovanja
2. Atletske sposobnosti
3. Muzičke/Umetničke sposobnosti
4. Poslovna pozicija/Visina prihoda
5. Fizički izgled
6. Posedi/Imovina
7. Nacionalnost

Ovo su bogovi kojima se svet klanja. Ljudi se nadaju da će steći naklonost tih bogova. Ovi bogovi su strogi naredbodavci i obično zahtevaju potpuno pot- činjavanje ako želite steći naklonost kod njih. Oni će obično zahtevati da žrtvujete porodicu i prijatelje, a ako vam se posreći, možda ćete dobiti svoj trenutak slave pre nego potonete u ništavilo. Svi mi postajemo robovi ovih bogova putem Durasel moći, ali Bog koji je stvorio nebo i zemlju želi da nas oslobodi upravo od tih bogova.

13. Stepenice ka nebu

Dani su postajali sve kraći i hladniji; zima se približavala. Bilo je vreme da se pripreme drva za ogrev zbog hladnih dana koji će se uskoro spustiti na malu, srećnu dolinu. Domaćin je bio zauzet sečom drva kada je krajičkom oka primetio mali par cipela. Osvrnuo se i ugledao malog dečaka koji je pratio svaki njegov pokret. "Moj tata može cepati drva brže", "Jel?" odgovorio je čovek, zabavljen dečakovom smelošću. "Naravno! Moj tata sve može. On je najbolji", "Onda si privilegovan što imaš takvog tatu!"

Takva je bila jednostavnost mog detinjstva. To su bili dani kada mama i tata nisu mogli napraviti nikakvu grešku i kada su bili najsjajniji ljudi koje možete zamisliti. U određenom smislu bi bilo lepo da sam mogao ostati u toj jednostavnosti, ali nije moglo. Nakon kratkog vremena u školi, počeo sam se prilagođavati na neprekidno upoređivanje pokušavajući da nađem svoje mesto u maloj zajednici dece sa kojima sam delio iskustvo školovanja. Nivo upoređivanja nije bio tako intenzivan za vreme osnovne škole tako da je većina uspomena iz mog ranog školovanja lepa. To vreme je obeležilo puno igara i aktivnosti i uglavnom je taj period bio veoma zabavan, međutim, bilo je trenutaka kada je budućnost izbijala u prvi plan i ja bih tada osetio gorkosladak ukus Durasel carstva.

Kada sam imao sedam godina, moja porodica se preselila i uskoro sam se morao prilagođavati novoj grupi dece. Ubrzo sam stekao prijatelje, ali sam upoznao i nekoliko nezgodnih momaka. Kao dete sam bio poprilično krupne građe i nekoliko mršave dece je rešilo da me zadirkuje jer sam bio samo bolje popunjen nego ostali.

"Debeljko", "debeli", "debeljuca" su neki od naziva kojih se sećam. Bilo je to grozno iskustvo koje su mnogi od nas doživeli u detinjstvu. Ovo se dešavalo iz

dana u dan. Neprijatelj duša je koristio ove dečake kako bi uništio moj osećaj vrednosti. Jednog jutra sam na putu do škole odlučio: "Dosta je bilo"; "Mama, neću da izađem iz kola! Ne idem u školu", "Naravno da ideš, dete moje"; "Ne, ne idem." Na ulasku u školu sam primetio dvojac pretećeg izgleda koji me je posmatrao kao lešinari koji žele napasti svoj plen. Mama je otvorila vrata i pokušala me izvaditi iz kola. Sledećih nekoliko minuta su bili poprilično napeti. Mlatarao sam nogama, protestovao, vikao i čvrsto se držao za svoje sedišta. Da li je to bio samo jedan primer tipičnog ponašanja nevaspitanog dečaka? Možda, ali pošto mi je bio uništen osećaj ličnog identiteta kao osobe, preduzeo sam očajničke mere kako bih se spasio. Zapravo se ne sećam šta se dalje dešavalo, ali se sećam da je maltretiranje prestalo. Ovo je bio predukus onoga šta će budućnost doneti.

Okrutnost koja se ispoljava kod dece je otvoren i neobuzdan rezultat delovanja principa sotoninog carstva upoređivanja. Odvažna sebičnost i nezahvalnost koju deca ispoljavaju nas često mogu prosto zaprepastiti. Da li mi prirodno prerastemo te osobine? Ne. Kao što smo naučili, niko ne može napustiti ovo carstvo bez pomoći Sina Davidovog. Kada odrastemo, mi samo postanemo lukaviji i prefinjeniji.

Kada sam stigao do sredine srednje škole već sam bio dobro isprogramiran. Učio sam da obožavam boga obrazovanja, boga sporta i boga fizičkog izgleda. Hteo sam da obožavam i boga novca, ali nisam imao posao! Sve što se nalazilo oko mene mi je govorilo da moram nastojati da budem prvi i nastojati da postignem uspeh. Naučio sam da su samo pobednici prihvaćeni, a da gubitnici ne vrede ništa. Mnogo puta su moje pobude da budem dobar učenik bile više motivisane mogućnošću da stignem do prvog mesta nego uživanjem u onome šta sam učio. Na televiziji sam gledao filmove koji su dodatno osnaživali ovo verovanje. Vodeći muški glumci su bili prikazivani kao osobe koje moraju izvršiti neki veliki podvig koji će osvojiti srce neke mlade dame. Ovo me je naučilo da su veze nešto šta postižeš i da je mlada dama više kao neka nagrada nego prijatelj; istina, to nije bilo tako prikazano, ali se sve ovo odvijalo na podsvesnom nivou.

To je bilo vreme sanjarenja. Često bih ležao u svom krevetu i zamišljao kako postićem pobjednički poen za Australiju u utakmici kriketa, kako postićem poslednji gol ili rizikujem svoj život i ud kako bi spasio neku mladu damu u nevolji. Ovi snovi su oformili strukturu mog sistema vrednosti.

Što sam više sanjario, postajao sam sve odlučniji u nameri da ostvarim ove ciljeve, međutim, poteškoća se sastojala u tome da ih nisam mogao ostvariti u vakumu. Morao sam nadmašiti druge ljude. Želeo sam i prijatelje, ali su mi moji snovi bili na prvom mestu. Mogao sam se ponašati civilizovano kada oni nisu bili ugroženi, ali kada bih osetio neku pretnju po moje snove, izbijao bi rat!

Radio sam naporno kako bi postigao svoje ciljeve. Napredovao sam u sportu i u obrazovanju - u dve od tri kategorije - to nije bilo loše. Nakon toga sam počeo prelaziti u sledeću fazu. Nakon što sam stigao na vrh, morao sam pokušati tamo i ostati. Neprekidno sam se osvrtao oko sebe i čuvao svoju dragocenu poziciju. Takođe, tu je bila i reputacija. Šta ako bih, nakon što sam stekao reputaciju, počeo da podbacujem? To bi bilo užasno tako da sam postao još odlučniji da ne padnem sa vrha.

Ova borba je besnela neko vreme dok nisam počeo uviđati da će postizanje svih mojih ciljeva biti skoro nemoguće. Ovo je dovelo do izliva besa! Mislim da sam se osetim izdanim. Dobro sam služio svojim gospodarima, a oni su mi se sada smejali. Bio sam obučavan u sistemu koji mi nikad ne bi mogao pružiti trajan osećaj vrednosti i bio sam veoma ljut.

Mnogi ljudi ne mogu raspoznati nestalnost i destruktivnost koje mladi ljudi često ispoljavaju i zašto mnogi od njih počine samoubistvo ili se odaju bančenju, alkoholu i drogama. Ja verujem da je to često zbog toga što shvate da nikada neće ostvariti svoje snove uz pomoć metoda kojima su bili podučavani; da nikad neće biti veliki u očima drugih i zato se prepuštaju samouništenju.

Sećam se da sam jednoga dana igrao košarku. Rezultat je bio ujednačen pa je pritisak bio velik. Momak kojeg sam čuvao je pokušao baciti loptu u koš, ali sam sa lakoćom uspeo da mu je otmem iz ruke. Nisam mogao verovati kada sam čuo sudijsku pištaljku i reč: "Faul!" Znao sam da ga nisam dodirnuo i odjednom je bes buknuo u meni; bes da mi je ovaj jadan sistem sve obećavao, a dao mi - ništa. Odjurio sam do sudije unoseći mu se u lice i podigao sam ton do neverovatnog nivoa. Nešto je u meni puklo i nisam se suzdržavao. Brzo sam bio izbačen sa terena i dobio zabranu takmičenja. Verujem da mi je Bog progovorio kada sam odlazio. Upitao sam samog sebe: "Šta nije u redu sa tobom čoveče? Tvoje ponašanje je bilo potpuno nekontrolisano. Gubiš kontrolu!" To je bio prvi put da sam se suočio sa sobom i zapitao se u kom pravcu

idem. Bog me je privlačio kako bi počeo tragati za nečim boljim. Počeo sam smatrati da mora da postoji bolji put.

Neprijatelj duše je takođe to osetio i pokušao me još jače svezati u okove nastojanja da se dokažem, baš kao pušač koji oseti da je došlo vreme da ostavi cigare pa puši duplo više nego pre. Kada su moji snovi počeli blediti, počeo sam se povlačiti i postao sam poprilično razdražljiv. Jednog dana je majka ušla u moju sobu i počela prigovarati u vezi jadnog stanja sobe. Reći ću samo da nije bila baš najurednija, baš kao i većina tinejdžerskih soba. Postao sam veoma ljut što je ušla u moj prostor i što mi naređuje. Pustio sam da krene bujica odabranih reči i rekao joj da me ostavi na miru.

Zanimljivo je videti razne načine putem kojih Bog može dopreti do osobe. Mnogi moji prijatelji su, govoreći o svojim majkama, koristili veoma ponižavajući rečnik. Mene je moj otac nekako uspeo naučiti da imam određen nivo poštovanja prema roditeljima i ja sam obećao da o mojoj majci nikad neću govoriti na način kako su to činili neki od mojih prijatelja. Kada sam izgovorio te reči o mojoj majci kao da mi je bio uzet poslednji komadić dostojanstva koji sam imao. Bio sam šokiran što sam rekao takve stvari i moja depresija se produbila. Skoro da sam stigao do tačke da me više nije bilo briga, a to je jedno veoma opasno stanje. Imao sam jak osećaj da sam stigao do raskrsnice. Širok put me je prizivao svojim otvorenim čeljustima punim vina, žena i pesama. Na drugoj strani se nalazio uzan put o kome govori Biblija. Da li ću poći putem religije o kojoj su me roditelji učili ili ću kao buketeća kometa otići na širok put? Smatrao sam da više nema smisla da se pretvaram da sam hrišćanin. Sada mi je bilo jasno da nisam hrišćanin i da zapravo nikad nisam bio hrišćanin iako sam rastao u hrišćanskoj sredini. Ili Hristos ili đavo - to je bio izbor. Hvala Bogu, izabrao sam da pokušam da pronađem istinskog Hrista iz Biblije.

Odlučio sam da pročitam knjigu koja je bila u našem domu dugi niz godina. Naslov te knjige je "Put Hristu". Taj naslov je delovao savršeno za moje potrebe. Čitao sam osećajući glad i očaj da Ga pronađem. Morao sam pronaći stepenice ka nebu, jer više nisam mogao izdržati u sotoninom carstvu.

Autor na početku knjige objašnjava da je Isus došao kako bi uništio laži o Bogu koje je ljudski rod prihvatio i da je došao da pokaže da nas Bog zaista voli. Upijao sam reči kao sušna zemlja letnju kišu. Autor me je pozvao da razmišljam o Isusu u Getsimaniji i da Ga sledim do krsta.

Dok sam zamišljao te prizore, odjednom sam osetio kao da zapravo stojim tamo i posmatram Ga. Osoba na krstu je delovala veoma stvarno, obuzeo me je snažan utisak da On visi tamo zato što me voli i zato što razume moju očajničku potrebu za bektvom iz sotoninog carstva. Rodila mi se misao da Mu mogu verovati kao najboljem prijatelju i da će Me odvesti do nebeskog carstva. Dok sam Ga posmatrao tamo, osetio sam neizmernu zahvalnost što je bio voljan da me spasi i osetio sam kako je sa mojih leđa pao teret krivice, anksioznosti, depresije i straha koji sam nosio godinama. Mir, kakav ranije nikad nisam osetio, je ušao u moje srce i nakon toga sam počeo plakati od radosti. Sin Davidov je prodro u moju tamu i probio je uz pomoć svetlosti dana.

14. Isti bogovi, različita imena

Soba je bila puna aktivnosti, smeha, muzike i mladalačkog uzbuđenja. U prednjem delu sobe su se nalazila dva velika zvučnika iz kojih su treštale pesme od najnovijih rok bendova. Organizovao sam žurku kako bi se proveo sa grupom svojih prijatelja - to jest, pokušao sam. Otišao sam da sednem u ćošak sobe gde je jedan živahni tinejdžer opisivao scenu iz jednog od najnovijih filmova. Seo sam i pokušao da upijem tu atmosferu, ali nešto nije bilo u redu. Ustao sam i otišao na terasu da se pridružim grupi mladih Romea koji su razgovarali o svojim najnovijim podvizima u cilju osvajanja žena iz svojih snova. Ne, ni tamo se nisam osećao ugodno. Čoveče, šta nije u redu sa mnom? Muzika me je počela nervirati, moj pogled je preleteo duž prostorije i primetio sam scenu u spotu koja je bila veoma napadna. Misao koja se tada javila u mom umu da ja mrzim ove stvari me je pogodila kao teretni voz!

Moj um se počeo baviti mogućim scenarijima. Sve do tada nije postojalo ništa zabavnije od ovoga, međutim, više to nisam želeo. Nešto je obuzelo moje srce i učinilo nemogućim da uživam. Negde iz bezdana je izašla užasna misao da je moj život zabavljanja gotov i da više nikad neću moći uživati. Istrčao sam na travnjak ispred kuće, zamahnuo pesnicom kroz vazduh i uzviknuo: "Uništio si moj život!"

Ovo se desilo nekoliko sedmica nakon mog "iskustva na putu za Damask" sa Isusom. Moj život se preokrenuo. Nikad u životu nisam osetio takav mir, a Biblija je prosto oživela. Sve sam upijao i osetio sam slobodu koju nikad pre nisam doživeo. Kada je Isus ušao u moj život, promene su bile trenutačne. Odjednom sam postao svestan da neke reči koje sam koristio nisu bile prikladne, da su neke moje šale bile poprilično vulgarne i da određeni aspekti mog stila života nisu bili u skladu sa novim pravcem duž kojeg sam se upustio.

Bio je to put u novo carstvo. To je bilo kao odlazak u potpuno stranu zemlju i učenje jezika i običaja od nule. Želeo sam učiti, jer sam voleo Gospoda tog carstva, ali sam bio školovan u drugačijem carstvu i bilo mi je potrebno određeno vreme kako bi se prilagodio.

Tek one noći kada je bila organizovana žurka sam shvatio koliko se radikalna promena odvijala. Pošto je Isus zarobio moje srce Svojom ljubavlju, nisam Mu se mogao odupreti kada me je pozivao. Tokom te žurke, dok sam radio ono za šta sam smatrao da je u redu, mogao sam osetiti da me poziva da se udaljim od takve vrste života. Pošto nisam znao ni za šta drugo, uplašio sam se da zamena koja će uslediti neće biti podjednako dobra. Veoma je lako uplašiti se od nepoznatog čak iako znamo da je to nešto ispravno. Hvala Bogu, izabrao sam da verujem da će se Isus pobrinuti za mene i bilo je bolje verovati Njemu nego mojim osećanjima.

Nakon prihvatanja Isusa kao svog Spasitelja, sedmicama sam prosto samo "lebdeo". Osetio sam posebnu bliskost sa Njim koja se zadržala sve do današnjeg dana. Isus mi je otvorio vrata raja, ali će mi sada pomoći da izbacim Durasel seme. Počeo mi je pomagati u iskorenjivanju te filozofije života koja je učinila da dostignuća i uspesi postanu centar mog sistema vrednosti. To je putovanje koje svako Adamovo dete mora proći. Jedini način kako to možemo uraditi je da držimo naše oči usredsređene na svetlost sa krsta i ponizno sledimo korake našeg Spasitelja koji nas vodi ka principima novog carstva.

Počeo sam se sastajati sa prijateljima na molitvi. Kada smo kleknuli zajedno to prvo veče, osetio sam da je slatki Duh Božji oko nas, ali je postojao još jedan duh iz mog starog života koji me je uznemiravao. Dok smo se molili u krug, pogodila me je sledeća misao: "Ja se ne mogu moliti kao što se ovi ljudi mogu moliti, oni su veoma elokventni!" Delovalo je kao da se ova misao fiksirala u moj um i što se više približavao red na mene, to je moje srce brže kucalo. Uskoro ću biti u centru pažnje i svi će me slušati. Ali čekaj malo, suština ovog molitvenog sastanka je Isus, a ne ja!

U ovome leži prokletstvo Durasela. Iako sam predao svoje srce Isusu i nastojao da Ga sledim, principi iz mog starog života su i dalje bili spremni i voljni da me povuku nazad da sebe stavim u centar svega, da se usredsredim na to koliko će moja molitva biti dobra, umesto na moju vezu sa Bogom u molitvi.

Kada sam počeo proučavati Bibliju, često sam se osećao nepodobno iako sam rastao u hrišćanskoj sredini. Shvatio sam da kada je reč o biblijskim terminima, ja sam još uvek bio u vrtiću. Voleo sam slušati ono čemu su me poučavali, ali me je iz zadnjeg dela uma nešto uporno uznemiravalo i govorilo: "Kako mogu tako brzo naći te stihove, ja to nikad ne bih mogao!" Ja sam nespretno prevrtao stranice pokušavajući da pronađem odgovarajuću knjigu i stih i molio se da ne budem poslednji kako me ne bi morali svi čekati! Kakve li sramote! Godine obuke koje sam stekao upoređujući se sa drugima su počele izbijati na površinu na mom novom hrišćanskom putovanju. Bilo je poprilično lako da me Hristov Duh osvedoči u vezi mog govora i stila života, ali je prošlo određeno vreme dok nisam uvideo koliko su se duboko zarili pipci Durasela.

Kada sam nastavio dalje koračati duž svog puta, razvio sam duboku ljubav prema Bibliji. To je bio jedan od najboljih načina da učim o svom Heroju koji je dao Svoj život za mene. Jako sam voleo proučavati o Isusu i to je bilo veliki blagoslov, ali moj stari život je vrebao, spreman da me zarobi. Počeo sam primećivati da ljudi oko mene imaju mnogo manje znanja o biblijskim stvarima od mene. Moje rastuće poznavanje Biblije mi je dalo samoupozdanje da govorim i ubrzo sam imao male, a onda i veće grupe za proučavanje Biblije. Opet kažem, to je bio veliki blagoslov za mene i za one oko mene, ali sam se polako, ali sigurno ponovo vraćao na onu platformu ostvarivanja vrednosti na osnovu dostignuća umesto na osnovu veze. To se desi polako i neprimetno, ali se desi. Kasno sam uvideo da mnogi od nas imamo iste bogove, ali sa drugačijim imenima.

Ako pogledate tabelu koja se nalazi ispod ovog pasusa, videćete koliko je lako verovati u Bibliju, ali živeti kao svet. Ne mislim na življenje divljeg stila života, već mislim na sticanje vrednosti na osnovu onoga šta radimo.

U svetu	U crkvi
Obrazovanje	Poznavanje Biblije
Atletske sposobnosti	Sposobnost javnog govora
Umetničke sposobnosti	Muzička služba
Poslovna pozicija	Crkvena pozicija

Poseđi	Duhovni darovi
Fizički izgled	Crkvena modna parada
Nacionalnost	Konzervativci/Liberali

Podmukla moć Durasela mnogima od nas otme naš hod sa Isusom. Kada danas pogledam unaokolo po crkvi vidim da su nas bogovi od kojih smo hteli pobeći u svetu pronašli u crkvi. Oni su se obukli u haljine svetlosti i mi smo ih prihvatili kao dobre prijatelje. Neizbežan rezultat su gnev, ogorčenost i svađe u crkvi. Veoma je lako izgledati pobožan u crkvi, ali šta je sa osobom koja sedi na drugom kraju crkve i koja ne želi razgovarati sa vama, jer ste rekli nešto o njoj iz njenih leđa, ali su te reči došle i do nje? Šta je sa pijanistkinjom koja je prešla u drugu crkvu, jer joj je bilo rečeno da je njeno sviranje ispod standarda? Šta je sa "policijom" zaduženom za doktrinarna pitanja koja ide po celoj crkvi tragajući za onima koji se ne uklapaju u njihovu definiciju pravoverja kako bi ih izbacili iz crkve? Šta je sa onim "naprednim" ljudima koji žele oteti odbor zadužen za bogoslužjenje i svima nametnuti svoj novi stil bogoslužjenja i koje nije briga za one kojima se to ne sviđa? Lista je beskonačna, a veliki neprijatelj duša zna da sve dok nas bude uspeo držati da igramo kako on svira, to će značiti da smo u suštini i dalje podanici njegovog carstva.

Najjači dokaz da smo i dalje paralizovani principima sotoninog carstva je veoma veliki nivo razjedinjenosti i nedostatka hrišćanske ljubavi u crkvi. Kad bi cenili svoje veze onako kako Bog cenjuje Svoje, u crkvi bi bilo mnogo više ljubavi i mnogo više pažnje bi se posvećivalo tome kako se ophodimo jedni prema drugima.

Veoma je zanimljivo da se ovaj suptilni prenos bogova iz sveta u crkvu u okviru našeg ličnog iskustva takođe desilo i u kolektivnom crkvenom iskustvu. U 4. veku, kada je imperator Konstantin "prihvatio" hrišćanstvo, desio se čitav spektar promena u hrišćanskoj crkvi. Jedna stvar koja je pogotovo zanimljiva je to da su mnogi kipovi paganskih bogova koji su se nalazili u Panteonu bili preneti u hrišćansku crkvu i imena su bila promenjena tako da su imena biblijskih ličnosti kao što su: Mojsije, David, Petar i tako dalje bila dodeljena tim kipovima. Isti bogovi, drugačija imena! Nije bitno kako ćete to kamuflirati, to su i dalje paganski kipovi. A šta možemo reći danas? Jedno je napadati

kolektivnu crkvu zbog njenog otpada od apostolske iste; a druga stvar je uvideti te iste principe da su aktivni u našim životima. Postarajmo se da prvo izvadimo brvno iz našeg oka pre nego budemo želeli izvaditi trun iz oka svoga brata.

Zanimljivo je proučavati put Hristovih najrevnosnijih sledbenika - Njegovih učenika. Često se potezalo pitanje moći i pozicija. Ajde da zapazimo nekoliko biblijskih stihova.

"U taj čas pristupiše učenici k Isusu govoreći: ko je dakle najveću u carstvu nebeskom?" Matej 18:1

Postoji samo jedan razlog zašto su učenici postavili to pitanje. Lični interesi. Učenici su verovali da je Isus Mesija ili Hristos. Oni su bili uzbuđeni i oduševljeni u vezi svog verovanja u Njega; neki od njih su bili voljni čak i umreti za Njega, ali baš kao što sam se, pripremajući da se molim, prebacio sa veze na to kako ću izvesti molitvu, isto tako su i učenici zaboravili na svoju vezu sa Mesijom i prebacili se na pitanje pozicija u Njegovom novom carstvu.

"I pred njega dođoše Jakov i Jovan, sinovi Zevedejevi, govoreći: Učitelju! Hoćemo da nam učiniš što ćemo Te moliti. A On reče: Što hoćete da vam učinim? A oni Mu rekoše: Daj da sednemo jedan s desne strane Tebi, a drugi s leve, u slavi Tvojoj." Marko 10:35-37

Bog pozicije i statusa je toliko nadvladao principe novog carstva o kojima su Jakov i Jovan učili da su pitali Isusa da li mogu sedeti s Njegove desne i leve strane u Njegovom carstvu. Hvala Bogu, Isus se nikad nije umorio od njihovog neprekidnog neuspaha da napuste principe starog carstva. On je razumeo da nam je potrebno vreme da bi videli koliko duboko su ukorenjeni principi sotoninog carstva. Mi se suočavamo sa sledećim problem: kada dopustimo da nadvladaju stari principi, dolazi do sledećeg:

"I čuvši do desetorica, počеше se srditi na Jakova i Jovana." Marko 10:41

Kada dopustimo principima staroga carstva da gospodare nama, svađe će uvek biti rezultat. Ono šta su Jakov i Jovan učinili je naljutilo druge učenike. Zašto? Zato što su oni time poslali poruku: "Mi smo bolji od vas." Oni to možda nisu želeli uraditi, ali to je skoro uvek rezultat. Isus je iskoristio priliku

kako bi pokušao proširiti njihovo razumevanje razlika između Božjeg carstva i carstva u kome su odrasli. Oni će morati da nauče da razmišljaju drugačije.

"A Isus dozvavši ih reče im: Znete da knezovi narodni vladaju narodom i poglavari njegovi upravljaju njim, ali među vama da ne bude tako; nego koji hoće da bude veći među vama, da vam služi. I koji hoće prvi među vama da bude, da bude svima sluga. Jer Sin Čovečji nije došao da Mu služe nego da služi i da da dušu Svoju u otkup za mnoge." Marko 10:42-45

Neka ove reči zauvek odzvanjaju u vašim ušima! Ako želite biti veliki u Božjem carstvu, naučite uživati u služenju drugima umesto da manipulišete sa njima i kontrolišete ih. Isus nam kaže da pagani (neznabošci) vladaju nad drugima, da uživaju da upotrebljavaju svoj autoritet i pokazuju ko je glavni. Čudno je da upravo ovaj isti duh često vlada u crkvi u raznim članovima koji nastoje da crkvi nametnu svoju volju i autoritet. Prošlo je 2000 godina od krsta, a mnogi od nas i dalje ne razumeju osnovne stvari.

Zašto je neprijatelju naših duša tako lako da nas odvuče nazad u naš stari način razmišljanja? Kao što smo rekli ranije, naš duboki osećaj nesigurnosti je razlog zašto je sotoni lako da nas kuša da se dokazujemo drugim ljudima. Ukoliko ne upamtimo kako stičemo ličnu vrednost, biće nam nemoguće da se odupremo pokušavanju da pretvorimo kamenje u hleb kako bi dokazali da smo bitni.

Postoji nešto u vezi ovog Durasel principa što se čvrsto uhvati za nas, a što je, prema mom mišljenju, veoma alarmantno. Isus je bio najbolji Učitelj koga je svet ikada video. On je proveo više od 3 godine sa Svojim učenicima učeći ih najviše što je mogao o nebeskom carstvu, međutim, čak i nakon svega ovoga, vidimo da su učenici i u noći pre raspeća i dalje bili pod vladavinom principa staroga života.

"A tako i čašu po večeri, govoreći: Ova je čaša novi zavet Mojom krvi koja se za vas proliva. Ali evo ruka izdajnika Mog sa Mnom je na trpezi. I Sin čovečiji, dakle, ide kao što je uređeno; ali teško čoveku onome koji Ga izdaje! I oni staše tražiti među sobom koji bi, dakle, od njih bio koji će to učiniti. A posta i prepiranje među njima koji bi se držao među njima da je najveći." Luka 22:20-24

U noći pre najveće demonstracije ljubavi koju je svemir ikada video, oni koji su bili najbliži Isusu, koji su znali više o Njegovom carstvu nego svi ostali, oni su se svađali ko je od njih najveći. Mora da je Isus osetio neizmernu tugu u tom trenutku. Da li možda mi koji tvrdimo da smo Isusovi sledbenici ponavljamo iste greške kao i učenici - vatreni sledbenici Isusa koji se laktaju među sobom ko je najveći?

Postoji samo jedna stvar gora od toga da se osoba nalazi pod kontrolom Durasel principa u svetu - da se nalazi pod njihovom kontrolom u crkvi. Neka nam Bog pomogne da se oslobodimo od ovih sebičnih principa kako bi mogli iskusiti punu radost Njegovog carstva.

15. Kako čitaš?

Danas će biti poseban dan. Puni ste iščekivanja i uzbuđenja zbog potencijalnih mogućnosti koje su pred vama. Direktor jedne velike kompanije za proizvodnju je zainteresovan za poseban dizajn na kome ste radili i ozbiljno razmišlja o tome da ga proizvodi i izvozi širom sveta. Dogovorili ste se da se sastanete za zajedničkim ručkom u malom, lokalnom restoranu. Pošto se još niste upoznali, nervozno gledate unaokolo pokušavajući da prepoznate osobu koja će vaš san pretvoriti u stvarnost. Konačno stiže, stegli ste snažno njegovu ruku kako bi se rukovali, obojica ulazite u restoran i pronalazite mesto. Kako bi se upoznali, osoba sa kojom delite obrok vam postavlja nekoliko pitanja u vezi vaše porodice, mesta vašeg prebivališta i o tome kako vašoj deci ide u školi. Sve teče lepo osim činjenice da se iza vas nalazi čovek koji jako glasno srče svoju supu. U početku ga ignorirate, ali nakon nekog vremena to počinje da vas pomalo nervira. "Neki ljudi bi zaista trebali naučiti neke manire lepog ponašanja" pomišljate u sebi, ali izbacujete to iz glave kako vas ne bi ometalo. Razgovor sa vašim potencijalnim poslovnim partnerom teče dobro i taman se nalazite u pola razgovora o nekim dodatnim prednostima vašeg dizajna kada odjednom čujete da je čovek iza vas podrignuo takvom silinom da se pribor za jelo koji se nalazi na vašem stolu skoro zatresao. Sve oči su odjednom usmerene na ovog pojedinca koji, izgleda, uopšte nema kulturu lepog ponašanja. Restoran se ispunjava tihim kikotanjem i smehom pomešanim sa zgražavanjem i užasom. Konačno dolazi vlasnik restorana i odstranjuje ovog čoveka sa rečima da takva vrsta ljudi nije dobrodošla u taj restoran.

Postoji jedna zaista zadivljujuća stvar. Da je ovaj čovek sedeo u nekom restoranu u kineskoj sredini, niko ne bi ni trepnuo. Zapravo, domaćin i domaćica bi možda bili razočarani ako ne bi napravili takve gestove. Takođe, u kineskoj kulturi bi vas smatrali poprilično nekulturnim ako bi želeli da se

rukujete sa osobom koju ne poznajete i sa kojom niste nikad razgovarali ili da razgovarate o porodičnim stvarima za vreme večere.⁴²

Zadivljujuće je kako isti postupci mogu biti drugačije protumačeni u zavisnosti od kulture iz koje dolazite ili pogleda na svet koji imate. Ista stvar je i kada razmatramo sledeće dve različite kulture - Božje carstvo nasuprot sotoninom carstvu.

Hrišćanska vera ima jedan temelj, Isusa Hrista, međutim, ako razmotrimo čitavo obilje grupa koje nose Hristovo ime, bićemo zbunjeni kako na jednom temelju može biti nazidano toliko kontradikcija. Put u carstvo nebesko obuhvata promenu kulture i pogleda na svet. U prethodnoj glavi smo opisali poteškoće sa kojima se često suočavamo tokom učenja da razmišljamo u duhu neba.

Najveće poteškoće na hrišćanskom putu se tiču toga kako pristupamo Reči Božjoj - Bibliji. Dolazimo iz sveta gde su nas učili o dostignućima i pozicijama, ali kada pređemo u carstvo Božje, od suštinskog značaja je da ostavimo po strani svoja mišljenja i dopustimo Duhu Božjem da nas nauči kako da čitamo Božju Reč. Nažalost, to se puno puta nije desilo i mnoge kontradiktornosti, jeresi i svađe koje su prisutne u hrišćanskoj veri su nastale usled čitanja Biblije uz pomoć Durasel okvira umesto uz pomoć nebeskog okvira koji se usredsređuje na legitimne i bliske veze.

Isus je govorio o ovome u Svom razgovoru sa zakonikom u 10. glavi jevanđelja po Luki. Zakonik je upitao Isusa: "Šta ću činiti da dobijem život večni?" Isus je odgovorio: "Šta je napisano u zakonu?" Kako bi prešao na dublji problem, On postavlja pitanje: "Kako čitaš?"⁴³ Isus nije upitao: "Šta čitaš?" već "Kako čitaš?" ili "Kako tumačiš ono šta si pročitao?" Ključno pitanje za svakoga ko želi izaći iz zemaljskog Durasela i ostvariti nebeske veze je pitanje: "Kako čitaš?"

Pitanje u vezi večnoga života koje je zakonik postavio Isusu je jedno od najvažnijih pitanja hrišćanskog hoda. Pozicija koju zauzimate i ljudi sa kojima ste su snažni pokazatelji vaše vrednosti u ovome svetu. Suprotno ovome, u Božjem carstvu, svaka osoba je Božje dete i dostojna je poštovanja i dostojanstva. Prateći ovaj razgovor primećujemo da zakonik želi tumačiti Pismo u

---

⁴² <http://www.chinawestexchange.com/Chinese/Culture/customs.htm>

⁴³ Luka 10:25-26

okviru Durasela, umesto na nebeski način. On je dao ispravan odgovor Isusu kada je rekao: "Ljubi Gospoda Boga svojega svim srcem svojim i svom dušom svojom i svom snagom svojom i svom misli svojom i bližnjega svoga kao samoga sebe."⁴⁴ Isus to potvrđuje: "Pravo si odgovorio, to čini i bićeš živ", ali zakonik, kada je u potpunosti shvatio šta to sve obuhvata, želi iskriviti značenje reči i postavlja sledeće pitanje: "A ko je moj bližnji?" Značenje biblijskih reči je jednostavno, ali se ljudsko srce koje je pod uticajem Durasela ponaša kao da su te reči teško razumljive zato što ne želi napustiti stari okvir i prihvatiti novi. Ovo je razlog zašto su mnogi hrišćani bezživotni. Oni veruju u Hristovo carstvo, ali žive u skladu sa sotoninim carstvom, a rezultat je: zbrka, frustracija i zlo.

Celokupni hrišćanski svet je zbunjen kada je reč o spasenju zato što Biblija jasno naučava da će hrišćanin koji je prožet blagodaću Božjom živeti u skladu sa 10 zapovesti. Međutim, mnogi od nas pristupamo 10 zapovestima u kontekstu Durasela; mi nastojimo da ih izvršavamo kako bi zadobili spasenje umesto da ih vidimo kao opis obećane veze koja će biti *formirana* između Boga i Njegove dece.

Suprotno ovome i mnogo češće imamo situaciju da čitava mnoštva ljudi, uočavajući nemogućnost da ispune zahteva zakona, umesto da verom uđu u vezu sa Bogom, oni proglašavaju da je nemoguće držati Božje zapovesti i stoga nikad ni ne dožive radost pobedničke slobode u Hristu. Bilo da pokušavate ostvariti učinak ili ne pokušavate, problem je i dalje u tome da se sve vrti oko učinka umesto oko veze. Niti jedna od ove dve grupe neće ući u carstvo nebesko ako ne prihvate 10 zapovesti u kontekstu veze zasnovane na veri sa Onim koji je umro za nas.

Kad je reč o grupi hrišćana koja je izabrala da se ne trudi da postigne učinak i da je ostvarivanje pobeđe u hrišćanskom hodu nemoguće, oni ubrzo pristižu do tačke da ni bog kome služe takođe ne može ostvariti učinak. Ako dodatno ovome, ovaj trend spojite sa svetskom željom za zadobijanjem priznanja od ljudi, uopšte vam neće biti čudno da možete videti obrazovane hrišćane, hrišćanske profesore i vernike koji odbacuju da je Bog sposoban da stvori svet za 6 doslovnih dana. Baš kao što je zakonik odgovorio da treba da voli svog bližnjeg, a onda postavio pitanje: "A ko je moj bližnji?" taki i mnogi ućeni ljudi

---

⁴⁴ Luka 10:27

danas kažu: "Da, verujemo u šestodnevno stvaranje, ali koliko dugo su trajali ti dani?" Pokvarenost uvek teži da pronađe način da iskrivi Pismo kako joj to odgovara; da veruje u Hrista, ali da živi u skladu sa svetom. Demoni takođe veruju u Hrista, ali žive u skladu sa ovim svetom.

Kada osoba izgubi veru u Boga koji može stvoriti novo srce i nauči da postavlja lukava pitanja u vezi jasnih biblijskih izjava, tada je veoma lako prigrliti i prihvatiti homoseksualnost kao hrišćansku normu zajedno sa odbacivanjem muške i ženske uloge u domu i u crkvi koje nam Biblija jasno prikazuje. Ovaj koncept je stran nebeskom carstvu. Vrednost uvek dolazi usled veze, a ne na osnovu pozicije.

Mogli bi navesti mnoga učenja iz Biblije koja su iskrivljena i preokrenuta kako bi odgovarala principima moći, pozicije i dostignuća, ali mislim da je poenta jasna; ako tvrdimo da smo Hristovi sledbenici, nastojaćemo tumačiti Pismo u skladu sa principima Njegovog carstva umesto sa principima carstva iz kog svi potičemo.

16. Kraj ropstva

Bio je to jedan od posebnih trenutaka. Moj šestogodišnji sin i ja smo putovali automobilom. Vodili smo dubok i značajan razgovor... pa... bio je dubok onoliko koliko je to dozvoljavalo iskustvo mog dragocenog sina. Mogao sam uočiti kako se "točkići" njegovog uma metodično okreću. Osetio sam da se nalazi na samoj granici nečeg zaista dubokog, a onda je rekao: "Znaš, tata, mislim da bi stvari mnoge bolje funkcionisale ako bi ponekad ti bio glavni, a ponekad ja"; "Pa sine, mogu ti reći da je to zaista zanimljiv predlog" rekao sam pročišćavajući svoje grlo. Nastao je trenutak tišine zato što sam pokušavao pronaći dobar razlog zašto njegov predlog nije dobar. Ako ne budem mogao smisliti, možda ćemo se obojica naći u nevolji. "To nije baš u skladu sa onim šta nas Biblija uči, sine"; "Ali zašto mi moraš neprekidno govoriti šta da radim?", "Isus traži od mene da te naučim da budeš snažan mladić za Njega i pošto sam podređen Njemu, mislim da je bolje da radim ono šta mi On kaže."

Roditeljstvo je zaista jedan krivudav proces učenja. "Sine, molim te sedi dok jedeš"; "Aaa, nije fer!"; "Srećo, molim te da pokupiš svoje igračke i skloniš ih"; "Ali mama, želim ići napolje da se igram"; "Sine, vreme je za spavanje". Plač, prigovaranje, jauk. "Ali ti ne ideš na spavanje. Zašto ja moram u krevet?"

Razna pravila i propisi! Pomislićete da su roditelji sve vreme stražila. Zašto deca ne mogu razumeti da treba da sede mirno i jedu polako kako ne bi pokvarili probavu? Ili da želite da nauče da budu čisti i uredni kako bi naučili da budu organizovani i efikasniji kada porastu? Zašto deca ne cene to što želite da dovoljno spavaju kako bi sprečili da se razbole? Zašto? Zato što ne poznaju zamke i opasnosti života.

Apostol Pavle upotrebljava upravo ovaj primer kako bi ilustrovao naš put u hrišćanskom životu.

"Ali velim: dok je naslednik mlad nije ništa bolji od roba ako i jeste gospodar od svega." Galatima 4:1

Pavle objašnjava da veza između deteta i njegovog roditelja nije ništa drugačija od veze koja postoji između roba i gospodara. Otac mora učiti svoga sina principima Božjeg carstva, ali sin koji ima Durasel prirodu ne razume razloge ovog poučavanja. Mnoge lekcije kojima će ga otac poučiti su suprotne njegovoj prirodi i često predstavljaju naporan rad koji deluje kao ropski posao. Lako se može desiti da će se dečak zapitati: "Zašto mi otac brani mnoge stvari koje ja želim raditi? Osećam se kao rob. "Sine, uradi ovo, uradi ono." To nije fer!"

Ova situacija savršeno opisuje Božje postupanje sa nama tokom naše pripreme za Božje carstvo. Mnogi Božje zahteve doživljavaju kao teške, stroge i često postavljaju pitanje: "Zašto je Bog dopustio da mi se to desi?" ili "Zašto deluje da je hrišćanski život pun ograničenja?" Postoje mnogi ljudi koji se priključe crkvi, a koji su sasvim zadovoljni s time da ostanu deca i da budu samo robovi; oni izvršavaju dužnosti koje hrišćanski život zahteva i nadaju se da će biti nagrađeni za svoje napore. Takvi ljudi se nalaze u opasnosti da ih obuzmu ista osećanja koja su obuzela i starijeg brata u priči o izgubljenom sinu.

Pavle nam objašnjava kako možemo biti oslobođeni od brojnih životnih ne-doumica i pitanja o Božjem postupanju sa nama. Kada istinski shvatimo da je Bog naš Otac, da nas priprema da uđemo u Njegovo carstvo i da nas neizmerno voli, tada će naša veza sa Bogom dobiti smisao. Pravila i propisi neće više biti doživljavani kao zabrane i ograničenja čija je svrha da nam oduzmu svu zabavu; umesto toga, oni će postati vrata koje vode u slobodu i otkrivaju Njegovo nežno staranje za nas i Njegovu čežnju da kao deca Božja primimo naše puno nasleđstvo. Pavle to objašnjava na sledeći način:

"Tako i mi kad bejasmo mladi, bejasmo pod stihijama sveta zarobljeni; A kad se navrší vreme, posla Bog Sina svog Jedino-rodnog, koji je rođen od žene i pokoren zakonu, da iskupi one koji su pod zakonom, da primimo posinaštvo. I budući da ste sinovi, posla Bog Duha Sina svog u srca vaša, koji viče: Ava Oče! Tako već nisi rob, nego sin; a ako si sin, i naslednik si Božji kroz Isusa Hrista." Galatima 4:3-7

Ovo su neki od najlepših biblijskih stihova. Kada prepoznamo Hristovu žrtvu sa kojom je osiguro da budemo usvojeni kao deca Božja, bićemo oslobođeni od robovanja sotoninom carstvu. Oslobođićemo se tiranije Durasela i stajati čvrsti i plemeniti kao sinovi i ćerke Božje znajući da ćemo, zahvaljujući Isusu, uvek biti Njegova ljubljena deca. Da li je Duh Božji uzviknuo u vašem srcu: "Ava, Oče!" ili "Tata, tata?" Da li ste toliko sigurni u Njegovu ljubav da Mu možete odjuriti u naručje i znati da ne samo da vas prihvata, već i da vas veoma želi? Da li ste se vratili nazad u detinje obožavanje svoga Oca koje zrači kada je On u blizini? Sve dok ne doživite ovu slobodu, ostaćete rob koji živi s nesigurnošću da li će mu sutra biti uručena njegova otpremnina.

Naše nasleđe, kao dece Božje, je zagarantovano. Možemo hrabro pristupu k Njemu i izneti ono šta želimo; možemo imati sigurno poverenje da On zna šta je najbolje za nas. Sve što nam se dešava u životu treba da nam pomogne da steknemo dublje razumevanje vrednosti Božjeg carstva i da raskine Durasel ropstvo.

Sećate se da smo u 6. glavi govorili o neverovatnom zadatku sa kojim se Bog suočio kada je pokušao vratiti ljudski rod nazad u Svoj zagrljaj ljubavi. Pono- vićemo te stavke:

1. Biće potrebno naći način kako da se ljudskom rodu pruži mudrost kako bi uvideo da se nalazi u beznadežnoj situaciji. Takođe će biti potrebno obezbediti mogućnost usmeravanja u ispravnom smeru, ali bez kršenja slobode izbora.
2. Biće potrebno da im se na neki način pokaže da su imali pogrešnu sliku o Božjem karakteru i Njegovom carstvu i da im se nekako pokaže da ih On zaista voli i kakav je On zapravo.
3. Biće potrebno da im se na neki način ukloni njihova krivica i nesigurnost i da povrate svoju pravu vrednost i identitet kao dece Božje.
4. Biće potrebno da na neki način mogu povratiti svoj osećaj svrhe, razlog postojanja ili sudbinu.
5. Za sve gore navedeno je bilo potrebno vreme. Adam i Eva su izgubili svoje pravo na vlastiti život tako da im je bio potreban neki sistem održavanja života kako bi im bilo obezbeđeno vreme

da izaberu i odluče.

6. Bog mora učiniti sve ovo, ali u isto vreme i održati pravdu. On ne može zanemariti njihovu pobunu i reći: "U redu je." Iako Bog u Svojoj milosti ne dozvoljava da pune posledice njihovog izbora padnu na Adama i Evu, oni moraju uvideti šta je rezultat njihovog izbora kako bi mogli shvatiti grešku svog postupka.

Isusovo delo u Njegovoj službi, smrti i vaskrsenju je obezbedilo rešenje za svaki od ovih 6 izazova. Ko može shvatiti silu Hristovog krsta? To je nešto mnogo dublje od uklanjanja naših loših dela; to je mnogo, mnogo dublje.

Nećete li odmah kleknuti, pogledati krst i ugledati svoje oslobođenje od Durasela? Da li možete čuti glas sa neba koji govori da ste Njegovo voljeno dete koje On jako voli? Zar Mu nećete predati svu svoju krivicu, ozlojeđenost, ponos i ogorčenost? Dopusnite Mu da u ovom trenutku preplavi vašu dušu puninom Svoje radosti. Možeto to učiniti ako još uvek niste. Tajna bekstva iz Durasela leži u tome da ne budete više sluge, već sin ili ćerka.

17. Pad Vavilona

Udarili su kao munja. Nemački tenkovi su jurili preko Holandije i Francuske i za samo jednu noć, ove države su se našle u rukama nacističke ratne mašinerije. Živeti u okupiranoj državi je poražavajuće iskustvo. Moj otac je u to vreme živio na severu Holandije u gradu Asenu.

Muškarci su bili terani da služe nemačkoj ratnoj mašineriji. Doušnici su uvek bili spremni da ih prijave strašnoj tajnoj policiji i u svako doba su mogli očekivati da im zakucaju na vrata i odvedu njihove voljene da ih više ne vide. Nacistički režim je ispoljio sve oznake Durasela, duh željan da kontroliše druge i ukloni sve svoje rivale, duh koji vlada uz pomoć straha i prikazuje svoju moć ispoljavajući đavolsko zadovoljstvo.

Lišenih i osiromašenih resursa, iznurena od tlačenja, Holandija nije bila spremna za zimu 1944. godine. Oni nisu smeli napuštati svoje kuće iz straha da ih po povratku ne bi pronašli, jer su se kuće uništavale kako bi poslužile kao ogrev. Hiljade ljudi iz gradova je umrlo od gladi i hladnoće. Koliko dugo će ovaj košmar trajati?

Naposletku su se Nemci povukli, uništavali su mostove, municiju i ostavljali iza sebe najveću moguću štetu. Moj otac se seća da su svi plesali na ulicama i da su saveznički vojnici delili obroke. Bilo je skoro nemoguće poverovati da se sve završilo! Konačno je stigla sloboda!

Kainov duh i dalje živi, a knjiga Otkrivenje otkriva da će ovaj duh kontrolisanja drugih, nesiguran i ljubomoran duh bezvrednosti neposredno pre drugog Hristovog dolaska imati poslednje ispoljavanje moći pre svoje smrti. Jovan to opisuje u vidu zveri sa sedam glava i deset rogova koja izlazi iz mora.

"I stadoh na pesku morskome; i videh zver gde izlazi iz mora,

koja imaše sedm glava, i rogova deset i na rogovima njenim deset kruna, a na glavama njenim imena hulna." Otkrivenje 13:1

Ova zver dobija veliku vlast/moć i autoritet nad svim zemaljskim narodima i ceo svet će se pokloniti i pokoriti vlasti ove zveri.⁴⁵ Ova zver se protivi našoj vezi sa Bogom koji je načinio nebesa i zemlju. Ona želi da se ljudi poklonje njoj.

Razlog zašto ova zver može tako lako ubediti ceo svet da je sledi je taj da se ona napaja Durasel baterijama. Ona govori jezikom kojim svi mi prirodno govorimo. Ona nas ohrabruje da pronađemo svoj identitet na osnovu ličnih dostignuća i uspeha, ohrabruje nas da izađemo pred Boga pod našim uslovima, da donesemo svoju žrtvu bez prolivanja krvi i očekujemo od Boga da se povinuje tome i prihvati način kako Ga slavimo. Većina sveta se već nalazi pod vlašću ove zveri, ali nije toga svesna. Kada svet bude odbacio principe slobode, a globalna kontrola bude ponovo uvedena uz pomoć straha i sile, to će prosto biti samo spoljašnja manifestacija onoga šta se krije duboko u srcu svakoga od nas.

Bog ne sedi besposleno ne radeći ništa. On šalje očajničku poslednju poruku kako bi upozorio svet da se ne preda ovoj zveri. Ona dolazi do ljudi u obliku tri poruke. Prva poruka poziva ljude da obrate pažnju i podseća nas da bi se trebali pokloniti Bogu koji je stvorio nebesa i zemlju. Ona nas usmerava na Isusovu žrtvu i podseća nas da Bog nikako ne može prihvatiti Kainov prinos. Nikada nećemo moći zaraditi Božju naklonost, jer je naše spasenje kupljeno Jagnjetovom krvlju.⁴⁶

Bog nas nakon toga podseća na jednu veoma važnu istinu. On ju je iskazao na sledeći način:

"I drugi anđeo ide za njim govoreći: pade, pade Vavilon grad veliki: jer otrovnim vinom kurvarstva svojega napoji sve narode."
Otkrivenje 14:8

Zašto Bog upotrebljava reč "Vavilon"? Kada pogledamo u Bibliji, videćemo da je Nevrod bio taj koji je sagradio grad Vavilon. Nevrod je bio jedna zanimljiva ličnost. Biblija nam kaže da su prvi centri njegovog carstva bili: Vavilon, Oreh,

---

⁴⁵ Otkrivenje 13:2-7

⁴⁶ Otkrivenje 14:6-7

Arhad, Halani u Senaru.⁴⁷ Nevrod je prvo zabeleženo ime koje je osnovalo svoje carstvo. Takođe je zanimljivo primetiti da je on u određenom trenutku oženio svoju majku - to je zaista bila disfunkcionalna porodica! Takođe postoje neki nagoveštaji da je Nevrod ubio oca kako bi oženio svoju majku. Kako god bilo, Nevrodov dom nije bio zasnovan na principima Božjeg carstva u kome su veze svete.

Nevrodov nedostatak sigurnosti u njegovom porodičnom životu je bio toliko velik da se počeo proslavljati na osnovu onoga šta je radio umesto na osnovu toga kome je pripadao. U 10. glavi 1. Mojsijeve, Biblija prikazuje rodoslov ljudskog roda. Svaki čovek je identifikovan na osnovu toga ko je bio njegov otac. Njihov identitet je bio zasnovan na njihovim porodičnim vezama. Ovo je način kako Božje carstvo funkcioniše. Nevrod je, međutim, postao poznat zahvaljujući tome da je bio moćan lovac i moćan vladar.

"Beše dobar lovac pred (protiv)⁴⁸ Gospodom; zato se kaže: dobar lovac pred (protiv) Gospodom kao Nevrod. A početak carstvu njegovu beše Vavilon i Oreh i Arhad i Halani u zemlji Senaru. Iz te zemlje iziđe Asur, i sazida Nineviju i Rovot grad i Halah, i Dasem između Ninevije i Halaha; to je grad veliki." 1. Mojsijeva 10:9-12

Nevrod, pokrenut svojim nesigurnostima, je osećao potrebu da se dokazuje drugima i tako je on počeo zidati gradove, a nakon toga je počeo stvarati vojsku kako bi mogao osvajati susedna porodična plemena. Jedan pronicljiv istoričar je zapisao sledeće reči:

"Autoritet predhodnih vladara je počivao na osećanju srodstva, a dominacija vladara je bila slika roditeljske kontrole. Suprotno tome, Nevrod je bio suveren nad teritorijom i nad ljudima samo sve dok su bili njeni stanovnici, on se nije obazirao na lične međuljudske veze. Do tada su postojala plemena - velike porodice - društvo; a sada je nastala nacija, politička zajednica - država."⁴⁹

Danas skoro ceo svet ide Nevrodovim koracima. Današnje vlade su političke i teritorijalne, a ne plemenske i nomadske. Zanimljivo je zapaziti kakve je Nev-

---

⁴⁷ 1. Mojsijeva 10:10

⁴⁸ Značenje ove reči je takođe i "protiv"

⁴⁹ A.T.Džons, "Carstva iz Biblije", 1904. godina, 51. strana

rod korake načinio kako bi stvorio ovaj sistem zasnovan na politici. Bog je ovaj sistem nazvao imenom koje je njegov prvi grad koji je sazdao nosio - Vavilon. Zapazite srž razvoja Vavilona u ljudskim srcima:

1. On započinje u deci koja su bila otuđena od svog oca.
2. Nakon toga, usled nesigurnosti koja nastaje kao rezultat, oni neprekidno teže za odobravanjem od drugih.
3. Čeznja za odobravanjem često navodi ove ljude da preuzmu očajničke mere kako bi se oslobodili svog osećaja praznine i bezvrednosti.

Ovo je tajni sastojak koji čini da vino Vavilona stvara tako veliku zavisnost. Koga od nas nisu mučila osećanja beskorisnosti ili odlučnosti da dokažemo drugim ljudima da posedujemo ono šta se traži. Koliko nas je osećalo da su naši napori da ugodimo Bogu potpuni neuspeh i da nema smisla dalje pokušavati? Koliko nas je bilo upleteno u borbu za vlast na poslu, u školi, u crkvi i čulo ili izgovorilo ljutite ili zajedljive reči kao način samoodbrane ili kao pokušaj povećanja našeg ličnog malog carstva? Zar ne pije ceo svet iz te čaše? Ako se ponašamo na takav način, zar to ne znači da smo zaista robovi Vavilona?

Šta, dakle, znače reči "pade Vavilon"? Fraza "pade Vavilon" dolazi direktno iz Jeremije 51:8, a kontekst ovog stiha vidimo u 50. i 51. glavi Jeremijine knjige.

U 50. glavi Jeremijine knjige, Bog opisuje Svoj narod kao izgubljene ovce koje su bile odvedene na pogrešan put i koje su zaboravile svoje mesto odmora. Vavilon drži Božji narod u doslovnom ropstvu i mnogi iz Božjeg naroda su zaboravili svoj istinski dom, svoje mesto odmora.

Međutim, Bog nije zaboravio Svoju decu. On daje sledeća divna obećanja:

"Ovako veli Gospod nad vojskama: sila se čini sinovima Izraeljevim i sinovima Judinim; koji ih zarobiše, drže ih, neće da ih puste. Izvavitelj je njihov silan, ime Mu je Gospod nad vojskama, On će doista braniti stvar njihovu da umiri zemlju i smete stanovnike Vavilonske." Jeremija 50:33-34

Nakon toga, u 51. glavi čitamo sledeće reči:

"Bežite iz Vavilona i izbavite svaki dušu svoju da se ne istrebite u

bezakonju njegovom, jer je vreme osvete Gospodnje, plaća mu šta je zaslužio. Vavilon beše zlatna čaša u ruci Gospodnjoj, kojom opoji svu zemlju; vino njegovo piše narodi, zato poludeše narodi. Ujedanput pade Vavilon i razbi se; ridajte za njim; donesite balsama za rane njegove, ne bi li se iscelio. Lečismo Vavilon, ali se ne isceli; ostavite ga, i da idemo svaki u svoju zemlju; jer do neba dopire sud njegov i diže se do oblaka. Gospod je izneo pravdu našu; hodite, da pripovedamo na Sionu delo Gospoda Boga svog." Jeremija 51:6-10

Uzimajući u obzir kontekst ove glave, vidimo da je Božji narod u zatočeništvu pod Vavilonom. Oni su odvedeni stranputicom, ali Bog će ih izbaviti, ne zato što zavređuju, već zato što su Njegova deca.

Iako je fraza "pade Vavilon" poruka suda i osude, to je u isto vreme obećanje o slobodi za Izrael, jer je Vavilon držao Izraelce u ropstvu.

Pad Vavilona koji se nalazi u poruci drugog anđela oslobađa duhovni Izrael od nesigurnosti, bezvrednosti i duha kontrole koji nas želi prisiliti na greh. Kada shvatimo da smo prihvaćeni u Ljubljenome, da smo zaista Božja deca kroz Isusovu žrtvu, sva naša nesigurnost i bezvrednost nestaju i postajemo slobodna deca Božja.

Poruke trojice anđela se takođe nazivaju Ilijina poruka i nije slučajnost da poslednji deo ove poruke, koji je zapisan u Malahiji 4:6, kaže da će Bog obratiti srca otaca ka sinovima i srca sinova ka ocima. Drugim rečima, sila ove poruke će biti ispoljena kada budemo zaista poverovali da smo deca Božja ne na osnovu nečeg što radimo, već zahvaljujući onome šta je Isus uradio za nas.

Odbacite Vavilon i njegove Durasel principe. Nemojte i dalje ostati rob, već uzviknite: "Ava Oče" i znajte da ste Njegovo voljeno dete. Kroz Hrista smo slobodni.

BORBA ZA IDENTITET

Knjiga "Borba za identitet" je staza koja vodi ka otkrivanju sopstvene ličnosti. Knjiga predstavlja poziv da otkrijete šta nam jedino može dati ličnu vrednost.

Otkrijte životodavnu važnost veza.

Naši životi su neprekidno bombardovani porukama da smo uspešni jedino ako možemo, sebi i svetu, iznova i iznova dokazivati da imamo ono šta je potrebno, šta se traži. Ovaj svet je jedan sistem koji nas uči da smo vredni i važni jedino ako ostvarujemo dostignuća, ako pružamo očekivane rezultate. Posledice ovakvog načina razmišljanja uopšte nisu dobre; milioni su depresivni, stotine svakodnevno okončavaju svoj život u očaju.

Pozivam vas da otkrijete pravu istinu o ovoj borbi za identitet u kojoj se svako od nas nalazi, otkrijte definiciju naše prave vrednosti i važnosti. Ulog je veliki jer se radi o životu i smrti. U knjizi su opisani ključni principi ove borbe koje sam otkrio na mom ličnom životnom putu. Verujem da je to put ka istinskoj slobodi.